

Nhật Ký Hoàng Tử

Contents

Nhật Ký Hoàng Tử	3
1. Chương 1	4
2. Chương 2	4
3. Chương 3	5
4. Chương 4	5
5. Chương 5	6
6. Chương 6	7
7. Chương 7	7
8. Chương 8	8
9. Chương 9	8
10. Chương 10	9
11. Chương 11	9
12. Chương 12	10
13. Chương 13	10
14. Chương 14	11
15. Chương 15	11
16. Chương 16	12
17. Chương 17	12
18. Chương 18	13
19. Chương 19	13
20. Chương 20	14
21. Chương 21	14
22. Chương 22	15
23. Chương 23	16
24. Chương 24	16
25. Chương 25	17
26. Chương 26	17
27. Chương 27	18
28. Chương 28	18
29. Chương 29	19
30. Chương 30	19
31. Chương 31	20
32. Chương 32	20
33. Chương 33	21
34. Chương 34	21
35. Chương 35	22
36. Chương 36	22
37. Chương 37	23
38. Chương 38	24
39. Chương 39	24
40. Chương 40	24
41. Chương 41	25

42. Chương 42	26
43. Chương 43	26
44. Chương 44	27
45. Chương 45	28
46. Chương 46	28
47. Chương 47	29
48. Chương 48	30
49. Chương 49	30
50. Chương 50	31
51. Chương 51	31
52. Chương 52	31
53. Chương 53	32
54. Chương 54	33
55. Chương 55	33
56. Chương 56	34
57. Chương 57	34
58. Chương 58	35
59. Chương 59	35
60. Chương 60	36
61. Chương 61	36
62. Chương 62	37
63. Chương 63	38
64. Chương 64	38
65. Chương 65	38
66. Chương 66	39
67. Chương 67	40
68. Chương 68	41
69. Chương 69	42
70. Chương 70	42
71. Chương 71	43
72. Chương 72	44
73. Chương 73	44
74. Chương 74	45
75. Chương 75	45
76. Chương 76	46
77. Chương 77	47
78. Chương 78	47
79. Chương 79	48
80. Chương 80	48
81. Chương 81	49
82. Chương 82	50
83. Chương 83	50
84. Chương 84	51
85. Chương 85	51
86. Chương 86	51
87. Chương 87	52
88. Chương 88	53
89. Chương 89	53
90. Chương 90	54
91. Chương 91	55
92. Chương 92	55
93. Chương 93	56
94. Chương 94	56
95. Chương 95	57

96. Chương 96	58
97. Chương 97	58
98. Chương 98	59
99. Chương 99	59
100. Chương 100	60
101. Chương 101	61
102. Chương 102	62
103. Chương 103	63
104. Chương 104	64
105. Chương 105	64
106. Chương 106	65
107. Chương 107	65
108. Chương 108	66
109. Chương 109	67
110. Chương 110	67
111. Chương 111	68
112. Chương 112	69
113. Chương 113	69
114. Chương 114	70
115. Chương 115	71
116. Chương 116	71
117. Chương 117	72
118. Chương 118	73
119. Chương 119	74
120. Chương 120	74
121. Chương 121	75
122. Chương 122	75
123. Chương 123	76
124. Chương 124	77
125. Chương 125	77
126. Chương 126	78
127. Chương 127	79
128. Chương 128	80
129. Chương 129	80
130. Chương 130	80
131. Chương 131	81
132. Chương 132	81
133. Chương 133	82
134. Chương 134	83
135. Chương 135	83
136. Chương 136	83
137. Chương 137	84
138. Chương 138	85
139. Chương 139	85
140. Chương 140	86

Nhật Ký Hoàng Tử

Giới thiệu

Hoàng Tử thì chắc chắn là hoàng tử, đẹp trai sống trong vỏ bọc lạnh lùng, luôn được girl để ý và có

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nhat-ky-hoang-tu>

1. Chương 1

Nhỏ cùng đám bạn thân vừa đi và 8 ngang qua sân bóng rổ thì tụi bạn hét lên.

-Ê, gì thế mà làm tao hết hồn -nhỏ hét

-Hoàng Tử kìa tụi bây đẹp trai dễ sợ -1 con bạn của nhỏ hét lên

-Gớm nhìn mặt mày cứ như -nhỏ chưa nói hết câu thì cũng miên man ngắm Hoàng Tử. Có người đẹp vậy sao -nhỏ nghĩ thầm- đẹp 1 cách lạnh lùng

-Gớm quá nhỏ cả dải, hết giờ rồi kìa -nhỏ nói rồi chạy biến

-Làm gì cóa -con bạn nhỏ phụng phịu -á con này đứng lại-
nhỏ bạn hét lên rượt theo nhỏ

=====

-He he trốn đây chắc con nhỏ hok biết đâu -nhỏ nghĩ thầm

bỗng nhỏ thấy có 1 người đứng bên bờ hồ nhìn xa xôi.

-Êu, anh hok phải là Hoàng Tử sao, seo lại đứng đây-nhỏ bạo dạn bước tới

Hoàng Tử lạnh lùng bước đi, hok nói 1 câu

-Này-nhỏ chạy theo níu áo Hoàng Tử

-Cô làm cái gì vậy, bỏ ra -Hoàng Tử hét

2. Chương 2

-Anh đồng ý thì tôi mới bỏ

-Đồng ý chuyện gì -HT bực mình

-Thì anh cứ đồng ý đi

-Cô khôn nhỉ-Hoàng tử nói rồi lấy tay bóp chặt cổ tay nhỏ

-Á,đau quá, sao cậu ác zà -nhỏ vừa ôm cổ tay mếu máo

-Ai bảo cô hok biết điều – Hoàng Tử bước đi, bc chân thật ngạo mạn
 -Anh ...làm bạn trai tôi nha -nhỏ chạy theo đề nghị
 -.....-Hoàng Tử hok nói gì típ tục bc đi cậu quá quen với việc này rồi
 -.....hok bạn trai thì người yêu-^^
 -.....-HT hok nói gì nhưng cười thầm
 -..... Hok thì tôi với anh làm 1 cặp cũng dc
 -Cô hâm hả -Hoàng tử phán 1 câu rồi bỏ đi
 -Nhất định tôi sẽ làm cậu thích tôi, để đó mà xem-nhỏ hét lớn cho HT nghe rồi quay lưng chạy
 RẦM !!!!!
 Hoàng tử bắt giắc quay lại, thì ra do chỵa nhanh nhỏ “vấp cục đá” nên ngã ke ke
 -Ha Ha trông cô thật ngu ngốc –Hoàng Tử cười lớn rồi bỏ đi

3. Chương 3

Ê, sao cứ cười 1 mình thế -Phong đập vai cậu
 -Àh, hok có gì vui thì cười
 -Hơ, hâm
 Còn về phía nhỏ
 -Làm gì mà tàn tạ thế này-con bạn hỏi thật lòng
 -hok sao vấp cục đá ấy mà
 -Tao tưởng mày treu đùa mấy chàng nên bị ăn quả đấm chớ
 -Thôi hok đùa với mày nữa, tao vừa gặp- nhỏ đang nói thì im bặt
 -“nếu nói ra chắc bọn nó fhen tị chết mất”-nhỏ nghĩ thầm
 -....gặp ai -bạn bạn hỏi
 -gặp..... mục giám thị ha ha
 -Con nhỏ này mày giám giỡn mặt tụi tao hả
 -Á, em đâu giám tha cho em – nhỏ kêu lên thảm thiết vì bị tụi bạn ..thọc lét khà khà

4. Chương 4

Tan học Hoàng Tử có xe riêng hẳn hoi đưa đón.
 Sau buổi cơm tối Hoàng tử lên phòng..... viết nhật kí
 Ngày....tháng....năm....
 Hôm nay mình gặp 1 cô nhỏ ngốc nghếch hok thể ta

Rất giống Vũ.

Mình bắt đầu thấy thú vị với cô nhóc này roài

Hok biết cô nhóc sẽ làm gì để mình thik, cô nhóc thật ngớ ngẩn

5. Chương 5

Thấy quyển sổ lên bàn Hoàng Tử chìm vào giấc ngủ sâu

Trông thật là bình thản, thật đẹp

=====

-anh Vũ ơi cho em cùng với -nhỏ hét theo (hôm nay dậy trễ ạ)

-hok đi xe đạp nữa àh

-Thôi mà, cho em đi cùng zới trễ giờ roài

-Vào đi -Vũ mở cửa xe cho nhỏ chui vào

-Chào anh, em đi trước nhá -nhỏ vừa chạy vừa nói

-Ê quên vở này-Vũ gọi với theo

-Ồ-nhỏ chạy lui và dc tặng nguyên 1cái cốc vì cái tật lạnh chanh

-Ê, ai thế -Thiên hỏi

-Em tao, tới đủ hết chưa

-còn thiếu Hoàng Tử

-Ừa đợi nó tới rồi cùng đi ăn sáng lun

-uhm, chán quá mày ơi -Phong bắt đầu kêu ca

-cái gì mà chán-Vũ giật mình quay qua Phong

-thì chán

-chán sao

-thì thế

-thế sao?

-đâu có sao

-mày, hâm -bực mình trước lối nói nửa nạc nửa mỡ của thằng bạn Vuc phán 1 câu rồi quay đi, nếu đứng lại chần chẫn sẽ có chiến tranh

6. Chương 6

-Á nhầm cặp, đây là cặp anh Vũ mà -nhỏ thốt lên rồi chạy qua lớp của Vũ (lớp của Hoàng Tử lun).Nhỏ hok dám vào trong mà chỉ thẳm thẳm thụt ở ngoài nhìn vào.

-Này -có 1 người đứng sau lưng kêu làm nhỏ giật mình ngã oạch.

-Ui da, đau quá -nhỏ than

-này đừng chiếm lối đi thế chứ, đứng dậy

-Anh làm tôi ngã rồi còn.....-nhỏ ngẩng lên thì nhận ra là Hoàng Tử

Hoàng Tử nở nụ cười nửa miệng rồi đưa tay ra

-Làm gì -nhỏ vẫn còn tình trạng say

-Trông cô ngổ quá đi, đưa tay tôi đỡ dậy

Nhỏ đưa tay đứng dậy thì hoàng tử thả tay làm nhỏ rớt oạch lần nữa nhưng lần này còn nặng hơn lần trước hic

Tụi con gái lớp khác đã tập trung ra ngoài từ lúc nào đứng ôm bụng cười làm nhỏ xí hổ ghê gớm.Nhỏ tức khí đứng dậy lấy cặp..... đập vào đầu Hoàng Tử rồi chụp lấy cái cặp trên bàn (của anh nhỏ trời ạ):

-Hứ (nhỏ hok sợ Hoàng tử ghét sao)

-Cái con nhỏ này- Hoàng Tử thốt lên –“trời ơi nhục quá bị một con nhỏ như vậy”-Hoàng Tử nghĩ thầm

Còn nhỏ lập tức được đưa bàn mổ của những nàng buôn dưa lê bán nước...mắm

7. Chương 7

Axxxxxx, tức dễ sợ-nhỏ lỡ tay quăng cặp lên bàn nhưng hok hỉu sao nó lại hạ cánh..... trên đầu con bạn thân đang gặm bánh mì làm nó rớt cả cái bánh đang ăn dở.Lập tức sau đó nhỏ hỉu rằng nguy hiểm đang ập đến và vụt chạy

-Giang kia, nhà người đứng lại cho ta -con bạn của nhỏ (tên Linh nhé) cầm cặp chạy theo nhỏ quyết định phục thù

-Véoooooooo-cái cặp bay thẳng nhỏ chỉ biết ôm đầu nhắm mắt

-Sao thế nhỉ -nhỏ nghĩ thầm mở mắt -cái cặp đâu rồi?

-Thưa cô nó ở đây -1 giọng con trai lên tiếng giọng đầy cảm phồn gần như lập tức sau đó nhỏ quay đầu bỏ chạy nhưng thật xui cho nhỏ cậu ta đã nhanh chóng kéo áo nhỏ lại.

-Sao thế định chuồn àh- Phong nói (cao hơn nhỏ nửa cái đầu nhưng thua HT, HT hơn nhỏ hẳn cái đầu cơ^ ^)

-Đâu cóá, tôi đâu có ném đâu con bạn tôi đó chứ -nhỏ chối

-Bạn cô đâu

-Nó -nhỏ chỉ tay ra đằng sau mà hok biết nhỏ bạn đã chuồn từ đầu

-Vậy để tôi đền cho anh nhé -nhỏ nở một nụ cười nửa miệng y hệt hoàng Tử nụ cười này làm người ta cảm thấy hoang mang và Phong hok phải là ngoại lệ

-Cô định đền gì -Phong hỏi

-Đền cái này nè - nhỏ giựt cái cặp từ tay Phong rồi tặng cho cậu 1 cái đập nữa (sax chơi ác wé)
-Cô –Phong chưa kịp đuổi theo thì nhỏ đã chạy biến (nhỏ hok bít võ nhưng giỏi ...chạy)
-Ê, sao thế, sao ôm đầu thế này – Vũ từ đâu đi tới “ân cần” hỏi
-Hok sao, hơi nhức đầu chút thôi mà – Phong hok dám nói thật bị một đứa con gái đập nhục chết

8. Chương 8

Mới vào lớp Vũ cũng thấy Hoàng tử ôm đầu (bị nhỏ đập đó)
-Ê, mới mới hả hai người – Vũ quay qua phong rồi lại quay qua Hoàng Tử .
-Hả sao cậu cũng ...-hai người đồng thanh chỉ nhau
-Trời ạ
-Thoai cô vào lớp rồi kìa

=====

Vừa vào lớp cô đã thấy có gì bất thường , hai chàng hoàng tử thường ngày đang dán hai cái băng y tế trên đầu mặt thì bưng bưng sát khí.

Ngày... tháng... năm....

Cái con nhỏ đó (mình chưa biết tên) hôm nay đã dám đập vào đầu mình trước mặt mọi người nhục quá
Mình sẽ làm cho nhóc đó thừa sống thiếu chết.

Nhưng từ khi gặp con nhỏ đó mình quên hết chuyện gia đình.hok biết cái mụ đó có đối xử tốt với chị hai hok, mình ghét lun cả thằng con mụ

Hôm nay Hoàng Tử lại nhận được cả một đồng thư, theo thường lệ Hoàng Tử đã vứt hết rồi nhưng lần này thì hok Hoàng Tử bỏ vào cặp để tối về đọc giải trí ngày mai hok đi học mà.

Còn nhỏ hôm nay thì nhận được một bức thư làm wen ngày mai là Phong làm nhỏ hơi khó lựa chọn thường thì nhỏ vẫn hay nhận dc thư làm wen kiểu này nhưng lần này thì khác (hok biết khác chỗ nào) [nhỏ vẫn chưa biết Phong nhé cho dù đã ‘chạm trán’]

9. Chương 9

Vừa đến cổng thì Hoàng tử nhận ra có 1 chiếc xe đời mới đậu ngoài cửa, cậu biết đó là ai.
-Chào ba-Hoàng Tử lạnh lùng
-Sao con lúc nào cũng lạnh lùng vậy Hoàng Tử, mẹ con hok muốn con như vậy đâu
-Ba hok được nhắc tới mẹ -Hoàng tử hét lên
-Thôi được rồi, ba muốn thông báo cho con 1 chuyện, từ nay em con sẽ ở đây để học hỏi con và học cùng trường với con, con có vui hok

-con hok chấp nhận điều đó-Hoàng Tử lạnh lùng đáp
-Con.....-ông Lâm (tức ba Hoàng tử) lên cơn đau tim lấy thuốc ra
-thôi được nhưng ba phải dẹp hết đám vệ sĩ cho con –Hoàng tử đáp rồi lên phòng.

Thả mình trên giường Hoàng Tử nghĩ về mẹ rồi thiếp đi lúc nào hok hay, lúc tỉnh dậy thì đã 6h tối.Hoàng tử vừa bước xuống lầu thì có một người ngồi sẵn ở bàn ăn đợi cậu.

10. Chương 10

-Chào anh -cậu bé cười chào Hoàng Tử
Hoàng tử không đáp ngồi xuống
Bữa ăn bắt đầu trong không khí nặng nề, hok một lời nói
-Em biết anh ghét em -cậu bé e dè lên tiếng
-cậu biết hế thì tốt
-Nhưng anh hok cần phải vậy chứ
-Mắc kệ cậu tôi quen thế này rồi-Hoàng Tử bỏ đũa rồi bỏ lên lầu
-Tại sao chứ anh ghét tôi đến thế sao-cậu bé đau khổ nghĩ thầm từ nhỏ cậu chẳng bao giờ chiếm được tình cảm của ba.
Cậu và mẹ luôn phải chịu đựng vì đơn giản Hoàng Tử ghét cậu và mẹ cậu nên ông Lâm hok bao giờ dành trọn tình cảm cho 2 người mà chỉ lo bù đắp cho Hoàng tử
Luôn là anh, anh là gì chứ tại sao mẹ tôi lại phải đau khổ chứ, tất cả chỉ tại anh

Hoàng Tử lấy những bức thư ra đọc bất chợt lướt qua thấy một người hok đề tên ngoài thư.
Bức thư rất thú vị tóm lại là bức thư nói cô ấy sẽ làm Hoàng tử yêu cô ấy (wen hok), bức thư có kèm cả ảnh là nhỏ chụp với anh nhỏ
Ngày...tháng....năm.....
Cô nhóc gửi thư làm wen mình thì ra nhỏ tên Giang một cái tên rất tinh nghịch giống tính nhỏ, lại còn kèm ảnh nữa thì ra nhỏ là em của Vũ
Hôm nay con của bà gì đó dọn đến ở cùng ,thật quá. Nếu bố hok đồng ý dẹp bọn vệ sĩ thì con lâu mình mới chấp nhận. Mình ghét bố, ghét thằng đó

11. Chương 11

Nhỏ cầm cặp đứng đợi tên Phong gì gì đó đến cả giờ đồng hồ giữa trời nắng
-Hừ hừ cậu ta dám giỡn mặt mình -nhỏ nghĩ thầm tôi sẽ bóp nát anh đang hình dung tên Phong đó thì một bóng dáng quen quen bước đến (tên này chơi ác)

-Cậu hay thật đấy vào quán ngồi để tôi đứng đây chờ cậu giữa trời nắng -nhỏ vừa ngẩng lên thì nhận ra Phong , lập tức nhỏ chạy hết sức

-Đứng lại, nhóc kia –Phong vừa đuổi theo vừa hét làm dân tình giật mình

-WOA -1 đám con gái hét lên –Phong kìa, đẹp trai quá

-Anh ấy đuổi theo ai vậy

-Hok biết, 1 con nhóc xinh xắn

-Tao sẽ cho con nhỏ đó hok có mặt mũi mà nhìn anh Phong nữa tưởng đẹp mà đi dụ dỗ trai hả

Đó là tình cảnh trong xóm nhà lá còn đây là ở ngoài

Cuộc chạy đua vẫn tiếp tục, coi chừng nhỏ ơi đụng cột điện

-Ui da-nhỏ ôm đầu chạy

Rầm!!! trời ơi Phong trượt vỏ chuối

12. Chương 12

-Cô biết tay tôi –Phong nóng mặt trời ơi nhục quá ngã trước mặt mọi người

Nhỏ chạy nhanh thật nhưng Phong có chân dài và sức con gái làm seo hơn con trai

-Bắt được cô rồi nhé, xem cô chạy đi đâu-Phong kéo nhỏ lại

-Thì cậu bỏ tay tôi ra đau quá, mọi người nhìn kìa-Nhỏ hét và đúng là mọi người đang chú ý nhìn thật , Phong thả tay nhỏ ra , nhân cơ hội nhỏ bỏ chạy nhưng lần này thì Phong nhanh hơn nhỏ .Phong kéo tay nhỏ đi theo

-Thả ra thả ra anh tưởng lớn bắt nạt tui hả hu hu -nhỏ hét

-Cô im đi hok –Phong lấy tay bịt miệng nhỏ lại rồi nở nụ cười thiên thần với mọi người làm tất cả choáng lun (trừ tác giả có đeo kính râm sẵn ^^)

Nhỏ cắn thật mạnh và tay Phong làm Phong la oai oái, Phong bất ngờ chụp lấy vai nhỏ định kiss(để nhỏ hok hét nữa ấy mà) thì nhỏ lấy túi chặn trước mặt .

-định hôn tôi hả, hok dễ thế đâu, cái này tôi xem trên truyện nhiều rồi- nhỏ nói rồi dùng chân đá vào.... chân giữa của Phong hét-ồ ô già-rồi nhỏ bỏ chạy

-Cái con nhỏ này –Phong thốt lên vài lời rồi bỏ đi –đau quá

Và có một người ngồi trên ô tô quan sát từ đầu đến cuối vâng là Hoàng Tử của chúng ta Hoàng Tử khề nhếch mép cười khẩy rồi cho lái xe đi

13. Chương 13

Ngày ...tháng ...năm...

Cô nhóc thật hok đơn giản rất thông minh, dễ thương và lém lỉnh nữa

Hok hủ sao khi Phong định hôn nhỏ thì mình cảm thấy hụt hẫng chắc chỉ là ngộ nhận thôi.

Phong có quan hệ gì với nhỏ đó ? thôi mặc kệ

Ngày mai bắt đầu một ngày mới, Hoàng Thiên học cùng lớp với nhỏ hok biết mọi chuyện sẽ như thế nào, thấy kệ ra sao thì ra.

14. Chương 14

-Hộc!Hộc!!!-Nhỏ vừa gắng chạy vừa thở, văng ả nhỏ leo tường vào. Vừa chạy nhỏ vừa rửa thắm ông anh của mình vì cái tội hok cho nhỏ đi chung

Zoom vào lớp nhỏ nào, lớp ôn như vở chợ vì một sự việc very đơn giản “có bạn mới chuyển vào lại rất kute “ yep chính là Hoàng Thiên của chúng ta.

RẦM !!! -nhỏ ngã dúi phía sau một cách hok thương tiếc cả lớp nhìn chăm chăm làm nhỏ ngượng chín mặt.

-Xin lỗi- nhỏ lí nhí xin lỗi cái lí do (ah nhầm phải là Hoàng thiên mới đúng do phóng nhanh vượt ẩu nên nhỏ tông phải Hoàng Thiên vẫn đang đứng ngoài lớp)

-Bạn hok sao chứ - Hoàng Thiên quay lại nhìn nhỏ rồi giơ tay(Hoàng Thiên là con người thế nào?)

Nhỏ thì hình như sợ cái kiểu giơ tay này thì phải ,nhỏ rung mình nhớ lại chuyện hôm trước trời ả xí hổ chết đi được.

E dè đưa bàn tay cho Hoàng Thiên , nhỏ ngó quanh mọi người đang nhìn nhỏ chăm chăm. Nhỏ xin cô vào lớp rồi “đắm lưng” cho con bạn dám cười nhỏ .

15. Chương 15

-Nhìn đủ chưa vậy-Hoàng Thiên lên tiếng mắt nhắm hờ, cô đã xếp cho Hoàng Thiên ngồi cạnh nhỏ

-Hả..? -nhỏ giật mình thấy mình đang ngắm Hoàng Thiên , Hoàng Thiên mang một vẻ gì đó rất giống Hoàng Tử.Quay mặt đi nhỏ hok muốn Thiên thấy mặt nhỏ đang dần đỏ

-Đâu cóa chỉ là cậu ngủ nhìn...rất dễ thương...-nhỏ ngập ngừng

Bây giờ thì đến Hoàng Thiên đỏ mặt mắt vẫn nhắm (nhìn là mún iu liền)

-.....y như con nít vậy đó -nhỏ nói tiếp bây giờ H.Thiên tức roài .

-Cô dám nói tôi là loại con nít ranh hỉ mũi chưa sạch hả ?-Hoàng Thiên bật dậy gần giọng

-ơ hok anh đừng hủ lắm , tôi chỉ muốn nói anh thật trẻ con, ah hok...-dường như càng nói nhỏ càng làm mọi chuyện tồi tệ hơn.Hoàng Thiên lúc này trong rất dễ sợ, khuôn mặt đỏ dần ra và cảnh gì thế này Hoàng Thiên ôm bụng cười còn mặt nhỏ nghếch ra hok hủ mô tê gì

-Ha Ha trông cô thật ngu ngốc -Hoàng Thiên chỉ tay vào nhỏ (câu này quen quá ta)

Dường như nhận ra có chuyện bất thường cô giáo nhẹ nhàng :

-Hoàng Thiên, Giang hai em có thể ra ngoài -cô giáo nhẹ nhàng (cô cũng sợ thế lực nhà ông Lâm mà)

-Vang ả -hai đứa lí nhí bc ra vừa đi vừa cãi

16. Chương 16

*Ngoài lớp:

-Do cậu mà tui bị đuổi ra ngoài, đúng là.....-nhỏ cần nhân

-Là gì?-Hoàng Thiên trừng mắt

-Là..... cậu tự hủ - nhỏ tiu nghỉ

-Cô đừng tưởng tôi là học sinh mới mà bắt nạt nhá

-Hok bít ai bắt nạt ai?

Hoàng Thiên & nhỏ đứng cãi nhau thì Phong đi tới

-Á!-Nhỏ hét lên chạy nấp sau lưng Hoàng Thiên

-Cô làm gì vậy –Hoàng Thiên quay lui hỏi

nhỏ hok nói gì điệu bộ lấm lét

-Làm gì trốn giữ vậy, dù sao thì hôm nay cô cũng hok thoát khỏi tôi đâu phải hok cô bé –Phong nói rồi nở một nụ cười

-Anh mà làm gì tôi thì anh tôi sẽ hok tha cho anh đâu

-Ui thế hả, anh cô hok phải Vũ sao, à nó đến rồi kia-Phong cười (lại cười) Vũ đi đến quàng vai Phong

-Á, thả ra - nhỏ cố gắng vùng vẫy nhưng ...vô ích

-Ê đừng làm đau nó nhá-Vũ gọi theo

-Uh –Phong cười (ông này hình như thích cười lấm thì phải)

Bao nhiêu ý nghĩ hok tốt hiện lên trong đầu nhỏ (ám ảnh truyện ờy)

17. Chương 17

Phong thả nhỏ ra khi đã ở một nơi khá vắng vẻ.Phong từ tiến tới còn nhỏ theo bản năng từ từ tiến lui

-Anh định làm gì-nhỏ e dè và đáp lại nhỏ là một cười nửa miệng từ Phong (nhìn gian quá)

-Á!!!!!!- nhỏ hét lên

[hok bít chuyện gì thế nhỉ? thoả sức mà tưởng tượng ke ke]

Á!!!!!!- nhỏ hét lên

-Cái gì vậy –Phong nhìn nhỏ

-Con sâu, lấy...lấy hu hu.. nó cho tôi, hic hic, hu hu -nhỏ vừa hét và khóc làm Phong vừa thấy tội vừa buồn cười (đúng là tình huống dở khóc dở cười)

Phong chạy đến gần nhỏ và ngay lập tức con sâu đó hạ cánh ở đâu đó tác giả hok biết (tác giả cũng sợ sâu lúm).

Tuy con sâu đã dc bắt nhưng nhỏ vẫn khóc hok ngừng (đừng nghĩ là Phong sẽ kiss nhỏ nhé , nhưng nó cũng gần liên quan thoai)

-Cô mà khóc nữa là tôi kiss đó –Phong đe dọa , cái này đúng là hiệu nghiệm thật nhỏ im bật ngay lập tức

18. Chương 18

-Tôi.....tôi...-Phong ấp a ấp úng y như gà mắc tóc

Nhỏ bây giờ thì đang quan sát Phong, tóc Nhật ,nhuộm màu hung đỏ ở mái, mũi cao, da cứ nói là trắng hơn con gái , đáng lại chuẩn nữa

-Chuẩn -nhỏ buộc miệng nói

-Chuẩn gì cơ ?-Phong ngạc nhiên hỏi

-àh hok -nhỏ chột đỏ mặt-Anh có gì nói thì cứ nói đi

Phong lôi 1 chiếc hộp nhỏ hình trái tim để sau lưng, Phong cầm lấy tay nhỏ làm nhỏ chột bối rối(đây là lần thứ 3 có người khác giới [hok kể ba mẹ anh em họ hàng] cầm tay, lần đầu tiên là Hoàng Tử, thứ hai là Hoàng Thiên [mấy lần bị ngã ấy])

Sau khi đặt vào tay nhỏ chiếc hộp ấy, Phong chạy biến vì hok muốn nhỏ thấy Phong đang đỏ mặt (nhìn đẹp zai lắm cơ)

19. Chương 19

Về lớp , nhỏ bỏ chiếc hộp vào túi(hok biết chiếc hộp chứa gì nhỉ) rồi liếc sang Hoàng Thiên đang ngủ , ngồi ở chỗ của nhỏ

-“hok biết Hoàng Tử giờ đang làm gì nhỉ, 1 ngày rồi...mình hok gặp anh ấy”

Lần này để trả thù hoàng Thiên , nhỏ hok nường tay (nhằm nường chân mới đúng) đúng, nhỏ đá Hoàng Thiên khỏi chỗ một cách hok thương tiếc

-Cô đá tôi phải hok (ề đừng hủ nhằm hok phải “đá” theo nghĩa gì gì đó đâu ah nha^^)

-làm gì cóá, tôi hok làm phải hok mí bạn -nhỏ quay lui cười với tụi con trai làm tụi đó ngẩn ngơ lun

-Uh, hok phải Giang làm

-Thấy chưa-nhỏ quay lui cầm cúi vào 2 cái đĩa mới mua dc (1 cái là phim kinh dị, 1 cái là đĩa nhạc)

-ừ,-H.Thiên hok chịu thua quay lui cười với cô bạn ngồi sau lưng nhỏ (tức Linh bạn thân nhỏ)

-Bạn inh hỏi ai đá mình vậy –Thiên nở một nụ cười thiên thần

-Ơ-Linh đỏ mặt-Uhm, àh, ừ Giang

-Ha ha chết cô nhé, thế nào bây giờ mún tôi xử cô thế nào

-Cậu thử làm gì tôi xem, anh Vũ sẽ kill cậu-nhỏ vừa nói vừa lăm bầm đồ phản bạn xem tao giết mày thế nào

Còn nhỏ Linh thì mặt cứ tao hok cố ý

-Ah. Wên anh Vũ gởi cô chìa khoá nhà, thêm nữa anh vũ cùng Ba mẹ cô bay sang Pháp rồi haha

_Và sau đó nhỏ được vinh dự (và đúng hơn là vinh hạnh) nhận ah hok phải là bất buộc nhận ^^ 2 cây kem
cốc của H.Thiên

Vừa ra về , nhỏ đã chạy bên

20. Chương 20

Zoom vào lớp Hoàng Tử nào, tiết này được nghỉ.Vũ đang “nhí nhảnh” chọc mấy đứa con gái, Phong thì đang mơ về một viễn cảnh rất “chuối” nào đó của Phong và nhỏ. Thiên đang đánh nhau với hội con trai cùng lớp (mấy cái ông này chơi trò gì bạo lực quá í ẹ). Còn Hoàng Tử một mình đọc sách nghe nhạc. Bỗng sự xuất hiện của một cô bé xinh xắn làm mọi người chú ý .Cô bé lên tiếng giọng trong trẻo như giọt sương sớm:

-Anh Hoàng Tử em có thể gặp anh hok –cô bé nói mắt nhìn thẳng vào H.Tử

Hoàng Tử hok nói gì lẳng lặng đi ra ngoài, cô bé đó bước theo

-Có chuyện gì hok cô bé

-ah, anh..anh..-cô bé lắp bắp rồi nói nhanh-anh cps thể làm bạn trai em hok

-Không dc đâu cô bé –Hoàng Tử lạnh lùng

-tại sao-cô bé nói giọng sụt khóc-anh chưa cho em một cơ hội mà

-Tại anh đã.... có người yêu rồi –Hoàng Tử nói giọng chút phân vân

-Chị ấy là ai ạ -cô bé hỏi

-Anh hok thể nói được, điều này là bí mật chỉ mình anh biết-Hoàng Tử mỉm cười rồi quay lưng bước đi

Cô bé đứng lặng nhìn theo Hoàng Tử, nụ cười đó thật đẹp, như ánh nắng chiếu vào giọt sương sớm.

“chúc anh hạnh phúc bên người anh đã chọn, nhưng con đường đó hok thiếu chông gai đâu Hoàng Tử anh sẽ vượt qua được mà phải hok Hoàng Tử”cô mỉm cười nhẹ bước đi

21. Chương 21

-Hoàng Tử...Tử -nhỏ gọi (nghe giống như chết quá Tử, tử keke ^^)

Hoàng Tử lạnh lùng hok nói gì tiếp tục bước đi

-Này -nhỏ vừa thở vừa chìa ra một cái đĩa rồi chạy biến, nhỏ còn phải đến lớp dạy nhảy nữa(nhỏ nhảy đẹp lắm ah nha , ngoài ra còn biết đàn nữa)

8h30 tối, nhỏ mới lết về nhà . Cố lục tìm chiếc chìa khoá nhà, đâu rồi ta. CHết nó rớt khi nào rồi đây nhỏ cũng hok biết

Ào!ào!!!! mưa như trút nước, một bóng dáng nhỏ ngồi giữa trời mưa như thế .Bỗng có một người che cho nhỏ, vừa ngẩng đầu lên thì nhỏ hok còn thấy gì nữa, xung quanh bao trùm bóng tối. Thả cây dù Hoàng Tử bé nhỏ lên chạy vội về nhà.

[Đừng ngạc nhiên tại sao Hoàng Tử lại có ở đó vì Hoàng Tử rất thik đi bộ vào ban đêm]

-Cậu Hoàng Tử !-1 cô gái người làm mở cửa ngạc nhiên hỏi

-Cô làm cho tôi chút đồ ăn lên phòng cho tôi, với lại đừng nói chuyện gì với H.Thiên nhé

-Vâng ạ -cô người hầu đóng cửa rồi theo lệnh của Hoàng Tử mang một ít thức ăn lên phòng

Hoàng Tử để nhỏ nằm trên một chiếc ghế dài, nước thấm ướt cả gối.Cậu vào lấy một chiếc khăn ra quần vào người nhỏ thì nhỏ tỉnh

-Tôi đang ở đâu đây -nhỏ khẽ hỏi

22. Chương 22

-Nhà tôi-H.Tử thấy cho nhỏ cái áo nói :

-Cô vào tắm đi, -Hoàng Tử lạnh lùng

-cậu cũng ướt hết mà

Hoàng Tử hok nói gì giữ thái độ lạnh lùng

-Nhưng -nhỏ cười méo xệch –cái áo này rộng quá

-Cái nhỏ nhất rồi đó

Nhỏ bước vào phòng tắm , cái áo của Hoàng Tử đúng là quá rộng nhưng may nó đủ dài để có thể che những cái gì thì tự hiểu...

Nhỏ bước ra làm Hoàng Tử sững sờ, mái tóc dài thấm nước ôm lấy khuôn mặt bầu bĩnh , đôi chân thon trắng muốt

-nhìn gì mà sững sờ -nhỏ bồng đỏ mặt

-Hok, tôi đi tắm đây –H.Tử nói rồi chụp lấy cái khăn trên tay nhỏ (ui ngượng chưa kìa ^^)-thức ăn trên bàn đó

(hai người nì giống vợ chồng ghê^^)

-“Hoàng Tử cũng quan tâm mình quá “-nhỏ nghĩ thầm rồi tự hạnh phúc (ặc ặc chịu thua nhỏ lun).

Cộc! Cộc !

-Ai đó!- theo phản xạ nhỏ hỏi

-“sao có tiếng con gái nhỉ”-Hoàng Thiên nghĩ thầm

Cửa mở bốn con mắt nhìn nhau chăm chăm, không ai là hok ngạc nhiên.

-Ai vậy –Hoàng Tử từ phòng tắm bước ra, có vẻ như Hoàng Tử là người bình tĩnh nhất

-Cậu đến tìm tôi àh, có chuyện gì vậy –hoàng Tử lạnh lùng hỏi

Hoàng Thiên bây giờ vẫn chưa hết ngạc nhiên, cả nhỏ nữa

23. Chương 23

-Sao cô.. cô...lại ở đây

-Cậu đừng hủi lắm -nhỏ cố gắng giải thích nhưng H.Thiên thì hình như hok mún nghe thì phải.

-Vậy là hết- nhỏ đóng cửa

Hoàng Tử vẫn với vẻ mặt lạnh lùng đó ngồi đọc sách uống trà xem như chẳng có việc gì xảy ra.

-Nè , Hoàng Tử -nhỏ hét

-Nếu xưng hô thì cô phải gọi tôi bằng anh đó, đừng hỗn thế chứ -Hoàng Tử nói rồi uống 1 ngụm trà, mắt vẫn hok rời khỏi sách

-thôi hok giỡn với anh nữa , chơi với anh chán chết

-vậy seo có người nói thích tôi ta -Hoàng Tử nói mắt vẫn hok rời khỏi sách

-Anh...-nhỏ hok nói được gì, thường thì nhỏ là cao thủ trong cái kiểu nói chuyện này nhưng bây giờ thì nhỏ “ bó tay- bó chân- bó toàn thân”

Nhỏ bỗng cảm thấy buồn ngủ rồi gục ngay lên bàn luôn.

24. Chương 24

Ngày.....tháng....năm.....

Một ngày bình yên.

Nhỏ rất dễ thương, hình như nhỏ buồn lắm khi bị Hoàng Thiên thấy đang ở cùng với mình.Nhỏ thích Hoàng Thiên chẳng? hok nhỏ thích mình mà.... Nhưng tại sao mình lại quan tâm đến vấn đề đó nhỉ, thật là ngớ ngẩn

Hok biết nhỏ đó nghĩ thế nào mà tặng mình cái đĩa phim kinh dị nhỉ, thật là khó hiểu, nhưng hok sao mình cũng thích phim kinh dị(_____)”

AAAAAAAAAAAAAAAA -nhỏ hét lên làm Hoàng Tử thức giấc

-Cái gì thế -Hoàng Tử ngái ngủ hỏi

-Sao anh và tôi lại.... chung giường thế này

-Thì sao ? -hoàng Tử mệt mỏi

-Anh, anh đã làm gì tôi -nhỏ cầm lấy vạt áo Hoàng Tử hét lên

- Cô nghĩ tôi làm gì cô -hoàng Tử lừ mắt nói rồi gỡ tay nhỏ ra

-Mà hok phải cô thích tôi sao -Hoàng Tử đưa mắt sát mặt nhỏ, tưởng như nhỏ chỉ cần cự quạ là hôn Hoàng Tử .Được đà Hoàng Tử ngày càng tiến làm nhỏ ngày càng lùi cho đến khi nhỏ chẳng còn đường mà rút lui thì Hoàng Tử bật cười:

-Đầu óc cô sao mà.... “ đen tối” quá vậy -Hoàng tử cười khuấy rồi bước xuống bỏ đi

-Đen tối cái gì , ê ê anh đi đau vậy -nhỏ gọi với theo

-Đi tắm cô có muốn đi với tôi hok -Hoàng Tử chọc

25. Chương 25

Nhỏ đỏ mặt quay sang nói khác.

Từ bao giờ Hoàng Tử hok còn lạnh lùng nữa, có phải do nhỏ ? Hoàng Tử thik nhỏ? Maybe is love?

nhỏ nhanh tay chụp lấy cái túi nhưng hok hỉu sao cái túi chốc ngược và mọi thứ rớt ra ngoài hết, và bắt ngờ làm sao ố la la chiếc chìa khoá cũng rớt ra thế này, nhỏ tiu nghỉu lăm lăm “chết tiệt, làm mình dầm mưa cả đêm”.Không đợi Hoàng tử tắm xong (mà đợi làm cái gì chứ?) nhỏ tahy quần áo đã được giặt khô rồi chuẩn lẹ.Vừa khoá cửa, đang rón rén bước xuống thì một giọng nói vang lên lăm nhỏ giật mình:

-Cô làm gì đấy? -1 tiếng con trai vang lên

-tôi, tôi...zề -nhỏ lắp bắp hok quay lui (nhỏ tưởng bố Hoàng tử chắc ?)

-Cô làm gì mà như gà mắc tóc thế, để tôi đưa cô về -người con trai dịu giọng

-Cậu -nhỏ quay lui thì thấy Hoàng Thiên đang cười lăm nhỏ choáng lun, (nụ cười thiên thần)

-chuyện tối hôm qua.....

-chuyện gì vậy tôi hok có nhớ

26. Chương 26

Đẩy nhỏ vào chiếc xe mui trần, Hoàng Thiên phóng nhanh (đã đủ tuổi đi xe chưa zậy???). Không gian im lặng bao trùm tất cả.

-Tại sao cô lại, ở cùng anh Hoàng Tử-Hoàng Thiên mở lời trước

-Tại...tôi mất chìa khoá-nhỏ trả lời lí nhí

Im lặng, sự im lặng đáng, sợ.Từ trước tới nay nhỏ rất sợ sự im lặng.Bao giờ cũng thế nhỏ phải sống trong sự im lặng,bố mẹ nhỏ ai cũng làm việc tối ngày, có bao giờ nhỏ được nghe tiếng bố mẹ trong nhà.

-Cô, cô...có thik anh Hoàng Tử hok-Hoàng Thiên ngập ngừng phá vỡ không gina im lặng (đỏ mặt rồi kìa iu quá ^^)

-Tôi..tôi -nhỏ đỏ mặt ngập ngừng -thật ra tôi thik Hoàng Tử từ cái lúc đầu thấy anh ấy

-Why?có thật người cô thik là Hoàng Tử, hay chỉ là trò đùa

-Sao cậu lại hỏi vậy-nhỏ hỏi mà lòng có chút bối rối-Vì anh ấy hát hay(nhỏ nghe trong đĩa của anh vũ í mà) , chơi bóng giỏi, học giỏi,... lại đẹp trai nữa -nhỏ nói liên hồi,

“tôi cũng có những điều ấy tại sao hok thik tôi, cô lại chọn anh Hoàng tử, tất cả mọi thứ điều dành cho anh Hoàng Tử tại sao? Ông trời thật bất công”

27. Chương 27

Im lặng.

Bống Hoàng Thiên nhớ là hok biết nhà nhỏ ở đâu

-Này, Giang, nhà cô ở đâu

-Ở đây này -nhỏ chỉ tay vào căn nhà phía trước –anh đi qua nhà tôi hai lần rồi đấy

-ơ tại tôi ohk biết, mà cô đâu có nói-Hoàng aThiên dừng xe

-bye, bye tôi thề là lần sau hok đi xe của anh nữa -nhỏ nói rồi chạy vào đóng cổng

Tiếng rồ ga, xe Hoàng Thiên đi để lại những vệt trắng mỏng như khói trên thiên đường

“ Một người thâm yêu em từ rất lâu

Một người thâm thương nhớ tận trái tim

Cảm giác ấm áp cuốn lấy tim anh mỗi khi mình ngồi với nhau

(.....)

Có một người đã đến và có một người đã yêu

Yêu em từ rất lâu mà không nói nên lời

Chỉ mong nhìn thấy em được hạnh phúc mỗi ngày

Chỉ mong người sẽ không làm em khóc bao giờ”

[trích Thâm yêu em- A Huy]

28. Chương 28

Ngâm mình trong bể nước nóng nhỏ thấy thật dễ chịu, chợt nhớ tối nay có lẽ hội hoá trang ở trường, mọi học sinh đều phải đi (hok đi cũng chịu ^^).Vội lấy cái khăn nhỏ lau người rồi thay quần áo .

Chỉ còn nhỏ trong căn nhà lớn , đồ đạc nhiều nhưng sao nhỏ cảm thấy thật trống vắng,nhỏ nhìn ra cửa sổ, một chiếc lá hờ hững rơi, vậy là sắp đến, đã hơn nửa học kì rồi, cái gì đến sẽ phải đến

-Làm gì mà ngồi thất thần thế -Linh đập nhẹ vào vai nhỏ nhưng cũng đủ làm nhỏ giật mình

-Mày đến hồi nào vậy

-Linh mày nhớ chuyện tao nói với mày hok-nhỏ nhìn bạn rồi quay sang cửa sổ , nhìn nhưng chiếc lá đang rụng khi có một cơn gió bất chợt đi qua -sắp rồi mày ạ, hết ¼ thời gian rồi chẳng còn bao lâu nữa và trò chơi này có lẽ sẽ kết thúc sớm thôi-. Nhỏ Linh chăm chú nghe hok nói gì

-Thôi mà rủ tao qua đi sắm đồ hay than thở đấy hử

-Uh đi thôi -nhỏ lấy tay quệt mặt, giọt nước mắt đã ở trên mắt nhỏ từ bao giờ

29. Chương 29

“trời đêm hạt tuyết rơi rơi bao bông tuyết kia rơi rơi đều và nhận ra hôm nay là ngày Noel tuyết rơi ..ngồi đây mình em đếm tuyết rơi em mong có anh ở bên cạnh để đêm tuyết rơi không còn lạnh anh kề bên bé nha” câu hát của bài [muaf đông dễ thương] đập vào tai nhỏ, câu hát này có hợp với hoàn cảnh của nhỏ hok nhỉ, trời đang lạnh thật nhưng nhỏ có cần một ai đó cần bên cạnh.

-Đẹp quá mày ơi!-nhỏ và con bạn cùng xuyết xoa

-Ê sao mày lời quá zậy, mày làm thiên thần còn tao là ác quỷ hả ? Linh hét

-Hi-nhỏ cười trừ , bây giờ mà nói gì thì đúng là dở

“Tay trong tay anh nhẹ nhàng hôn lên môi

Dịu dàng cơn mơ bên anh cho em phút giây yêu thương

Tình yêu xưa anh trao bao đêm em luôn đợi chờ

Vẫn chờ tình kia

Mơ bên anh trong vòng tay mong manh

Nhặt nhòa nụ hôn khi xưa đã vội trao

Ngày anh đến đã xóa hết muộn phiền với bao u sầu

Cuộc tình mãi xa”

[trích nụ hôn trong mơ-Đông Nhi]

30. Chương 30

Hai chiếc xe mui trần đỗ trước trường làm mọi người xôn xao, 2 người trong trang phục hoàng tử bước ra khỏi xe, khỏi nói dư luận xôn xao thế nào. Hai người điều giống một Hoàng Tử thật thụ, đẹp trai, lành lặn,....

Một chiếc xe sang trọng nữa đỗ trước trường làm dư luận được một dịp tiết tục xôn xao, 2 cô bé xúm xính bước ra, đẹp như búp bê làm 2 hoàng tử cũng choáng

Linh mang một chiếc váy xốp trắng dài chưa đến gối, hai cánh trắng mang sau lưng, tóc uốn lộn giả cột một ít ở sau, mang một chiếc vương miện nhỏ cài xéo một bên, mang giày búp bê. Mang một chiếc mặt nạ trắng, đánh mắt đen, khuôn mặt ít trang điểm phớt nhẹ ít phấn hồng trên má, còn đeo một sợi dây có hình hai trai tim lồng nhau.

nhỏ thì ngược lại. Mang một chiếc váy xốp đen dài chưa đến gối, sau lưng là hai cánh nhưng là cánh đen, tóc uốn gọn nhẹ (nhỏ tóc ngắn mà), cài một chiếc băng đô có hai sừng đen, mang mặt nạ đen, giày boots màu đen. khuôn mặt phớt nhẹ phấn hồng, mang một sợi dây có hình đầu xỏ có hai xương bất chéo.

[trong trang phục ác quỷ mà sao nhỏ vẫn giống một thiên thần trong mắt tất cả mọi người, thật ra trang phục thiên thần là của nhỏ nhưng nhỏ muốn con bạn nhỏ là người nổi bật .bao năm thân nhau nhỏ chưa làm được gì cho nhỏ bạn thân, thời gian chẳng còn lâu nữa với nhỏ thì tại sao hok làm một điều gì đó cho người mình yêu quý]

Trong khi mọi người (toàn con trai thôi bà kon a ^^) chen nhau chiêm ngưỡng hai thiên thần thì nhỏ lén trốn đi nơi khác, nhỏ muốn nhỏ bạn mình thật sự là người nổi bật trong hôm nay. bàn tay ai đó đặt lên vai nhỏ,

31. Chương 31

Trong khi mọi người (toàn con trai thôi bà kon ạ ^^) chen nhau chiêm ngưỡng hai thiên thần thì nhỏ lén trốn đi nơi khác, nhỏ muốn nhỏ bạn mình thật sự là người nổi bật trong hôm nay. Bàn tay ai đó đặt lên vai nhỏ, giật mình quay lại thì nhận ra là Hoàng Tử. Khẽ ngồi xuống bên cạnh nhỏ, Hoàng Tử đặt vào tay nhỏ một hộp quà, còn nhỏ thì cứ ngơ ra, hok biết sao mỗi lần gặp Hoàng Tử thì nhỏ lại bị như vậy.

-Hoàng Tử ah, đây là gì rì vậy?

-Là quà nhóc ah, nhóc sinh đúng ngày này, lại còn hoá trang thành ác quỷ nữa chứ, “rất hợp với dáng em” nhỉ

-Hoàng Tử àh, chàng đâu có giống Hoàng Tử trong cổ tích nhỉ, nói năng hok lịch thiệp chút nào hết-nhỏ nhìn Hoàng Tử nói

-nhóc àh, nàng cũng đâu có phải là Công chúa hay thiên thần đâu, nàng là ác quỷ mà, vậy tại sao ta phải lịch thiệp với nàng chứ -Hoàng tử cười nhẹ nhưng đủ choáng làm nhỏ ngắc ra mấy giây

-Hoàng Tử, chàng học cách nói này của ai vậy, chỉ cho em biết em học zới -nhỏ nhìn thẳng mắt Hoàng Tử, đôi mắt sâu và đẹp

32. Chương 32

-Từ nhóc đó-Hoàng Tử búng lên trán nhỏ

Cứ thể hai người 8 từ chuyện này sang chuyện khác.....

Có một người đứng đó.....một hoàng tử.....

... người đó đã đến trước Hoàng tử nhưng chỉ lặng ngắm nhỏ.....

... một người....

.... người đó khẽ nắm chặt tay, quay lưng.....

...ông trời ông chống mắt lên mà xem.....người đó khẽ nhếch môi cười.....

=====

=====

=====

Ngày ...tháng..năm...

một ngày thú vị, nhỏ thật xinh giống như một thiên thần chứ hok như ác quỷ mà nhỏ hoá trang.

Hôm nay nhỏ hơi khác ưu tư, đôi mắt thoáng vẻ buồn .Nhỏ nhí nhảnh dễ thương đâu rồi?

Càng nhìn càng thấy nhỏ giống cô ấy, mình sao thế nhỉ sao lại nghĩ về cô ấy, cô ấy đã xa mình rồi còn gì

33. Chương 33

nhỏ cố gắng mở cửa nhưng vô vọng, bỗng

“Cạch” cánh cửa bật mở làm nhỏ ngã nhào ra.

Vừa xoa lưng nhỏ đứng dậy. Tối om, ngôi nhà hok có ánh sáng nào, nhỏ khẽ rùng mình cảm giác cái sợ hãi đang len lỏi trong đầu. Nhỏ khẽ đặt chân vào nhà, mò mẫm cái công tắc điện.

“Quái sao hok bật được thế này” nhỏ vừa làm vừa rửa thềm cái đèn hok chịu đở.”Thây kệ, đi tìm đèn bàn đã” nhỏ nghĩ rồi mò xuống bếp.

“Hừ” ‘1 con quái vật nhảy ra làm nhỏ muốn đứng tim lun.

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA-nhỏ hét lớn làm con quái vật la theo.

-Ací gì mà la dữ vậy –con quái vật đã ngừng hét hỏi đồng thời với tay bật công tắc

-Anh Vũ, anh dám trêu em, hok chịu đâu -nhỏ vừa rượt ông Vũ vừa dấm vào lưng ổng thùm thụp vì là hok bật điện nên cứ gọi là chạy đâu đụng đó.

-Vũ với tay bật cái công tắc ngoài Phòng khách, vừa xoa xoa cái lưng tội nghiệp.(lúc này ông Vũ tắt cầu dao nên hok cóá điện^^)

-Dữ như cộp ấy, làm sao lấy chồng được –Vũ châm chọc rồi quay sang ngắ em gái mình

-Kệ em-nhỏ xoa chân rồi cời mặt nạ ra

-Giang của anh thành thiếu nữ mất rồi –Vũ nói , mắt không rời khỏi khuôn mặt nhỏ

34. Chương 34

-Anh nói vậy là sao?-mặt nhỏ đột nhiên nóng bừng

-Em xinh lắm và.....-Vũ búng tay lập tức một “quân đoàn” thật ra có hai người bước ra mang theo một chiếc bánh gatô phủ sôcôla, nhỏ chỉ thik loại này

-Happy birthday to you....

Nhỏ cảm động suýt rơi nước mắt

-Papa, mama....-nhỏ chya đến ôm chầm lấy hai người

-Chà con của pa tròn 16 rồi nhĩ-Bố vuốt tóc nhỏ

-Hi -nhỏ khẽ cười

Hôm đó là đêm tuyệt diệu đối với nhỏ, đã bao lâu rồi nhĩ, nhỏ chỉ đón sinh nhật cùng Vũ, hok có papa hay mama .chỉ có buổi sáng thức dậy với một món quà để trên bàn do bố mẹ đi vội .

-Mở quà hoàng Tử tặng nhỏ cảm thấy thật vui, một chiếc nhẫn bạc có khắc chữ princess(là ý gì ta^^)

Nhỏ nhanh chóng chìm vào giấc ngủ, bình thản, yên bình

Trích nhật kí của nhỏ(nhỏ ngủ rồi nên tác giả đọc lên suýt nhỏ tiếng 1 chút nhá):

mở đầu nà dòng chữ

35. Chương 35

Trích nhật kí của nhỏ(nhỏ ngủ rồi nên tác giả đọc lên suýt nhỏ tiếng 1 chút nhá):

mở đầu nà dòng chữ

“Hắn là ai đó trong thế giới.....

....nhưng trong ai đó,hắn là cả thế giới....” (là ý gì!?)

Ngày...tháng...năm...

Cậu ta, tên gì ý nhỉ hình như là Hoàng Tử thật sự rất đẹp như các Hoàng Tử trong tranh vậy nhưng có lẽ cậu ta quá lạnh lùng

Lần đầu tiên có người dám từ chối tình yêu của mình(thật sự thì mình cũng hok thik cậu ta), nhưng hok tại sao mình lại nói với cậu ta làm người yêu mình nhỉ có lẽ cậu ta thú vị. Mình sẽ chinh phục cậu ta.

Ngày... tháng...năm

Anh Vũ đáng ghét.

Hôm nay lại gặp Hoàng Tử, hok biết bị đập thế cậu ấy có đau hok nhỉ và còn tên con trai nào đó nữa cũng bị mình đánh, hôm nay thú vị quá đi mình đã gửi thư làm wen , anh ta dù sao cũng đồ thôi .trò chơi này thú vị đây.

.....

Ngày ...tháng...năm...

Ten Phong đó thì ra là cái tên lần trước bị mình đánh.Hắn thật quá quắt dám để mình chờ hắn giữa trời nắng như lửa thiêu này.

Mình đã đánh hắn, đó là cái giá hắn phải trả, may chưa tiết sản ^^

36. Chương 36

Ngày..... tháng..... năm.....

Ông Vũ đáng ghét dám hok ỉnh đi cùng, cuối cùng mình đã phải leo tường vào còn tông phải cậu bạn mới nữa chứ, thật ngượng quá.

Tên đó có nét gì rất giống Hoàng Tử, vẻ mặt cậu ta rất đáng iu

Mà công nhận ngày hôm nay xui quá, gặp phải Phong , cậu ta tặng mình một chiếc....

Hoàng Thiên dám dùng mĩ nam kế để dụ con Linh khai ra mình, đồ phản bạn hic

hoàng Tử... chảnh quá, mình gọi mà hok quay lại

Vụ cá cược trò chơi với Hoàng Tử có vẻ bắt đầu thú vị rồi, cậu ta khó bị chinh phục nhưng như vậy sẽ càng vui

.....

Ngày tháng năm.....

Trời thật biết phụ lòng người mà, mình phải ở nhà Hoàng Tử, Hoàng Thiên đã thấy và có lẽ cậu ấy hơi bất ngờ

Hoàng Tử lạnh lùng thật đó, cái này mình công nhận

Tự nhiên sáng ra mình thấy hai đứa chung giường, trời đất cậu mong la hok có gì xảy ra

.....

Ngày ...tahngs.....năm.....

Mau thật đó , mới đó mà đã đến sinh nhật mình. Chuyện gì đến phải đến , chẳng còn bao lâu nữa.Chẳng lẽ trò chơi kết thúc tại đây , như vậy thì chán quá

hoàng tử tặng mình chiếc nhẫn có khắc princess chẳng lẽ cậu ta muốn mình làm công chúa của prince .mình thật ra có thích Hoàng Tử hok?, nhưng sao mình vẫn thường đỏ mặt rung động trước cậu ấy ?, mình đâu có biết yêu, chắc chỉ là cảm xúc nhất thời thôi, thật nực cười. làm sao mình có thích Hoàng tử được phải hok?

Trò chơi chưa kết thúc, chỉ mới là bắt đầu thôi.

.....

[Trò chơi của nhỏ là gì? tình cảm thật sự của nhỏ, của Hoàng tử là sao? tại sao thời gian của nhỏ chẳng còn bao lâu? rồi mọi chuyện sẽ ra sao?]

37. Chương 37

Hoàng Tử thay quần áo rồi đến gặp bố

Xe Hoàng Tử dừng trước một ngôi biệt thự to lớn, có một mảnh vườn toàn trồng hoa thạch thảo, loại hoa mà mẹ của Hoàng tử rất thích khi còn sống.

Hoàng Tử ngồi ở phòng khách, một người đàn ông quý phái đi ra, vẻ mặt vui vẻ

-Con đến rồi àh, Hoàng Tử

-Vâng, tại sao bố lại muốn con đi cùng

-Vì có chuyện quan trọng của con

-Chuyện gì ạ?-hoàng Tử ngược lên nhìn bố cậu giờ đang ngồi đối diện

-Rồi con sẽ biết thôi

Không khí đông người làm Hoàng Tử cảm thấy ngột ngạt , mặc dù đã quen với tiệc tùng của giới thượng lưu nhưng cậu vẫn cảm thấy hok mấy là thú vị.

-Hoàng Tử ba nghĩ con cũng đã đủ lớn để có một công chúa cho riêng mình-bố Hoàng Tử dẫn cậu đến một đối tác của ông

-Chào ông Hoàng-bố Hoàng Tử bắt tay

-chào ông Lâm, lâu quá hok gặp nhỉ, đây là con ông àh

-Đúng còn tiểu thư đây có phải là công chúa nhà ông hok

-Vâng, tôi nghĩ hai đứa rất xứng đôi –ông Hoàng nháy mắt

-Tôi cũng nghĩ vậy

-Thôi hai con làm quen đi –Ông Hoàng và ông Lâm bỏ đi để lại hoàng Tử và tiểu thư nhà họ Hoàng

38. Chương 38

-Chào cậu –cô bé lên tiếng (tóc nâu , mắt to, mũi cao da trắng)

-chào-hoàng Tử lạnh lùng hok thêm liếc cô bé

Im lặng.Hoàng Tử quá lạnh lùng, vẻ lạnh lùng đó cos làm cô bé sợ?

Hoàng Tử lạnh lùng bỏ đi để lại cô bé một mình

Cô bé sững sốt rồi khẽ mỉm cười

=====

Ngày...tháng...năm...

bổ lại thế, chuyện hôn nhân của mình hok phải do bố sắp đặt, hok bao giờ.

Cô bé đó có vẻ dễ thương nhưng sẽ hok bao giờ là công chúa của hoàng tử

Hok biết nhỏ sao rồi, ngày hôm nay nhỏ có cười hok hay lại ủ rũ như hôm qua?mình đang lo lắng cho nhỏ àh, thật buồn cười có lẽ là quan tâm như một đứa em gái dù dì thì nhỏ cũng là em Vũ .Tính cách cô ấy giống Liên thật , tính tình thất thường.Liên ơi ở đó có lạnh hok Liên, mùa Đông đến rồi.

39. Chương 39

Hôm sau, tất nhiên tiểu thư Mai(con ông Hoàng) chuyển sang học cùng lớp với Hoàng Tử và theo lệnh ông Lâm, cô sắp xếp cho nhỏ đó ngồi với Hoàng Tử.Nhưng Hoàng Tử tuyệt nhiên phản ứng

-Thưa cô em hok muốn bạn này-Hoàng Tử chỉ vào nhỏ Mai-ngồi đây

-Nhưng đây là chỗ ngồi mà ông Lâm sắp xếp

-Thế ạ,cô ta cứ ngồi ở đó , em sẽ ngồi chỗ khác –Hoàng Tử đứng dậy, bỏ sang ngồi cùng Vũ

-Em....-bà cô bắt lực lần đầu tiên cô thấy Hoàng Tử tức gaianj như vậy

-Thôi cô ạ , anh ấy ngồi đâu là quyền anh ấy, em ngồi đây được rồi ạ-nhỏ Mai cứu bồ cho bà cô

-Thôi được chúng ta bắt đầu buổi học mới

NGồi trong lớp mà Hoàng Tử hậm hực làm Vũ cũng hết hồn

tiểu thư Mai khẽ quay xuống nhìn Hoàng Tử rồi mỉm cười, hok phải là nụ cười bình thường, nó thật sự rất bí ẩn, cô bé đó đang toan tính điều gì?

40. Chương 40

Reng.....chuông reo báo hiệu giờ ra chơi, hoàng tử hậm hực bỏ ra ngoài thì Mai đứng chặn trước mặt:

-Anh cứ làm thứ mà anh thích, nhưng rồi cũng sẽ phải về bên em thôi, đó là điều tự nhiên, anh hủi hok hoàng Tử -nói rồi Mai nở một nụ cười nửa miệng, phẩy tay bước đi

Có ai biết Hoàng tử sẽ đi đâu hok, chính là lớp nhỏ , bất ngờ chưa, đây là lần đầu tiên Hoàng tử sang tìm nhỏ. Dư luận được một phen xôn xao. Hoàng Tử chạy vào kéo nhỏ đi một cách hết sức bất ngờ làm nhỏ và Hoàng Thiên ghen mặt ra

“cuộc vui đi được ¼ rồi, có lẽ ngày đó đến cũng là ngày trò chơi kết thúc” nhỏ khẽ mỉm cười

[nhỏ đầu còn là nhỏ, nụ cười nửa miệng đó từ bao giờ xuất hiện trên môi nhỏ, sự nhí nhảnh của nhỏ đầu rồi] Hoàng Thiên nghĩ

Im lặng, hoàn toàn im lặng. Hoàng Tử hok nói chỉ lẳng lặng ngồi dựa vào gốc cây, mắt nhắm hờ còn nhỏ nhâm nhi những điệu nhạc hok lời cùng gió .Không gian có vẻ ngọt ngào nhưng có lẽ là rất vui đối cả hai. Cuối cùng thì Hoàng tử mở lời trước

-Sao cô hok hỏi tại sao tôi đưa cô đến đây

-Vì tôi biết nguyên do

-Cô biết?-Hoàng Tử ngạc nhiên quay qua nhìn nhỏ

-Ừ thì.....hok biết nhưng nói đại thế thôi

-Giờ nè-Hoàng Tử kí vào đầu nhỏ, ngay lập tức trò đùa tốc độ diễn ra
nhỏ kéo Hoàng Tử ngồi xuống một gốc cây to.

-Cảm ơn cô-Hoàng Tử

-Tại sao lại cảm ơn tôi

-Ở bên cô tôi thấy rất vui

-Đau có gì, trên đà này tôi sẽ nhanh chóng chinh phục anh thôi -nhỏ lém lỉnh

41. Chương 41

-Đừng có ảo mộng giữa ban ngày-Hoàng Tử búng vào mũi nó(ác wé)

-Vậy anh làm gì để trả ơn tôi -nhỏ kéo hoàng Tử đứng dậy

-Cô mún gì?-H.T nói giọng cười cười

-Anh nhắm mắt lại đi

Hoàng Tử nhắm mắt không nói gì

[nhỏ thấp hơn Hoàng Tử hất cái đầu]

Nhỏ đặt tay lên vai Hoàng Tử, khẽ nhón chân.....hai môi chạm nhau nhẹ nhàng lướt qua.....vị ngọt phải chăng là?..... first kiss của cả hai..... Có phải vậy....câu trả lời chỉ có một.....yep.....

Hoàng Tử khẽ bối rối, nhỏ sau khi “hành động” xong chạy biến không để Hoàng Tử kịp thấy mặt nhỏ đỏ bừng bừng.

Hoàng Tử khẽ mỉm cười,.....nụ cười hiền dịu.....ngốc 1 nhỏ ngốc..... chỉ mình nhỏ thôi.....

=====

“Sao mình lại đỏ mặt nhỉ, chỉ là một phần trong kế hoạch, mình thích anh ta thật ư? Không phải đâu, có lẽ do đây là first kiss của mình?” nhỏ khẽ đặt tay lên bờ môi ..ngọt thật.....

Nắng chiếu lên khuôn mặt bầu bình của nhỏ, khẽ đặt nụ hôn nhẹ nhàng làm má nhỏ đỏ bừng.... như nụ hôn của Hoàng Tử vậy.....

.....½ chặng đường đã xong.....

42. Chương 42

Nhỏ vui vẻ tung tăng bước vào lớp và ngã rầm, đầu đụng đầu Hoàng Thiên. Cả lớp quay ra nhìn thì thấy hai đứa đang ôm đầu và “tích cực” cãi nhau. Cả lớp chỉ biết lắc đầu, hai đứa này đúng là Tom & Jerry, chẳng bao giờ để cả lớp này yên.

-Êu, có khi nào, hai đứa này trở thành một đôi hok....-đứa vừa phát biểu phải im bật vì ánh mắt sát thủ từ hai nhân vật chính.

-Nhỏ thik Hoàng Tử mà...-một nạn nhân nữa được liệt kê vào danh sách

-Hoàng Thiên cũng giống Hoàng Tử chứ bộ, mà tính tình lại dễ thương hơn. tui kết Hoàng Thiên nhất-con nhỏ nào đó mơ mộng

-Hoàng Tử hơn

-Hoàng Thiên

-Hoàng Tử

-Hoàng Thiên

-Hoàng Tử

Chuyện của nhỏ tự nhiên lại sang chuyện của Hoàng Tử Hoàng Thiên. Thế là sao

Tụi con gái(trừ nhỏ) tự nhiên tranh luận một cách quyết liệt. Hoàng Thiên phẩy tay bước về chỗ

-IM -tụi con trai hét lên ngay lập tức tụi con gái im lặng 1 giây sau đó, chiến tranh nổ ra

-con gái các người phải nể tụi con trai chúng tôi chút chứ

-Tại sao phải nể, mấy người hok được bằng người ta nên ghen hả

-các người đừng mơ, hotboy trường này hok bao giờ nhìn vào các người đâu

-Cậu,

-THÔI HẾT CHO TÔI NHỜ -nhỏ hét lên với volum cực lớn làm tụi bạn im bật, khiến cả Hoàng Thiên giật mình tỉnh giấc cơ mà(tụi bạn cãi nhau ,mà ngủ dc bó tay (___ __”)

43. Chương 43

Nhỏ đi về phía con trai nói :

-E hèm! Con trai lớp mình xét về ngoại hình lẫn gia thế thì đều xứng là hotboy (trường quý tộc mờ), nhưng tại các ạn í quậy qua strời đất nên học hành chênh mảng. vậy phong cho các cậu là koolboy. Có ai phản đối hok

-.....(hok ai len tiếng tất nhiên, lớp nhốt toàn gương mặt xinh xắn mà)

-.....Chỉ có ai kia mới hok xứng là hotboy kìa-nhỏ nói tiếp mắt nhìn gầm gừ Hoàng Thiên

-Phản đối-hoàng Thiên hậm hực đi về phía nhỏ

-Tức bỏ quyền phản đối -nhỏ lên tiếng

-Cô nói thế là ý gì?

-Không ý gì cả

-H.T hok có quyền lên tiếng ở đây phải hok mí bạn

Uh-bọn con trai đồng thanh vì nhỏ là người “cùng phe” mà

-Ê, cô dám dùng mỹ nhận kể hả

-Có ai bắt anh hok cho dùng mỹ nam kể đâu

-Cô nói đó nha-h.Thiên nở nụ cười gian làm nhỏ cũng thấy nhột

Và sau đó thế nào thì ai cũng biết, con trai >

[Giowis thiệu chút về lớp nhỏ, gồm có 42 nhân, nghịch hơn quý sứ. Được trường mệnh danh là lớp Quý. Một tuần mà hok có khi nào bị phạt là chịu hok nổi. Nhưng rất đoàn kết. Lớp của nhỏ toàn koolboy, cái này dc cả trường công nhận, tuy là lớp quỷ nhưng cũng có khá nhiều hotgirl, nhỏ là minh chứng]

-Mấy cô cậu làm trò gì vậy, có còn lớp học nữa hok vậy-cô giám thị bước vào mặt lăm le-RA ngoài sân trường đứng hết cho tôi

-Vâng ạ -tụi nó đồng thanh hô to rõ ràng(trời đất) , vừa đi còn vừa giỡn (mới cãi nhau xong vậy mà)
[chuyeenj thường xuyên =.=”]

44. Chương 44

-Ê, có phải lớp Q (quỷ) thật ra trường hok có lớp nào tên như thế nhưng mà quậy quá nên đặt là như thế lun ^^) hok-MThiên lên tiếng

-Ồ,nhỏ em tao lại gây chuyện rồi –Vũ lắc đầu ngán ngẩm

-Ước gì tao cũng dc học lớp đó, quậy cho sướng –Thiên mơ mộng

-khùng-Phong cốc Thiên-Em mà khi nào cũng nào là đầu têu của sự việc ha.Ồ..... (Phong rung động thật rồi, trước cảnh nhỏ Linh lên nhận tội thay nhỏ.....)=>người đâu dễ rung động dễ sợ

-Về nhà phải dẫn cho nó một trận mới dc, mất hết hình tượng hotgirl lại ảnh hưởng hình tượng hotboy của tao nữa chứ

-Nổ - cả nhóm lao vào cốc Vũ làm hấn la oia oái

-Vui mà-Hoàng Tử lên tiếng khẽ mỉm cười , làm cả nhóm nhìn đầy ngạc nhiên

=====

Zom vào sân trường nào

-Giang.Ai làm chuyện này –Cô giám thị lăm le cái thước trên tay(nhỏ là lớp phó kỉ luật mà, nhưng thường là đầu têu của những trò quậy của lớp => vậy mà là lớp phó kỉ luật hả trời)

-Em ạ-Linh lên tiếng(nhỏ hiền gần út lớp^^ thua mỗi nhỏ thôi ạ)

-Linh mà nói gì vậy-nhỏ trừng mắt

-Em

-Em

-.....

Tụi lớp nhỏ đứa nào cũng dành tội

(tội mà cũng ham)

-Thôi-cô giám thị hét lên làm các lớp đang xem cười khúc khích(lớp nào cũng sợ và ghét cô giám thị .chỉ có lớp nhỏ giám đối đầu thôi và xưng xù lớp thik cô nhất=>bà cô dễ nổi nóng nên càng dễ chọc mà) –các em xem đây là cái chợ hủ

45. Chương 45

-Đâu có ,đây là sann trường mà cô -một đứa con trai ngây ngô nói làm cả bọn lớp nó không thể nhĩ cười(bò ghiêng ngả còn bà cô tức mún ối máu) còn các lớp ngạc nhiên và công nhận LỚP QUỲ THẬT chẳng sợ ai, tụi lớp khác vừa ghen tị vừa ngưỡng mộ.

-Các em đứng nắng từ giờ đến hết ngày thì thôi

-Nắng quá cô ơi làm hư hết làn gia châu Á của em(da châu Á mà trắng ớn) -1 đứa con trai phẩy tay

-Nắng cũng phải đứng-bà cô lấy lại uy thế

-Cô đứng đây đi, tụi em đi -nhỏ lên tiếng (cãi nhau với bà cô chan s quá) lập tức cả tụi bước theo nhỏ, vừa đi vừa giỡn

-Mấy em-bà cô nổi giận

-Giận xấu lắm đó cô-1 đứa con gái để lại câu nói đó làm bà giám thị tức đầy mình

Các lớp khác thì một lần nữa trầm trở.

Tụi lớp nhỏ đứng trước hành lang lớp 10A1(lớp một sách) làm tất cả mọi người trong lớp đều nhìn sững lun , rồi lun mồm khen

-Chùi ui lớp này ai cũng đẹp ghen tị quá àh

-Galant nữa-một con nhỏ khác reo lên khe khẽ khi thấy tụi con trai rút khăn giấy lau mồ hôi cho tụi con gái

-Đi thôi mấy bạn ấy hok học được kìa-nhỏ khẽ nhách môi cười

Mấy người trong lớp(con trai lẫn gái) nhìn theo tiếc nuối như mún hét lên Đứng đi mà (bó tay)

46. Chương 46

Zoom vào lớp Hoàng Tử(lớp này xem ra hok loạn như lớp nhỏ):

-Ui mài ơi tao kết Linh roài –Phong mơ màng nói

-Hả, tao tưởng mày kết con em tao chứ -Vũ trờng mắt

-Thì thế? Nhưng tự nhiên tao thấy kết linh hơn

-Đúng là....đào hoa

-MÀ cũng tại em mài hok ah, cứ mãi chẳng đở

-Tất nhiên roài em tao mà

-.....có lẽ chỉ cóá hoàng Tử kua nổi thôi- Phong vừa nói vừa quay qua Hoàng Tử cười thik thú

-Hử -Vũ quay qua haông Tử ánh mắt dò xét
Hoàng Tử nhìn lại Vũ bằng ánh mắt tao coá biết gì đâu
-Mấy em làm ơn đừng nói chuyện trong lớp –Bà cô nhẹ nhàng
-Vâng ạ -tụi Hoàng Tử làm theo, hơi đỏ mặt (xí hổ quá con trai mà 8 chẳng khác gf con gái)

47. Chương 47

-Ui mài ơi! Xem nì -nhỏ Linh reo lên
-Cái gì thế -1 đứa con trai chen vào
-Xem nì -nhỏ Linh nhảy loi chơi chỉ vào cáo thị
-Để tao coi coi -nhỏ vừa nói vừa cố gắng luồn lách khỏi tụi lớp nó để đích thân xem đó là cái quái gì
“ TUẦN HỌC TIẾP THEO LỚP NÀO ĐÚNG NHẤT SẼ ĐƯỢC MỘT CHUYẾN ĐI VÙNG TÀU MIỄN PHÍ”
-Ý mài thế nào-Linh huých tay nhỏ
-Thôi mún đi tự bỏ tiền cũng đâu coá sao(trường Quý tộc mừ)
-Nhưng đi “chùa” sướng hơn- 1 đứa con trai nói
-Uh há-Linh nói
-Vậy thì lớp mình phải cố gắng nha, tuần nay phải đứng nhất
Nói rồi tụi nó tùm vào bàn bạc
1 đứa yếu ngồi gần đứa giỏi, kèm cặp nhau học. đứa nào cũng phải học bài làm bài đầy đủ.Không quây nữa...bla...bla... tụi con trai lúc đầu giỡn nãy tỏ ý hok chịu nhưng nhìn bộ mặt “hình sự” của tụi con gái thì đành lí nhí “lần này thôi nhá hok coá lần sau đâu” , tụi con trai vừa nói mà toát mồ hôi hột. (hok cho tụi nó quây thà chết còn hơn làm “con ngaon trò giỏi”)
Mọi chuyện bàn xong thì nhỏ mới để ý nãy giờ hok coá Hoàng Thiên, quay sang thì thấy cậu ta nằm ngủ từ khi nào... môi nhỏ tự nhiên nở một nụ cười
[coas phải do H.Thiên ngủ dễ thương mà nhỏ như thế?tại sao hôm nay nhỏ hok gặp Hoàng Tử? because để H.Tử hok gặp dc nhỏ chắc chắn sẽ nhớ mà tìm nhỏ->tự tin quá.ghét quá tác giả hok cho H.Tử đến tìm lun kế hoạch thất bại tác giả ác wé)
-CÔ ĐẾNNNNNNN-nhỏ hét to vào tai Hoàng Thiên một cách hok thương tiếc
-HẢ CÔ ĐÂU-Hoàng Thiên giật mình nói
-Co đi rồi-nhỏ mỉm cười xếp lại cuoon tập
-Cô..hử -Hoàng Thiên vừa nói vừa đập vào tai (điếc òy tội wa’ ah^^)
-Tôi hok tha cho cô đâu

50. Chương 50

Bọn con gái đó dẫn nhỏ đến trước một người con gái rất xinh đẹp đang ngồi(Mai đó), bên cạnh còn có hai cô bé khác.

-Quỳ xuống-một đứa đạp vào chân làm nhỏ khụy xuống

-Mấy người mún gì -nhỏ e dè hỏi(thật sự thì nhỏ rất run, cóá bít võ đau chứ)

Mai gật đầu lập tức một đồng ảnh bay vào mặt nhỏ làm nhỏ né hok kịp

Nhỏ đứng dậy phúi chận nhặt những tấm ảnh , thì ra đó là những tấm ảnh chụp nhỏ và Hoàng Tử hôn lần trước

-Ảnh đẹp quá ah ai chụp vậy -nhỏ reo lên thik thú

-Con nhỏ này, còn cười được hả-một con bé xông tới định đánh nhỏ thì Mai lên tiếng

-Dừng tay, đừng đánh cô ta, phải hành hạ dần chứ

-Còn cô, tôi cho cô bít nếu cô còn gần Hoàng Tử thì cô sẽ chết đóá haha-Mai cười

-Nhưng hok được đâu, trò chơi của tôi đâu có thể kết thúc như vậy được

-oh trò chơi, cô xem H.Tử là trò chơi ư, cô có xứng hok

51. Chương 51

Nhận ra mình lỡ lời nhỏ nói lại

-Trò chơi của tôi với cô cơ-nhỏ nhếch môi cười, vẽ mặt kinh khỉnh

-Bìa học đầu tiên cho cô nè-Mai nói rồi khεκ gật đầu lập tức tụi con gái vây quanh nhỏ

-Muốn đánh nhau hả, giang này cũng hok ngán-nhỏ bẻ tay tạo thế làm tụi con gái hơi sợ vì Vũ rất giỏi võ, tụi nó giần về phía mình đề phòng

Chỉ chờ cóá thế nhỏ.....quay lưng bỏ chạy, tất cả tụi con gái trừ Mai chya theo nhỏ.Ngay sau đó một người con trai từ sau bức tường bước ra, người con trai đóá khoát vai Mai nói thì thầm:

-em hok định làm Kún của anh đâu đấy chứ -tên con trai đóá cười cười

-em chỉ thử Kún một chút thôi, rất thông minh phải hok

-Uh

Nói rồi Mai trao cho người con trai ấy một nụ hôn dài

[người con trai ấy là ai? sao họ lại nhỏ là Kún, mọi chuyện rốt cuộc là sao? Mai ccos quan hệ với ng]ì con trai ấy? họ định làm gì nhỏ]

52. Chương 52

Hôm sau nhỏ vào lớp , vẫn cái kính trên mặt, bực bội, hok ai dám gây chuyện lúc này, mỗi lần nhỏ giận trông khíp lúm . Bỗng mặt nhỏ giãn ra, rồi một nụ cười nửa miệng xuất hiện, rồi bỗng nhiên nhỏ cười toe quay sang bắt chuyện với mấy bà tám lâu lâu liếc sang Hoàng Thiên cười nham hiểm làm Hoàng Thiên

cũng thấy nhột “con bé đó sao vậy ta, cứ như hai giây chạm một vậy”.”tôi sẽ cho anh sống hok được chết cũng hok xong ha ha”.

Tiết 1, tiết Hoá ,.....

-tất cả các em nộp vở bài tập cho tôi , lấy điểm 15phút –cô Hoá sửa gọng kính nói

-đâu rồi, đâu rồi kà, sao hok thấy nhĩ-Hoàng Thiên cuống cuống tìm nhưng vô vọng , quyển vở ở trong tay nhỏ rồi còn đâu

-còn thiếu Hoàng Thiên-bà cô nghiêm giọng

-ạ em....em....quên mang vở - hỒng Thiên lí nhí quay sang nhìn nhỏ đang cười

-hả! thôi được em là học sinh giỏi nên tôi tha lần này .Ôphạt em ở lại quét lớp cuối giờ

-cho chít hehe-nhỏ nhìn Hoàng Thiên cười, và nhận được ánh mắt sắc lẹm

Nhỏ ghéech mặt lên vẻ mặt thách thức

“để đó tôi sẽ hok tha cho cô, cô và hoàng Tử sẽ hok thành đâu” Hoàng Thiên

53. Chương 53

*tiết 2: Âm nhạc (sao lại có cái môn này vậy???)

-Hoàng Thiên em hãy hát lại bài này

-Vâng ạ !-Hoàng Thiên đang hát thì nhĩ nhéo mạnh vào cánh tay làm Hoàng Thiên ré lên

-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA’

-chuyện gì vậy? -bà cô hét hồn

-ạ.....-Hoàng Thiên đỏ mặt, bực mình

-ha hah âhhâhhahaa -tụi lớp nhỏ cười to như chưa được cười (có tụi con trai và nhỏ thôi, tụi con gái vẫn nín vì mún lấy lòng hot boy ^^ nhỏ éc we’)

-trời ạ lại làm trò cười cho thiên hạ, mất hết hình tượng hot boy –Hoàng Thiên rít qua khe răng, mặt đỏ phừng

*Tiết văn

Hoàng Thiên ngủ trong lớp , nhỏ định thưa cô thì lại hok nữa, vẻ mặt cậu ta nhín thật dễ thương, y con nít vậy .Vây là cả buổi nhỏ nhìn.....Hoàng Thiên ngủ .

Renggggggg.....chuông báo hiệu giờ ra chơi

Đang định chạy xuống canteen thì Bập!!! đầu nhỏ đụng sàn lớp một cách hok thương tiếc và thủ phạm chẳng ai khác là Hoàng Thiên

-ai ya, xin lỗi bạn nha –h.Thiên vừa nói cười cười

nhỏ bực tức bước đi thì Hoàng Thiên kéo nhỏ lại

-Tôi mún nói chuyện với cô –hỒng Thiên kéo nhỏ đi một cách hok thương tiếc (đổi mặt nhanh chóng mặt)

54. Chương 54

nhỏ-Hoàng Thiên đang đứng ở một bãi sau trường, lúc trước nơi này Hoàng Tử đã gặp nhỏ

-Cậu mún gì sao cứ chọc tôi hoài vậy hả, hại tôi làm trò cười cho thiên hạ này giờ -Hoàng Thiên xả vào mặt nhỏ

-Hứ, cậu thì thua tôi chẳng,làm tôi xưng cả đầu, cậu hại tôi bị mấy đứa cpn gái đó phát hiện hại tôi ngã từ trên cây rớt xuống-nhỏ cũng gân cổ lên “hát”

-Thì ra cô tức vụ đó

-nhóc Giang-một tiếng gọi vang lên, chẳng phải là Hoàng Tử sao

Bỗng nhiên Hoàng Thiên ôm chầm lấy nhỏ, kiss vào môi nhỏ.Hoàng Tử đến và bắt gặp cnhả tượng này thì khuôn mặt bắt đầu biến sắc, bất ngờ thật sự bất ngờ

-Hoàng Thiên, nhóc -Hoàng Tử thốt lên một cách vô thức

-anh làm phiền chúng toi đó-Hoàng thiên cười khuấy, ôm nhỏ vào lòng hok để nhỏ nói gì

Đợi Hoàng Tử đi xa, Hoàng Thiên mới thả nhỏ ra

_Cậu làm cái gì vậy hả -nhỏ hét vào mặt hoàng Thiên, nước mắt trào ra

Hoàng Thiên dứt tay vào ống quần, vẻ mặt hok chút hối lỗi

-Tôi ghét cậu -nhỏ hét lên bỏ chạy nước mắt trào ra nhieu thật nhieu.Suốt buổi học còn lại nhỏ hok thêm kiếc Hoàng Thiên lấy một cái

“mình đã làm sai sao, iu là sai sao??”

“sao cậu ta làm vậy chứ.cậu ta ghét mình mà sao lại hôn mình chứ hxx hxx”

Cuối buổi nhỏ chạy nhanh đến lớp Hoàng Tử , cái gì thê này? Mai đang ôm Hoàng Tử

-Không được -nhỏ núp vào một góc tường

-hxx-nhỏ bịt miệng lại cố ngăn tiếng nấc nước mắt trào ra nhỏ khóc, nước mắt thấm đẫm tay áo, một mình..... một mình nhỏ khóckhông có ai.....bỗng có bàn tay kéo nhỏ vào lòng.....

-Khóc đi, đừng cố nín, anh sẽ hok thấy đâu -người đó vuốt vuốt tóc nhỏ

-hu hu.em không mún....không mún chơi trò chơi này nữa đâu, anh ơi , em buồn lắm, mọi chuyện kết thúc rồi.kết thúc , Hoàng Tử đã iu người con gái khác, hết thật rồi hức hức-nhỏ nói trong tiếng nấc

55. Chương 55

Cuối buổi nhỏ chạy nhanh đến lớp Hoàng Tử , cái gì thê này? Mai đang ôm Hoàng Tử

-Không được -nhỏ núp vào một góc tường

-hxx-nhỏ bịt miệng lại cố ngăn tiếng nấc nước mắt trào ra nhỏ khóc, nước mắt thấm đẫm tay áo, một mình..... một mình nhỏ khóckhông có ai.....bỗng có bàn tay kéo nhỏ vào lòng.....

-Khóc đi, đừng cố nín, anh sẽ hok thấy đâu -người đó vuốt vuốt tóc nhỏ

-hu hu.em không mún....không mún chơi trò chơi này nữa đâu, anh ơi , em buồn lắm, mọi chuyện kết thúc rồi.kết thúc , Hoàng Tử đã iu người con gái khác, hết thật rồi hức hức-nhỏ nói trong tiếng nấc .

Vũ ôm thật chặt nhỏ, vuốt tóc nhỏ thì thầm:

-Khóc đi, rồi em sẽ thấy nhẹ nhõm hơn, và tốt nhất là em cũng đừng có quan hệ gì với Hoàng Tử, như thế chỉ làm em đau thôi

-Nhưng mà anh,.....hức...có lẽ...em đã iu rồi..hức...dừng .. . lại có quá trẻ hok anh hu hu -nhỏ nói trong tiếng nấc, ôm Vũ thật chặt

-thôi nào cô bé, em vượt qua được mà phải không , thế mới xứng là bé Kún của anh chứ -Vũ hôn lên trán nhỏ

-hức, em sẽ cố-nhỏ chùi những giọt nước mắt, ngẩng lên nhìn Vũ và nở một nụ cười.Vũ xoa đầu nhỏ, quay ra công nhỏ

-anh làm git thế-nhỏ đỏ chín mặt

56. Chương 56

-Lên anh công, để anh xem pé Kún có nặng hok nào-Vũ tươi cười

-uk-nhỏ cười-nụ cười chua chát

Vũ quay mặt lại thì thấy Mai đang cười nhìn Vũ , Vũ cũng cười lại rồi quay lưng bước đi

“ Kún, bây giờ đau khổ nhưng sau này anh sẽ hok để em phải khóc nữa đâu Hoàng Tử với em hok sinh ra để dành cho nhau, cứ thế nhé, anh chỉ muốn tốt cho em”

[nụ cười của Vũ và mai là sao, sao họ thân thiện với nhau thía? họ có ý gì? tại sao Vũ lại ngăn cản nhỏ quan hệ với Hoàng Tử? câu chuyện story teen này rồi sẽ đi về đâu]

=====

Ngày.thángnăm.....

Hoàng Thiên hôn nhỏ, chẳng lẽ họ đang yêu nhau, vậy tại sao nhỏ còn theo mình làm gì?

Đau lắm, tim mình đau lắm,

Mai đã khóc, gục vào vai mình mà khóc, cô ấy thật tội nghiệp sinh ra mẹ đã mất, giống mình? thật sự thì mình thấy cô ta hok xấu tính tí nào?

thế này là sao?thật sự thì mình iu ai.....

=====

and dey hok phai la cuoc ca cuoc cua nhỏ và Vũ, ma flaf của..... mọi nguoi tu doan nhe

57. Chương 57

Sáng hôm sau nhỏ vác đến lớp về mặt hok thể dài hơn, thấy nhỏ bùn tụi bạn xúm xít lại hỏi han túa lua (nhỏ như là linh hồn của lớp vậy ^^)

-Này, tránh ra hết đi -con Linh hét lên bằng cái giọng vọng xa trên quãng 8

-bà tránh xa thì có-tụi đó hét lại -làm như Kún là của mình bà vậy

-uh đó, mà hok , mấy người làm thế chỉ làm nhỏ bùn hơn thôi

-uk , vậy chúng tôi giao cho bà nhiệm vụ làm cho nhỏ cười, trong ngày hôm nay -tụi đó vỗ vai Linh

-ẹc tui hok mún chút đầu-Linh rứt đầu

Tách, một giọt nước mắt rơi trên bàn, Hoàng Htiên thấy thế thì rối lúm “tại sao nhỏ lại khóc, vì chuyện hôm qua sao?thật sự thì mình mún xin lỗi nhỏ lúm nhưng hok tại sao mình hok lùm được?vì gì?tự trọng ư?

-Đi theo tao-nhỏ Linh kéo tuột tay nhỏ chạy ra sau sân trường

-Kún cho tao bít mày làm sao vậy ,có chuyện gì fải hok?-Linh nhìn thẳng vào mắt nhỏ

-hok tao hok sao mà-nhỏ quệt giọt nước mắt cười thật tươi

-Đừng cười nữa giả tạo lúm-Hoàng Thiên từ đầu đến phán một câu làm cả hai đứa nó bao gồm Linh nhỏ im bật

-Linh này

-ah zì

-mình nói chuyện riêng với Giang dc hok

-uk-Linh gạt đầu rồi quay về

58. Chương 58

-Này sao cô cứ như thế vậy –Hoàng Thiên

-Hok liên quan đến anh - nhỏ quay đầu đi , thật sự thì nhỏ hok mún nói chuyện với Hoàng Thiên lúc này

-...liên quan đến Hoàng Tử fải hok –Hoàng Thiên típ tục nói.Nghe đến Hoàng Tử tim nhỏ quặn quại, nhỏ ngồi phịch xuống hai tay nắm chặt váy .Nước mắt cứ thế rơi, nhỏ đưa tay lên cổ ngăn dòng nước mắt nhưng sao những giọt nước mắt đó dường như hok nghe theo lời nhỏ,vẫn rơi .Hoàng Thiên cầm tay nhỏ lại

-cô hãy khóc đi, như thế sẽ làm cô thoải mái hơn

Nãy giờ coả lẽ nhỏ mún khóc lúm nhưng lại hok dám, bây giờ câu nói đó như một lời mở đầu cho nhỏ, vậy là nhỏ oà lên khóc làm Hoàng thiên phát hoảng, ôm vội nhỏ vào lòng

-Tôi...tooi...xin...lỗi..có fải tại tôi hok-Hoàng thiên lấp bắp

-hức.hjx.....-nhỏ hok nói gì chỉ lắc đầu

-tôi xin lỗi, cô đừng khóc mà

(lúc nãy bảo là khóc bây giờ lại hok khóc là sao???là sao??^^)

Cứ như thế, nhỏ ngất trên tay Hoàng Thiên lúc nào chẳng hay

Thấy nhỏ hok động đậy, Hoàng Thiên bế vội nhỏ chạy đến phòng y tế, và Hoàng tử cũng đang ở đó.....

59. Chương 59

Trong lớp học, cách đây 1 tiếng.....

-na‘ Hoàng Tử , đi chơi bóng rổ đi

-uk....-Hoàng tử miễn cưỡng

Rầm –Hoàng Tử ngã xuống

-AAAAAAAAAAAA' -1 tiếng hét thất thanh (hok fải của Hoàng Tử đầu nha, ^^ là của fan thôi^^)

-hoàng Tử sao vậy, tớ thấy cậu cứ mung lung sao ấy –Vũ chạy đến bên Hoàng Tử

-hok, tớ đi băng vết thương này đã-Hoàng Tử đứng lên, quay lưng bước đi.Đầu cậu cứ quay nguầy nguậy, nhỏ, chỉ mình nhỏ xuất hiện trong đầu cậu.”hôm nay nhỏ hok đến tìm mình chẳng lẽ chuyện của nhỏ và Hoàng Thiên là thật?”

=====

BỐP!!!

Máu, máu đã xuất hiện trên khoé miệng Hoàng Tử, tại sao ư, vì cú đánh mà Hoàng thiên đã dành cho cậu Hoàng Tử đưa tay quệt vết máu trên miệng, quắc mắt nhìn Hoàng thiên, ánh mắt như xoáy thấu tâm can

-đánh hay lúm, tôi cũng có quà cho cậu đây –Hoàng Tử đánh lại Hoàng Thiên nhưng hok fải là vào mặt mà là vào bụng.Cú đánh khá mạnh làm Hoàng Thiên fải ngồi xuống ôm bụng

60. Chương 60

-Cậu đứng dậy cho tôi-Hoàng Tử kéo cổ áo Hoàng Thiên ấn vào tường-Cậu đã làm gì nhỏ

-làm gì ư, fải hỏi anh mới đúng-Hoàng Thiên nhìn vào thẳng mắt Hoàng tử, ánh mắt Hoàng Thiên rất giống ánh mắt mẹ cậu, ánh mắt làm cho Hoàng Tử cảm thấy có lỗi.hoàng Tử thả áo Hoàng Thiên

-hỏi tôi ư? Tôi đâu có bắt gì chứ, chẳng fải cậu và nhỏ đã hôn nhau đó sao, hok fải là couple ah

-đúng nhưng chỉ tôi thik cô ấy thôi, hôm qua chính tôi đã làm anh hỉu lằm nhỏ, nhưng anh cũng đau hơn gì, dám ôm cả Mai trước mặt nhỏ.....

Hoàng Tử hok còn nghe Hoàng Thiên nói gì nữa, cậu chạy vù đến fong y -tế, chẳng có nhỏ ở đó, nhỏ đã đi đâu?

=====

“ Hoàng Tử chẳng lẽ đã chấm hết, em cứ tưởng anh đã thik em mà, sao lại thế này chẳng lẽ chỉ mình em đơn phương.... Em đã khóc rất nhiều đấy...Hoàng Tử ạ...vì anh... nếu thấy em khóc anh cũng đừng nói là “baby don’t cry” nhé...vì lúc đó có lẽ em sẽ hok kiềm lòng được đâu.... anh Vũ nói đúng chúng ta hok dành cho nhau.... goodbye nhé Hoàng Tử..... em sẽ đi...về một nơi hok có anh, ở nơi đó có lẽ em sẽ tốt hơn bây giờ.....”

61. Chương 61

Nhỏ đang đứng trước gốc cây sau trường, nơi nhỏ đã trao cho Hoàng Tử nụ hôn đầu đời , nhỏ ngước lên nhìn khe mỉm cười nhưng nước mắt đã rơi từ khi nào

“lần cuối đây nhé”, những giọt nước mắt cuối cùng, em sẽ hok khóc vì anh”

-Giang!

Nhỏ quay đầu lại, nhận ra là Hoàng Tử nhỏ quay đầu bỏ chạy

-Khoan đã, em hok mún nghe anh giải thik sao

-hok....em hok mún nghe gì cả -nhỏ ngồi xuống hai tay bịt chặt tai

-thôi nào nhóc em đừng bướng bỉnh chứ-Hoàng Tử gỡ tay nhỏ khỏi tai rồi ôm nhỏ vào lòng

-Anh và Mai chỉ là bạn , lúc đó.....tại cô ấy quá xúc độnganh và Mai cùng hoàn cảnh là hok có mẹ

-Thiệt sao?-nhỏ ngược mắt lên nhìn Hoàng Tử, mắt long lanh

Hoàng Tử hok nói gì trao cho nhỏ một nụ hôn dài

...ngọt, thật sự là rất ngọt...đây là lần đầu tiên Hoàng Tử chủ động hôn nhỏ.....

Hoàng Tử buông nhỏ, xoa đầu nhỏ rồi cười

-iu anh nhìu nhắm cơ -nhỏ chọt vào má Hoàng Tử

-còn anh thì ghét am nhắm cơ, làm bẩn hết cả mặt anh

-á, lại thế-nhỏ hét lên -lần nào cũng chê bẩn hok chịu đâu

-hok chịu hả, thiệt hok -hoàng tử cười nửa miệng nhỏ hơi sợ nhưng vẫn nói cứng

-thiệt, hate u

Hoàng Tử lấy tay..... chọc let làm nhỏ nhảy loi chơi

.....nước mắt đã khô trên mi ai.....nụ cười đã xuất hiện trên môi ai

62. Chương 62

vừa về nhà nhỏ đã tọt lên fòng hok để ý đến xung quanh, Vũ thấy nhỏ vui thì tò mò

-hôm qua tì bù lu bù loa hok hay lại toe toét -Vũ cắn nhần nhỏ

-Kệ em, vui mà

-Vui cái gì nhìn mắt em anh tưởng “thị Nở” thứ hai nữa chứ -Vũ nói mà hok để ý đến câu nói mình đã xgây nên 1 trận động đất (thì hai anh em rượt nhau chya uỳnh uỳnh, hok động đất thì là gì?)

-Anh à, hoàng Tử với em làm hoà rồi -nhỏ vừa thở vừa nói

Vũ thì đang xoa bóp cái lưng đang xưng lên vì những lần tung chưởng của nhỏ cũng ngược lên nhìn.Vũ hok nói gì lặng lẽ về fòng

-Á anh , em chưa nói xong mà

-Kệ anh đấy

“chắc tại mình đập ổng mạnh quá, lần sau fải..... đánh mạnh hơn mới được (_ _)T_T”

Nói xong Chris tắt máy làm nhỏ hok thể giải thik ldc lấy 1 câu

63. Chương 63

Ngày mai(thứ 6):

Bây giờ nhỏ đang tích cực chạy (như bay) vào lớp.Hôm nay Hoàng Thiên nghỉ học có lí do.Vừa vút được cái cặp xuống thì nhỏ đã bị Linh chộp :

-Con kún kia

-hả-nhỏ nhìn lên Linh thắc mắc

-Ặc! tao kiu con chó mà mày trả lời làm chi

-Ấ, cái con này -nhỏ rượt Linh chạy vòng vòng, thấy Phong

Linh chạy đến núp sau lưng Phong là lười trêu nhỏ

-Ấ ah hai ông bà này định hợp sức lại choóng tui phải học, học chịu đâu, tui zề tui mệt mẹ tui

-khịt, haha mắc cười wa' đi, pé lùn-Phong xoa đầu nhỏ

-Ai cho kiu tui là lùn-nhỏ rướn tay cổ với xoa đầu Phong nhưng mắt dà nhỏ ngã oạch ra đằng sau nhưng.....

-êm qquá, sao học đau nhĩ-nhỏ tự hỏi

-chà mới nửa năm học gặp mà Yuko nặng lên trông thấy

- hử, kể nào vừa lên tiếng đấy -nhỏ quay qua nhìn nhưng chẳng thấy ai

-đứng dậy mau Yuko, Chris sắp chết rồi nè

-A-nhỏ đứng vụt dậy -Chris, đến khi nào vậy

Chris đứng dậy, Chris chẳng mấy chốc đã cao hơn nhỏ hẳn nửa cái đầu

64. Chương 64

Chào mọi người, tôi là Hoàng Giang Nam, có thể gọi tôi là Chris, tôi là người Nhật

-Người Nhật sao giỏi tiếng Việt vậy

-Vì mama tôi là người Việt

Chris được xếp ngồi bàn bên cạnh nhỏ

(tả chút zề Chris na': người cao, chuẩn , da trắng,mũi cao, tóc màu hung đỏ (nhuộm đấy bà kon, zậy mà dám nói là "tóc mình nó zậy" __ __*)

Giờ ra chơi, học ngoài dự đoán tụi con gái bu đầy Chris, và cũng một cách nhanh chóng nhỏ kéo được Chris ra khỏi đám con gái bằng cách nhờ con LINH (thì chỉ cần nhờ Linh chạy ra ngoài hành lang hét lên :Hoàng Tử kia, lập tức tụi con gái chạy theo Linh ngay)

65. Chương 65

CANTEEN:

Nhỏ đặt ly nước xuống(sau một hồi chiến đấu tích cự với nó) nhìn Chris (chằm chằm) làm Chris thấy nhột nhột

-Chưa từng thấy ai đẹp zai sao –Chris nói đùa nhỏ

-Thấy oy‘, thấy người đẹp zai hơn Chrí nữa cơ-nhỏ cầm ly nước lên típ tục chiến đấu

-ne‘ coá lắm hok đoá, làm gì coá ai đẹp zai bằng Chris...-Chris vuốt tóc

-bạn trai tui

-hả, Yuko mf cũng có bạn trai sao, nghi wa’ ah ghen, hay là đơn phương

-sax,

-ai mà vô phước thía

-ê coá ý gì

-Thông minh sao chậm tiêu wa’ ah

-hừ, mà tại sao Chris về đêy thế

-uk vvề để tìm chị Hana, có tin chị Hana về đêy

-Hana?đặc điểm

-đêy na‘, Chris đưa ra một tấm ảnh-nhỏ nhìn, seo wen wa’ hình như nhỏ đã từng gặp, đúng rồi chính là người ấy.....

-Sao đăng kia ồn wa’-Chris chỉ tay về một đám con gái trước đó, Theo hướng đó nhỏ nhận ra là Hoàng Tử, Phong, Vũ,Thiên đang là trung tâm

-Phải cứu bồ cho họ thui-Nhỏ mỉm cười chạy đến bên đoá

66. Chương 66

-E hèm

-e hém

-e hèm

đến lần thứ 3 mà vẫn thấy tụi con gái hok để ý đến nhỏ, thì cục tức trong lòng nhỏ nổi lên:

-TRÁNH RA!!!!!!!-nhỏ hét lên nhưng hình như bọn con gái đó xem lời hét của nhỏ chẳng đáng 1 kí lô nào thì phải

-ui chà, Yuko tức lên nhìn xinh wa’-Chris xoa đầu nhỏ, đúng hơn là cố tình làm rối tóc nhỏ(nhỏ lúc này đang mặt đỏ lên, phụng má, chu miệng nhìn iu cực)

-bỏ ra, cậu làm gì thế -một bàn tay chụp nhỏ lôi về fía mình,Chris khá bất ngờ nhưng nhanh chóng định thần , Chris dứt tay vàotúi quần cười khinh khỉnh

-aiya, sao cộc wa’ zậy ông anh

-.....

-chỉ “sờ” cô bé này một chút thui mà-Chris chọc dai

-.....-Hoàng tử vẫn im lặng

-ông anh đâu có quan hệ gì với Yuko đều pải hok

-tôi...tôi bạn của anh của cô bé này –Hoàng Tử nói làm nhỏ chột thếy nhói đau”Hoàng Tử vẫn mãi thế, chẳng bao giờ coi mình là người iu, chỉ là em gái bạn,em gái.....”

“Nhìn wen lúm, sao mình chẳng nhớ nhỉ”

Vũ kéo nhỏ hỏi:”ai đấy”

“Chris, chẳng lẽ anh hok nhớ “nhỏ cười cay đắng

-A, Chris-Vũ lao tới ôm Chris,

-sax, anh Vũ, chết....ngạt

-CHú mây cao lên rui nhỉ, hùi đấy bé tí xiu

-á, anh Vũ-Chris làm mặt giận

-thôi hok nói nữa, sao về đây cs chuyện gì

-em đi tìm chị Hana , chị ấy về nước.....hok cho em đi theo

-Hana? Cô ấy đang trong lớp anh

-thế hả?-Chris lao thẳng đến lớp

=====

67. Chương 67

Trong lớp 11A1.....

-Mai ne’, cậu tính làm zì con bé

-.....

-nó và Hoàng Tử làm lành rồi đó

-.....

-hay đánh một trận cảnh cáo đi

-Không được làm con bé đau –Mai đập bàn làm tụi con con gái xung quanh sợ sệt

-Mai, cậu sao thế.....

-không không sao, chỉ là hok mún làm con pé đau

-cậu có quan hệ zì vs nó ah?-tụi con gái nhìn Mai e dè

-phải thì sao mà hok fải thì sao

-này, co đừng ỷ là bọn tôi cho cô làm đại ca mà lên mặt nha’-một con nhỏ nói

-ai chà, thế sao vinh hạnh wa’ nhỉ-Mai nhìn bọn con gái vs vẻ mặt nửa thách thức nửa khinh khỉnh

-Cô- đưa con gái đó lao thẳng đến gờ tay sắt Mai nhưng Mai nhanh chóng chụp tay và vặn ngược lại

-Cô bạn định đấu vs tôi ah –Mai ghé sát mặt con nhỏ nói

-cô có võ

-uk, tiện thể nói lun tui là Hana người Nhật ho fải người việt, mà tui lại được học Judo từ nhỏ đấy

68. Chương 68

-Cô ccô, mấy đứa con gái lùi lại

Mai thả tay con bé kia ra(ui chà chắc đau lắm nhỉ) nói:

-Hok được đụng Giang, nếu mấy người làm gì f đừng có trách tôi

-Vậy tại sao cô lại gia nhập bọn tôi làm gì

-đó là bí mật-Mai đưa tay lên suýt nhỏ, tụi con gái nhìn Mai đầy sợ sệt

-Hana !-Chris nhảy đến ôm chặt lấy Mai

-sax, Chris sao em lại đến đây

-chị đến được thì em cũng vậy đó

-sax, nhưng papa cho em đến hả

-hok-Chris xịu mặt-em trốn

Cốc

-ui da, sao đánh em

-ngốc

-seo ngốc

-thì em ngốc, ăn gì mà liều thế hok bít

-ăn cơm chị nấu đấy

-sax chị đã nấu cơm bao giờ đâu

-thì thế.....

cốc

-chị

-hok chị hok em gì hết

-hừ, em mét papa

-mét đi, em mà nói là papa bít em ở đây đó

-Chị em tình cảm wa'-Vũ từ đâu đi đến kéo theo một quân đoàn

-Anh Vũ , chị Hana dữ wa', mai một anh “rước” chị ấy về coi chừng nghe, mà tốt nhất là đừng có “rước về lun thì càng tốt

-thềng kuy nhỏ kia

[đoạn này Ryank chủ yếu nói về hai chị em Hana –Chris.

mọi người cóa để ý hok Chris chỉ gọi nhỏ là Yuko trong khi đó vẫn gọi Vũ là Vũ because

69. Chương 69

.trong kí ức chris-yuko-hana là những đứa bé đầy hạnh phúc, vui vẻ, Yuko-Chris là anh em song sinh (phải hiểu rằng đây là Yuko khác hok fải nhỏ) Hana hơn Chris và Yuko 1tuổi, rất iu thương em.nhưng.....một ngày.bỗng.....

-2 con đứng đây chờ mẹ một lát nhé-bà Chi hôn nhẹ lên trán Yuko (5 tuổi)

-dạ

Nhưng chris và Yuko đã hok vâng lời

-Yuko, qua đây, anh cho kẹo nè' -Chris vẫy vẫy

-anh chờ em với em qua liền -Yuko chạy sang...

.ketttttttttt.....

-Yuko, Chris con đâu rồi -bà Chi chạy quanh đoá tìm kiếm

CHợt thấy đám sông bà chạy tới xem và

-Yuko, Yuko em tỉnh lại chơi với anh đi, Yuko-Chris cầm lấy bàn tay nhỏ bé của Yko lắc alức, nước mắt lăn dài

-YUKO -bà Chi hét lên rồi chạy đến bế Yuko và Chris lên xe đến bệnh viện

-Xin lỗi bà, cháu mất quá nhiều máu-các bác sĩ cúi đầu vừa nghe xong bà Chi ngất đi, chồng bà đỡ bà ngồi xuống .đau lắm.....đứa con hai ông bà rút ruột đẻ ra, giờ chẳng còn nữa.....mới 5 tuổi.....Còn Chris khóc không ngừng

Sau đám tang của em gái, Chris trở nên trầm hẳn chẳng còn vui như lúc trước

-chris lại đây chị cho kẹo nè -Hana dỗ dành em

__-..... Chrí chẳng buồn đáp lại rồikhóc

-ừ, em ho chịu đâu...em mún Yuko cơ, hức hức...Yuko...Yuko đâu rồi....hix em mún yuko hu hu-Chris oà lên khóc làm Hana cũng khóc theo , Hana đã nhịn lâu lắm rồi

...hai đứa nhỏ chỉ mới 6-5 tuổi.....

But

70. Chương 70

-Hana tại sao chị lại làm em và Hoàng tử hiểu lầm?

-Thật ra, chị và vũ thấy hai người rãnh wa' chẳng có việc gì làm nên mới chọc chút ý mà

-chị rãnh nhờ

-hơ hơ

-hok cóa làn sau đầu đấy nhớ

-uh

=====

Thứ 7(ngày hôm nay tổ chức hội thao, và cũng là ngày công bố kết quả tuần học lớp nào dành được giải chuyển đi thú vị)

Cuộc thi gồm những trò chơi:

- tennis(đôi –đơn)
- chạy tiếp sức
- hai người ba chân
- kéo covà.....

.....bắn bi(!?)

Tennis đơn do Linh đảm nhiệm,đôi do Hoàng Thiên và nhỏ(hok biết Hoàng Thiên đã hết bòn chưa?cậu sẽ làm gì trong tg tới) .Chạy tiếp sức thì Lâm->Thi->Chris->nhỏ .kéo co thì có 5nam 5 nữ (2Hoàng, Tuấn Anh, Anh Tuấn,Tùng, 3Linh,Như,Tiên), bắn bi do Nam(hok fải Chris đâu ah nha) còn hai người ba chân dành Chris và nhỏ.

* 1/ cuộc thi tennis đơn-đôi được tổ chức cùng lúc (vì trường có 2 sân mà) . hầu như cả ba đều trụ được đến chung kết

.Hoàng Thiên và nhỏ đánh khá ăn ý, mặc dù nhỏ vẫn đang giận Hoàng Thiên(làm mặt lạnh thế thôi nhưn gthật ra hết giận rồi, vì nhỏ chưa bao giờ giận ai lâu bao giờ) .Kết thúc lớp nhỏ được giải nhất đôi, nhì đơn.Cả ba đã khá mệt(vậy là lớp nhỏ được cộng 19đ)

*2/bắn bi do Nam chơi, trò này vui cực lun ah', vì đã lâu hok chơi, hok riêng Nam mà các đối thủ chơi rất ngộ lun, bắn gần cũng hok trúng mà xa là thôi rồi lun, trò này làm tụi cổ vũ hét mỗi mồm lun(chỉ dạy ý mà) rùi lẩn ra ôm bụng cười (chơi vui wa' mà) .Cuối cùng thì

-oh, yell , tao thắng rùi nhé –nam hét lên

Lớp nhỏ lại được nhất (vậy là 29 đ)

71. Chương 71

*3/hai người ba chân

-Cố lên nhé Chris/yuko -nhỏ và Chris cùng đồng thanh

-aiya fải nhất đấy

-ok

Nhỏ và Chris choàng tay qua vai nhau

-huét-Tiếng còi trọng tài vang lên, nhỏ và Chris chạy như bay và đến đích đầu tiên và vừa đến đích thì nhỏ vấp cục đá ngã quay, kéo Chris ngã theo làm tụi bạn cười sặc sụa còn nhỏ và Chris thì mặt đỏ lên(dễ thương wa') , nhỏ khẽ nhăn mặt rùi lại cười với tụi bạn(39)

*4/ Chạy tiếp sức Lâm->Thi->Chris->nhỏ , nhỏ lết đến chỗ của mình , nhỏ đã thấm mệt. bắt đầu Lâm chạy hết sức đưa đến cho Thi, rùi đến Chris, rùi đến nhỏ, đến giờ lớp nhỏ đang đứng thứ 2, gấn lên chỉ thua một bước chân thôi bỗng Linh hét lên

-kún, sâu trên áo mày kiaaaaaaaaaaaaaa

-AAAAAAAAAAAAAAAAAa-nhỏ chạy thật nhanh (sợ nhất là sâu đó) qua đích rùi mà vẫn chạy (___")^^

-A, con sâu, con sâu hu hu -nhỏ oà lên

-đầu cóá đầu –Hoàng Thiên chụp áo nhỏ lôi lại

-trên áo kia, hu' oa

- cô chạy thế người còn hok ở lại nổi hướng gì con sâu

-hức cậu wa' đáng lắm nha, cậu ý, cậu làm tôi&*^%\$#-nhỏ xả một trang vào Hoàng thiên, tức lúm rùi đấy, tội nghiệp thềng bé

-Sax, từ trước đến giờ cô tức tôi bao nhiêu đó hả -Hoàng Thiên hỏi

-uk, cậu làm tui mún bầm gan chút đi đươc, hừ

-thế hả? vậy từ nay fải chọc cco nhieu mới đươc cho cô tức chút lun

-Tên Thiên kia, cậu là đồ devil, satan, hứ cậu nở lòng nào ăn híp người "hiền lành" như tôi chứ-nỏ gân cổ lên nỏi

-Hiền lành có nhằm hok đó, nếu cô là người hiền lành thì thế gian này hok có ai là hung dữ hết ah'-nói rồi Hoàng Thiên chấp tay nhìn lên cao ra vẻ thành khẩn -cầu chúa tha thứ cho con người này hok bít mình đang nói gì-vừa nói xong Hoàng thiên thấy sống lưng mình lạnh lạnh, và tất nhiên là sau đó nhỏ à hoàng Thiên "tập chạy" khắp sân trường ...những tiếng cười trong trẻo lại một lần nữa vang lên

72. Chương 72

lớp nhỏ thắng vậy là đươc 49 điểm

5/ Kéo co, lớp nhỏ đươc nhì (giải nhì thì lớp nhỏ hok ham)

tổng cộng là đươc 58

“ TẤT CẢ HỌC SINH TẬP TRUNG VỀ HỘI TRƯỜNG ĐỂ LÀM LỄ TỔNG KẾT”-tiếng loa fóng thanh vang lên lớp nhỏ nhanh chóng tập hợp

“TRường ta sẽ có một chuyến đi Vũng Tàu 3 ngày ba đêm, bắt đầu khởi hành vào ngày thứ hai” -giọng cô hiệu phó vang lên đều đều -và lớp đươc nhất là lớp 11 A1 nhưng

lớp 10A2 tức lớp 10Q đồng số điểm nên cũng sẽ nhận đươc một chuyến đi cùng lúc

-yell-lớp nhỏ ôm nhau mừng rỡ(công cả bọn cố gắng mừ)

Ngay sau đó nhỏ lập tức chạy đến lớp Hoàng Tử và ôm lấy...Mai^^(ai mà ôm Hoàng tử ngượng chết), Sau đó nhỏ và Hoàng tử lang thang đầu đó (đúng hơn là Hoàng Tử bị ép buộc lại còn cuốc bộ nữa chứ><) nhỏ=" kéo=" hoàng=" tử=" đi=" từ=" nơi=" này=" đến=" nơi=" khác(khíp=" chơi=" cả=" ngày=" giờ=" mà=" hok=" mệt=" hả=" chùi)=" và=" cuối=" cùng=" dừng=" lại=" ở=" một=" wan'=" kem=" nhỏ=" nhưng=" đươc=" trang=" trí=" khá=" dễ=" thương=" (tuy=" là=" con=" nhà=" giàu=" nhưng=" nhỏ=" rất=" thik=" cùng=" bạn=" đến=" nững=" khu=" nhỏ=" thế=" này,=" thú=" vị=" lúm=" ">

73. Chương 73

-chị Ly cho em 2ly kem sôcôla

-uk, đợi chị chút nhé nhox

-dạ

-sao lại kêu hai ly, anh đâu bảo sẽ ăn đầu

-hok ăn cũng fải ăn, lệnh đã ban cấm cãi
 -sax, có lệnh đó nữa hả
 -sao lại hok
 -em hay đến đây lắm hả
 -uk
 -tửu thư như em mà cũng bik những nơi này khâm phục
 -tất nhìn, em là ai?giang mà lị?-nhỏ hết mặt
 Sau buổi đi chơi , nhỏ thắm mệt(chơi cả ngày mà)
 -lên đêy anh công
 -hả, em tự đi được ?-nhỏ dụi dụi mắt như mèo kon
 -đừng hủi lắm tại anh sợ em đi choáng cả đường người ta
 -hu hu Hoàng Tử ăn híp em -nhỏ giả vờ khóc
 -hok lên thì thui-hoàng Tử toan đứng dậy thì nhỏ đã phóc lên lưng từ lúc nào
 -nhox này-Hoàng tử khẽ cười
bờ vai Hoàng Tử rộng thật.nhỏ ngủ từ lúc nào hok hay

74. Chương 74

Nhỏ vương vai thức giấc, nắng sớm chiếu lên khuôn mặt của nhỏ, , hôm wa nhỏ đã có một giấc ngủ thật ngon và một giấc mơ đẹp của nhỏ và Hoàng Tử , nhỏ với tay lấy cái đồng hồ, 8h .Một cách nhanh nhất nhỏ chạy vào phòng vệ sinh, hôm nay nhỏ có hẹn cùng vs Linh đi mua ít đồ cho ngày mai.

“....nô-en năm nay em bước típ mộy mình....”(Giáng sinhlạnh) nhạc chuông dt nhỏ vang lên

75. Chương 75

-êu, con Linh nó seo thế
 -ah uh –Phong gãi đầu -tại anh lỡ mồm gọi Linh là ..là....
 -là Gì?-nhỏ tò mò
 -là...là...
 -anh thử nói lại lần nữa xem?-Linh gần giọng
 -ah', hok nói đầu-Phong chạy tới gần Linh-đưng giận nữa mừ-Phong kéo áo Linh
 -hok
 -e hèm Phong nhey -nhỏ cười gian-mì ngon lắm, thưởng cho Phong cái “mì” nè

-Thiệt hả-Phong nói

-áh hok dc, Phong là của tui-Linh chạy đến ôm Phong lại

-sax, bà nì vui thiệt

-keke

Sau đoá thì Phong cùng Linh đi đâu đoá tg hok bik, còn nhỏ thì...tung tăng đi một mình(I'm free).Tuy đi một mình nhưng nhỏ cũng bị chú ý lắm lắm ý

=====

Sáng hôm sau, nhỏ cùng mọi người tập trung lên xe.Chỗ ngồi được sắp xếp như ngồi trong lớp , lớp nhỏ hăng dễ sợ quây tưng bừng lun, làm bác tài xế mấy lần suýt lạc tay lái.Chơi hăng là thế nhưng đến trưa đứa nào cũng lăn ra ngủ. Hoàng Thiên lặng nhìn khuôn mặt đáng yêu của nhỏ, trông nhỏ ngủ thật bình yên.”sẽ mãi như thế nhé nhox”

Xếp phòng, 4 người một fòng nhưng nhờ “mua chuộc” được cô giám thị nên fòng nhỏ chỉ 3 người là nhỏ , hana và Linh nhưng đổi lại fòng Hoàng Tử lại 5 người (keke do coá Chris chen zô nữa mừ ^^)

Vì đi xe wa’ mệt nên, mọi người ngủ một lèo đến sáng.

-Kún dậy mauuuuuuuuu-tiếng Linh vọng trên quãng 8

-hok dậy đâu-nhỏ kéo chăn trùm lấy đầu

-mày hok dậy thì Hoàng tử bị kướp mắt thì tao mặt kệ ddeys nhá

-á-nhỏ bật dậy ngay lập tức

-trò nèy hụ nghiệm thật –Hana cười =phải áp dụng mười được

76. Chương 76

-Linh-Mai kêu vai Linh

-dạ-Linhway lui(lẽ phép dữ)

-coi kìa-Mai chỉ ra ngoài cửa

-áh, Phong-Linh hét lên rồi chạy ra ngoài ngay lập tức(đơn giản vì Phong đang bị mấy cô bám dữ wa’ mừ)

-Cái Linh đâu rồi chị-nhỏ vừa rót ly nước vừa nói

-ra ngoài tìm chồng rồi, keke

-oạch, thế chị hok đi tìm”ox” àh

-khỏi cần, ai mà thèm

-Chị nói đéy nhá, em bảo anh đi tán mấy chị

-ê, ê hok được làm vậy ah nha, Vũ của chị mà bị cướp là chị hok để yên đâu nha

-xí, Vũ của chị, mười hok thèm mà

-thôi, anh iu của Yuko đang-chưa nghe Mai nói hết lời thì nhỏ đã chạy biến

-tụi nhóc vui thiệt, đúng là nhóc con chỉ biết chạy tìm người yêu-Mai cười thềm –còn mình thì sao nhỉ? Cũng đi tìm người iu thui –Mai cười rồi way đi^^ (bà này còn là nhox mà cứ như người nhớn)

=====

Trong fong Hoàng Thiên

Sau khi ông Lâm vừa cúp máy, Hoàng Thiên ném mạnh cái điện thoại vào tường, rít lên

-Giả tạo! tại sao hả! tại sao ông luôn đối xử bất công như thế! khoẻ àh, mẹ vẫn còn khoẻ! mẹ đã bị ông làm cho như thế còn khoẻ gì chứ?

Hoàng Thiên khụy xuống, nước mắt rơi(tự trọng của một đứa con trai hok cho fép Hoàng Thiên khóc)

-Ông đâu biết mẹ mắc bệnh đâu? nếu ông chỉ để tâm đến mình Hoàng Tử tahi sao còn sinh ra tôi làm gì hả?tại sao lại khiến mẹ tôi đau khổ thế chứ.Tôi hận ông.....

77. Chương 77

Nhỏ luồn chân vào cát rồi hất lên, bỗng nhỏ cảm thấy nhói nhói ở chân thì ra là do vỏ sò.nhỏ nhặt nó lên, “cái vỏ sò đẹp thật”-nhỏ thik thú reo lên rồi lại buồn

-Giá như có Hoàng tử ở đây haizzzzzzzz...-nhỏ thở dài

-Làm gì ngồi đó mà thở dài thế cô nương-Hoàng Tử từ đâu đến chĩa ra cho nhr một chiếc vỏ sò rất đẹp

-đẹp wa’, anh lấy đâu hay vậy

Hoàng Tử hok nói gì chỉ mỉm cười

-Hok fải anh đi tập ah

-Tập xong rồi, -rồi hoàng Tử ghé sát tai nhỏ thì thầm -nhớ anh lắm ah

-đâu cóá, ai mà thèm nhớ anh chứ -nhỏ cãi mặt đỏ phừng

Hoàng tử lại cười”dễ thương thật”

Nhỏ một tay cầm dép, một tay cầm vỏ sò đi dọc bờ biển, Hoàng Tử chỉ mỉm cười lảng lảng đi theo sau .Thế này là đủ, đâu cóá cần gì nữa nhỉ, hok ai nói gì nhưng cảm thấy rất vui rồi , dù nhỏ đi trước Hoàng Tử đi sau nhưng trong lòng nhỏ hoàng Tử luôn sát cánh.

78. Chương 78

Hoàng Thiên lặng nhìn Hoàng Tử và nhỏ rồi mỉm cười

“sẽ hok dễ đâu fải hok hoàng Tử , nhưng nếu anh làm Giang vui thì ...chúc cả hai hạnh phúc.....”

Hoàng Thiên nói rồi cúp máy mỉm cười tuy đây là một chuyện chẳng đáng cười

Mới cách đây mấy phút, Hoàng thiên rất hận hận bố, hận Hoàng tử còn bây giờ lại giúp hoàng Tử bên người mà mình yêu, cậu thật hok hỉu nổi mình nữa nhưng khi vui thì điều gì khienc on người ta vui

Người ta thường nói “hạnh phúc là khi thấy người mình yêu hạnh phúc” người ta vẫn thường dùng câu đ để ngụ biện cho sự đau khổ của mình, đã có ai làm được như thế chứ? Hoàng Thiên cũng vậy, cậu hok bao giờ tin cái câu mà người ta thường nói đó, cậu đã rất đau khổ khi bik nhỏ thik Hoàng Tử, và đau khổ hơn khi thấy nhỏ khóc, và bây giờ cậu đã tin, tin cái câu nói đoá là thật , chẳng fải sao? Hoàng Thiên cảm thấy niềm vui len lỏi trong tim khi thấy nhỏ cười tuy người làm nhỏ cười hok fải là Hoàng Thiên .

79. Chương 79

Những hình ảnh lúc đầu gặp mặt và những lúc hai đứa đối đầu, nhỏ đã bước vào trái tim khi nào mà Hoàng Thiên chẳng biết. Hoàng thiên nhắm mắt thì thầm;

“thế nhé, những kỉ niệm sẽ mãi trong tim Thiên, sẽ hok bao giờ phai dấu , .Khi hok có Hoàng Tử bên cạnh thì Thiên luôn sẵn bờ vai như một đứa bạn thân Giang nhé.. ..chúc Giang hạnh phúc.....”

Hoàng thiên mỉm cười .nụ cười đầu tiên trong ngày-nụ cười lúc hoàng hôn

=====

Đại ca, chị định thế nào ạ, nhìn con bé đó ngứa mắt quá.

-Hừm, từ từ đi con bé đó phải đánh cho nó một trận

-Tối nay đại hội sẽ ra tay chứ ạ

-uh-đứa con gái được kêu đại ca cười, thật man rợ.Bọn chúng bàn gì gì đó một lúc thì toả ra về.....

80. Chương 80

Đại hội Đêm (chuyến đi này thực sự là chuyến giao lưu giữa các trường danh tiếng)

Mở đầu hội là hiệu trưởng trường nhỏ lên nói nói gì đó rồi buổi tiệc bắt đầu, buổi tiệc đứng. Vừa khai mạc thì Hoàng thiên hok thấy nhỏ đâu, cả nhỏ Linh nữa

Mở đầu chương trình là tiết mục hát của lớp 11A1 bài hát “mưa kí ức”

Nhạc dạo lên, Vũ liền đọc rap

“Trong cơn mơ a vẫn thấy những tiếng cười vẫn còn nơi đó

và e đã ra đi...để tiếng cười không còn nơi đó

1 mình a gác trống dùi hieu...a đã khóc cho cuộc tình mình

để h đây mỗi ng 1 nơi...2 trái tim thuộc về 2 hướng

2 nơi 2 tâm hồn....2 lối đi và 2 suy nghĩ...2 cuộc sống đã ko còn có nhau

để h đây 1 mình a bơ vơ hieu vạn trong nỗi đau mình anh”

Vu vừa dứt Mai típ lời “Tình mình là cơn gió khiến cho ta dc mãi gần bên nhau

Tình mình là tia nắng khiến cho đôi ta mãi ko cách xa”

Vũ típ “

Anh yêu em như trăng với sao lun kề cận bên có nhau

De cho chúng ta dc trọn đời bên nhau”

Mai

Hãy nhớ nhé a iu lời mà e hứa mãi mãi bên e

Và lời hứa khi xưa h đây chỉ còn mộng mơ tan vỡ

Mà h này chỉ có mình a khóc với bong tối vậy wanh
Lời mà ng đã hứa chẳng lẽ chỉ là của giấc mơ thôi
Một mình a lê bước lẩn trong bong tối với nỗi cô đơn
Và trong con tim đang rất đau ng ơi
Vu
Chút ánh sang trong đêm tìm soi bong e về đây với anh

81. Chương 81

Người ra đi wên mau tình yêu đắm say ta trao hum nào
Chỉ còn giấc mơ giấc mơ trao về nhau
Khi Mai hat gan xong thì mình Thien o trong doc doan rap
“làm sao bây h làm sao đây a có thể có e những tháng wa
ngày tháng mà đôi ta bên nhau...h chỉ còn lại là mộng mơ
một giấc mơ chỉ có mình a ko còn e đi cùng bước nữa
phương trời xa e nào có bít...a khóc thẳm cuộc tình chúng ta”
Rồi cứ thế cả hai hát cho đến hết bài
Igongj củ hai người kha shay làm mọi ngư ngất ngậy luôn
TIẾP THEO LÀ TIẾT MỤC NHẢY CỦA LỚP 10Q
vừa nghe đến 10Q hội trường vỗ tay rào rào, gì chứ nhảy à sở trường của lớp nhỏ(hèn chi lúc này hok thấy)
Cả hội trường tối đen, tiếng nhạc vừa lên, hình ảnh của nhỏ và bạn nhỏ hiện len mờ ảo nhạc bài
don't don't làm khuấy động không gian
Cả bọn con trai ngồi quỳ xuống tay cầm mũ phốt còn nhỏ và Linh thì nhảy được một lúc thì đổi lại là tụi
con trai (5 đứa) , tụi nó vút mũ mất đeo mặt nạ
Sau đó thì hợp lại nhảy chung, nhỏ và Linh đứng trên su đó tụi con trai xếp sau.....
rồi từng người nhảy .Nhỏ và tụi bạn nhảy khá điêu luyện, xoay , nhào lộn,... kể cả những động tác khó đều
làm được, hok những thế còn sáng tác một số điệu nhảy mới nữa chứ, mọi người ở dưới vỗ tay rần rần.....
học học -nhỏ vừa uống nước vừa thở
-làm gì ghê thế mà-Linh hỏi
-tao mệt quá -nhỏ nói vẫn hok ngừng thở
-chết cha mà bệnh rồi-Nam đặt tay lên đầu nhỏ rồi bế thốc nhỏ lên
Nhỏ hok còn sức để nói nữa, nhỏ ngất lịm trên tay Nam
Bóng Nam bế nhỏ lướt qua , hoàng Tử chợt thấy wen wen nhưng vì tụi bạn kéo đi nên Hoang fTủ nhanh
chống wên chỉ có thắc mắc “sao nhỏ hok tới tìm mình?!”

82. Chương 82

Sao nhỏ này nói mua nhiều đồ thế nhỉ, định khuân cả siêu thị về nhà chắc mà quái toàn kẹo với bánh nữa chứ..... –Linh vừa đi vừa lẩm bẩm một mình(Linh vẫn đang mặc bộ đồ lúc này nhảy)

Nhìn từ xa bọn con gái tưởng Linh là nhỏ nên hok nói hok rằng bay vào đập tới tấp, bất ngờ vì bị đánh Linh hok kịp phản ứng

-đủ rồi-giọng một đứa con gái vang lên

Linh nhìn lên, mắt hơi nhoà, hình ảnh một cô gái với mái tóc dài hiện ra trước mặt, khuôn mặt xinh đẹp hiện lên mờ ảo.....cố nhìn nhưng Linh vẫn hok nhìn ra người con gái đó là ai

-ái chà, đây hok phải giang mà là cô Linh -đứa con gái gi sát vào mặt Linh, đứa con gái đó bóp mặt Linh quay thẳng vào mình

-Tuy Giang quyến rũ Hoàng Tử nhưng cô cũng đâu có vừa đâu nhỉ, dám cặp với cả Phong kơ đấy, cô chán sống rồi ah

-Lắng tai mà nghe nè-giọng đứa con gái lại vang lên

-cô cũng chỉ thuộc hạng tép riu nên đừng còn lên phén đến gần Phong, còn nữa về nhắn với con Giang rằng nếu nó còn gần hoàng Tử thì-đứa con gái bỏ lửng câu nói cất tiếng cười man rợ

-Cô cô là ai? bảo tôi xa Phong ah đừng có mơ, hay là Phong hok thik cô nên cô ghen

83. Chương 83

-Chátttttt –kái tiếng đó vang lên chua chát, khoé môi Linh đã xuất hiện máu, chân tay Linh trống rỗng đầu óc quay cuồng nhưng vẫn cố nói

-mày nói kái gì?-đứa con gái vừa tát Linh nói giọng chua le“““

-hừ, tui mày đừng có mơ được Hoàng tử để ý đến và đừng có đụng vào Giang nếu không –Linh cảm thấy đầu óc quay cuồng

-nếu không thì sao-đứa con gái mỉm cười ngạo mạn

-.....-Linh chỉ nhìn đứa con gái rất đẹp đó bằng một ánh mắt đầy căm phẫn

- sao mày hok nói hả con khốn ?-một con đá vào bụng Linh, Linh ôm bụng quằn quại

-Mấy người làm gì thế?-một tiếng con trai vang lên

-có người rút thôi-một đứa nói thế là cả bọn chạy hok wên để lại những tiếng đe dọa

-Linh sao lại thế này –Phong nâng đầu Linh lên

-em....-Linh mỉm cười rồi ngát đi trong vòng tay Phong

-Linh...Linh>>seo lại thế này-Phong ôm chặt Linh vào lòng

84. Chương 84

Trong lúc đóHoàng Tử đang chơi cùng bạn, vui vẻ, cậu đâu bik rằng nhỏ ốm chứ

Càng lúc Hoàng Tử càng thấy lạ :nhỏ hk đến tìm mình ư” , sau khi cực kỳ cố gắng thoát khỏi đám bạn Hoàng tử chạy đến chỗ lớp nhỏ, nghĩ tới tụi con gái Hoàng Tử ngao ngán nên đi tìm Chris

-Chris, Giang đâu rồi-Hoàng tử hỏi

-bệnh nên về trước rồi-Chris ột quả nho vào mồm nói

-nhỏ bệnh mà cậu tỏ thái độ ấy ah

-này, này anh là người yêu Yuko hay là tôi hả -chris chợt chùn xuống -đừng lo chuyện thường thôi mà, hoạt động quánhiều làm Yuko dễ ốm lắm

Hoàng Tử hok nghe Chris nói nữa chạy gấp về khách sạn

-Nam, Giang đâu

-suyt, Giang đang ngủ hạ sốt rồi -Anm vỗ vai ahoàng Tử kiểu bảo an tâm -anh vào hok?-anm nhìn về hướng phòng nhỏ

-.....-Ahoàng Tử hok nói gì, từ từ mở cửa rồi nhẹ nhàng ngồi gằn nhỏ

Hoàng Tử khê cầm tay nhỏ, tay Giang nhỏ và ấm thật, Hoàng Tử khê nói, khuôn mặt của nhỏ lúc ngủ thật bình yênHoàng Tử khê hôn lên trán nhỏbình yên thật

85. Chương 85

Nhỏ thức dậy , đã 2h sáng rồi, nhỏ quay quannhìn thì thấy Hoàng Tử đang ngủ tay nắm chặt tay mình, nhỏ khê mỉm cười, đưa tay vuốt má Hoàng Tử , mềm thật, dễ thương nữa “hoàng Tử rất giống baby nhỉ”nhỏ nghĩ rồi tự cười(mắc bệnh điên =.=)(__”)

....chút nữa.....chút nữa.....được rồi....(bik nhỏ đang làm gì hok? Rút tay ra khỏi tay Hoàng Tử ạ ^.^) nhỏ lấy chân đạp lên người Hoàng Tử rồi cúi xuống...hôn nhẹ lên má hoàng Tử (thường ngày thì Hoàng Tử hok cho rồi) , nhìn xung quanh bấy giờ nhỏ mới bik là mọi người gần tập trung qua hết đây.....

Bên cạnh giường nhỏ , Linh đang nằm, Phong cũng ngồi gằn đó nằm lên tay Linh..

“quái,tại sao Phong lại wa đây, hai người này hok phải tình tứ thế chứ” nhỏ bước nhẹ sang chỗ Linh, khuôn mặt Linh có vẻ mệt mỏi, một bên sưng lên

“sao lại như thế “-nhỏ tự hỏi, với bản tính tò mò có sẵn, lẽ ra nhỏ đã kéo Linh dậy để hỏi cho ra nhẽ rồi nhưng thấy Linh như vậy nhỏ hok mún làm phiền Linh,

Nhỏ thức dậy , đã 2h sáng rồi, nhỏ quay quannhìn thì thấy Hoàng Tử đang ngủ tay nắm chặt tay mình, nhỏ khê mỉm cười, đưa tay vuốt má Hoàng Tử , mềm thật, dễ thương nữa “hoàng Tử rất giống baby nhỉ”nhỏ nghĩ rồi tự cười(mắc bệnh điên =.=)(__”)

86. Chương 86

....chút nữa.....chút nữa.....được rồi....(bik nhỏ đang làm gì hok? Rút tay ra khỏi tay Hoàng Tử ạ ^.^) nhỏ lấy chân đạp lên người Hoàng Tử rồi cúi xuống...hôn nhẹ lên má hoàng Tử (thường ngày thì Hoàng

Tử hok cho rồi) , nhìn xung quanh bây giờ nhỏ mới bik là mọi người gần tập trung qua hết đây.....

Bên cạnh giường nhỏ , Linh đang nằm, Phong cũng ngồi gần đó nằm lên tay Linh..

“quái,tại sao Phong lại wa đây, hai người này hok phải tình tứ thế chứ” nhỏ bước nhẹ sang chỗ Linh, khuôn mặt Linh có vẻ mệt mỏi, một bên sưng lên

“sao lại như thế “-nhỏ tự hỏi, với bản tính tò mò có sẵn, lẽ ra nhỏ đã kéo Linh dậy để hỏi cho ra nhẽ rồi nhưng thấy Linh như vậy nhỏ hok mún làm phiền Linh,

Nhỏ mò xuống bếp, từ trưa đến giờ chưa có gì bỏ bụng. “Mà ăn cái gì nhỉ, mình đâu bik nấu ăn đâu,hjx” “làm sao h” , thôi đành vậy.Nhỏ lấy cái áo khoát lên mình rồi ra ngoài.

Đã khuya,trời tối như mực, nhỏ bước từng bước, thấy lòng thanh thản lạ(hok sợ ma hả trời!?)

-Mấy quá, coá quán mở-nhỏ ghé vào cái quán đó mua một ít đồ ăn rồi về

Nhỏ nghe có tiếng bước chân theo sau, nhỏ bước nhanh thì bc chân đó bc nhanh nhỏ bước chậm thì bc chân đó chậm lại. Một cơn gió lạnh lùa vào tóc, tiếng xào xạc từ đám cỏ phát ra tạt ghê sợ, thấy lạnh cả sống lưng, nhỏ co rúm người bước đi thật nhanh..... đầu hok tưởng tượng về những viễn cảnh sẽ xảy ra

87. Chương 87

-...là một tên dân tộc, má ơi kứu kon...-nhỏ khóc thào trong bụng -hay là.....ma, hu hu , ma kon sợ ma -nghĩ đến ma là nhỏ chạy như điên, tiếng bước chân sau lưng cũng gấp gấp dần

Hok có sức để chạy nữa, nhỏ lấy hết bình sinh.....nhắm mắt way lui đằng sau(sao lại nhắm mắt >.<”) và.....hok=“” có=“” ai=“” nhỏ=“” lắc=“” đầu=“” nguây=“” nguậy=“” chẳng=“” lẽ=“” là.....ma.....=“”>

-này -một bàn tay đặt lên vai nhỏ và nhỏxiu

=====

này -một bàn tay đặt lên vai nhỏ và nhỏxiu(gặp Ryank thig Ryank cũng xiu lun áh =.=”)

-này, Giang cô sao thế -Hoàng Thiên lắc lắc vai nhỏ nhưng hok nhõ đã ngất vì wa’ sợ (phù)

Hoàng Thiên nhắc bóng nhỏ lên bệ về khách sạn

Vừa về khách sạn chưa đầy một tiếng thì nhỏ tỉnh, vừa mở mắt nhỏ vừa hét:

-MAAAAAA-rồi bật khóc ngon lành- huhu oa oà

-trù ui, im dùm tui, hok ai tưởng tôi ăn hiếp tôi thì khổ

-ma ma, áh mámi kứu kon-nhỏ không nghe Hoàng Thiên nói, nhắm mắt khóc

-này, hok im là tôi....ăn thịt kô đó -hoàng Thiên dọa lúc này thì nhỏ nín bật, mở mắt, vừa thấy hàng Thiên nhỏ chột đỏ mặt (ngượng thật, lại để thấy Hoàng Thiên thấy cảnh này) thấy nhỏ đỏ mặt Hoàng thiên bắt cười

-trông cô ngốc hết sức

-.....-nhỏ rất tức nhưng chẳng làm được nên vội lảng sang chuyện khác -sao tôi ở đây

-tự nhiên cô xiu làm tôi hết hồn nên mang cô đến đây-hoàng Thiên vừa noi svừa mang ra một tô phở nóng hổi

88. Chương 88

-đứng rồi lúc đó tôi...tôi..gặp ma, đáng sợ quá -nhỏ co rúm lại quắc mắt nhìn quanh
-cô dám nói tôi là ma hả -hoàng Thiên ngồi đến kề sát mặt nhỏ
-tôi hok nói cậu, lúc đó tôi nghe tiếng chân nhưng lúc quay lui đâu thấy người -nhỏ đẩy Hoàng Thiên ra, đổ mặt.
-cô đúng là ngốc xít mà, tôi đứng cạnh cô thì cô quay sang làm gì có ai chứ -Hoàng Thiên cốc vào đầu nhỏ
-Đau, hok được cốc đầu tôi -nhỏ với tay cốc lại
-vậy thì hok cho cô ăn -Hoàng Thiên đành lấy tô phở trên tay nhỏ nhưng thấy cái mặt “ngu ngu” của nhỏ y như mèo con thì Hoàng Thiên lại hok nỡ nên đưa lại cho nhỏ, Hoàng aThiên nói giọng đánh lại
-cô ăn nhanh rồi về fòng đi -hoàng Thiên bỏ ra ngoài
Nhỏ hok hiểu tại sao Hoàng thiên lại có thái độ như thế, vừa mới vui ve lại tự nhiên nổi cộc, nghĩ là thế nhưng sau khi ăn xong là nhỏ quên ***, nhỏ mở cửa bước về fòng cũng đi ngủ thôi nhĩ

=====

Hoàng Thiên xọc tay vào túi quần, bước đi trên cát,...đúng cái chỗ này ban sáng Hoàng Tử cùng nhỏ vui đùa,..... tuy hok có nhỏ đi cùng nhưng Hoàng thiên vẫn có thể cảm nhận được khuôn mặt nhỏ vui vẻ,cùng vui giọc thik thú .hoàng Thiên khẽ nhắm mắt để tận hưởng cái lạnh đến thấu xương lùa vào mái tóc.Ngồi bệt xuống cát, hoàng thiên nhặt ột viên đá ném thia lia và biển.Tối thui, hok bik viên đá đã xoáy mấy vòng trên mặt hồ hay là chìm ngay lúc đó, ssó phận cũng vậy, đâu ai bik mọi chuyện rồi sẽ về đâu

Hoàng Thiên đứng lên hét to trong gió

-I LUV UUUUUUUU-Hoàng Thiên hét thật to như muốn giải toả cía smà lâu nay vẫn chịu, thế nhé,gửi lời yêu này vào gió-nhớ giữ giùm tôi nhé gió, hok được cho cô ấy bik đâu đấy -Hoàng Thiên khẽ mỉm cười, mọi buồn đau sẽ theo gió, mọi buồn đau sẽ được gió giữ chỉ riêng mình gió và Thiên bik

89. Chương 89

6h! nhỏ bật dậy (hok ngờ hôm nay nhỏ lại dậy sớm vậy), hoàng Tử đã dậy và đo từ lúc nào.Nhỏ nháo nhác tìm quanh, và

cạch! Hoàng tử đẩy cửa bước vào .

-hoàng Tử -nhỏ ôm chầm lấy Hoàng Tử

-làm gì thế -hoàng Tử hơi bất ngờ đẩy vôi nhỏ ra. nhận thấy sự đường đột của mình nhỏ quay đi dẫu đôi má đỏ ửng.Thấy nhỏ ngượng Hoàng tử bật cười vì trông nhỏ.....đáng iu quá

-anh cười gì chứ ?-nhỏ lấy tay che mặt

-cười em-Hoàng Tử trả loid thẳng

- em hok cho anh cười ?-nhỏ trả lời bướng bỉnh

-kệ em

-.....-nhỏ đỏ chín mặt, ăn nói kiu này chắc cnhỏ hok thắng nổi Hoàng tử

cạch! Vũ bước vào thấy cô em đang chín mặt lên tiếng kừu bô

-ê, mày đừng có thấy nó hiền mà bắt nạt nha

-hiền, hok dám đâu
 -em đâu có dữ-nhỏ vênh ặmt lên cãi
 -đấy –hoàng Tử bật cười
 -hu hu anh ơi Hoàng tử ăn hiếp em hức hức -nhỏ giả vờ khóc
 -tốt quá –Vũ thốt lên
 -tốt kái gì chứ, em của anh bị ăn híp mà anh nói thể hử
 -ở nhà anh đâu làm gì được mà, bây giờ có người quản d]ợc mà thì tốt quá rồi-Vũ nháy mắt rồi đập tay với hoàng tử
 -hu hu, em méc chị Hana cho koi, anh ăn híp emm, chị Hana ơi -nhỏ kêu lên, ngay lập tức Hana chạy đến sốt sắng

90. Chương 90

-chuyện gì thế?
 -chị Hana , anh Vũ đi chơi cùng một chị nào đấy xinh lắm, anh ấy...hức hức.....
 -hok coá-Vũ tái mét mặt chối
 -im –hana way sang nói làm Vũ im thít hok dám mở miệng –em nói típ đi
 -anh ấy nói em mà nói với chị thì...thì...
 -anh đâu có
 -.....
 -thì thì.....anh ấy sẽ đánh em hú oà
 -hừ -Hana tức khí bỏ ra ngoài , Vũ lật đật chạy theo hok quên quay lại ném cho nhỏ một cái nhìn cảnh cáo còn nhỏ thì....cười hị‘ hị‘
 -Thiệt hết biết, thua em luôn –hoàng Tử xoa đầu nhỏ mỉm cười
 -khà khà, lần sau cho chữa cái tội bắt nạt em
 -ah mà hôm nay là ngày mọi người đi leo núi phải hok
 -uk, em thay áo quần rồi xuống dưới anh đợi –Hoàng Tử hôn nhẹ lên trán nhỏ rồi bước xuống
 nhỏ ngồi bất động mất mấy giây rồi...tự sướng “Lần đầu tiên thấy Hoàng tử dịu dàng với mình như thế, vui quá”
 Nhỏ thay vôi quần áo, đơn giản chỉ là một chiếc quần jean thụng, một chiếc áo thụng có dòng chữ dễ thương “ I luv all”, cột tóc xéo một bên, hơi xoăn(tóc nhỏ đã dài từ lúc nào), thêm một chiếc mũ tai bèo nhưng vành hok rộng ấy, thêm một đôi bata đen trắng, đơn giản là thế nhưng trông nhỏ cực kỳ dễ thương.....
 [hok bik buổi đi này sẽ như thế nào?]

91. Chương 91

Sao cô lẽ mề quá vậy, đội chúng ta mà về út cô chết với tôi –Hoàng Thiên cần nhần

-hừ, tôi đi hết sức rùi, có ngon cậu đi đi -nhỏ cãi lại, mồ hôi ướt đầm lưng áo .Chẳng là mấy lớp chia nhau thành các nhóm thi leo núi ấy mà.

-thì tôi đi, ai bảo tôi hok đi đâu.đồ ốc sên –H.Thiên

-conf cậu áh..... đồ đàn bà-nhỏ gân cổ lên cãi

-còn cô, con gái gì mà chanh chua đánh đá, chẹp, sau này ai vớ fải cô thì khổ -haòng Thiên nói mắt ngó liếc sang Hoàng Tử

-cậu đúng là cái đồ cà chớn, vô duyên vô nợ hok ai nợ mà cũng đòi -nhỏ cãi

-đấy, đâu có sai đâu-Hoàng Thiên way qua cãi

-Thôi tôi xin hai người, hok bik mệt hả, hai người cãi nhau tốn thời gian lắm đi nhanh cho tôi nhờ -Phong mệt mỏi nói

-hừ, nhờ anh Phong đó nhá hok tôi hok tha cho cậu đâu-nhỏ

-cô làm gì được tôi

-cậu.....-nhỏ cứng họng, đúng. nhỏ thì làm được gì Hoàng Thiên chứ cùng lắm là mè neho thôi

92. Chương 92

-Thôi, đi

-uk-nhỏ ngậm ngùi

-Á!-nhỏ thét lên rồi ngã rầm , Haòng Tử chạy đến đỡ nhỏ đứng dậy mắng

-đi với chả đứng, thôi lên đây anh công –hoàng Tử đề nghị mặt hơi đỏ

-uk-nhỏ vui vẻ leo lên lưng hoàng tử

HoàngThiên cảm nhận được trái tim hơi nhói lên, đúng Hoàng Thiên đã có thể cư xử như bìn thường được với nhỏ nhưng với những tình huống này trái tim Hoàng Thiên lại nhói lên, một chút tàn dư tình yêu..... Hoàng Thiên đi nhanh về fía trước

-cậu ta bị sao đấy

-nổi điên lên chứ gì -nhỏ nhanh nhẩu

-nào xuất fát

-emem nặng lắm hả -nhỏ e dè hỏi

-uk

-thôi anh để em tự đi cũng được, cũng một đoạn khá xa rồi

-uk-Hoàng Tử nói rồi thả nhỏ xuống

-nhỏ chỉ biết thở dài như thế này này haizzz.....”người đâu thẳng thắn thấy sợ”

[ai nói Hoàng Tử thẳng thắn, chỉ là chọc nhỏ chút thôi vs lại sắp đến nơi rùi]

Nhóm nhỏ tới nhất,thảm cỏ xanh mượt trải trước mặt, nhỏ ,Linh và mai reo lên thik thú “ôi đẹp quá”Nhỏ dang tay, nhắm mắt lại,bây giờ nhỏ có thể cảm nhận được mùi cỏ phả trong gió, gió tạt vào mặt mát rượi làm khô những giọt mồ hôi của ai kia

93. Chương 93

Bây giờ đang có hai người đang trông rất giống nhau chẳng ai khác ngoài Hoàng thiên và hoàng Tử, cả hai xọc tay vào túi quần lặng nhìn nhỏ rồi khẽ mỉm cười (đúng là anh em mà^^)

Tụi nhỏ thả sức chơi đùa trong gió, rồi lại nằm phịch xuống cỏ nghỉ.Sau một ngày chơi đùa đủ thứ trường nhỏ lên xe ra về, xem ra ai cũng mệt mỏi

Vừa về tới nhà nhỏ thả phịch người trên giường hok buồn thay quần áo

[đứng ngạc nhiên tại sao hok có Chris nhá, vì mới xong ngày đầu thì Chris đã bay về Nhật oy‘, lệnh của papa cấm cãi=. =”]

=====

Nhỏ vút cái cặp lên bàn nắm thở dài

-haizz.....

-sao thế?-Hoàng Thiên hỏi

-haizz.....

-thở dài hoài haizz.....-Hoàng Thiên giả vờ “haizzzz..” chọc

-thôi hok nói với cậu nữa, xui xẻo -nhỏ quay ặt qua chỗ khác và “haizz.....”

-ê cô nói ai xui xẻo hả

-tôi đâu nói cậu

Hoàng Thiên cứng họng quay qua nói chuyện cùng tụi con trai

Chả là hô, nay xui xẻo thật.Sáng sớm bị Vũ lôi dậy, đụng đầu trong nhà vệ sinh, tông phải cột điện, haizz.....

Ngoài cửa lớp nhỏ, tụi con gái đang bu quanh cái gì đó, nếu là thường ngày thì nhỏ đã ra xem rồi nhưng hôm nay thì haizz... (lại haiz nữa hừm >.<”) bỗng=“” linh=“” từ=“” đâu=“” chạy=“” đến=“” kéo=“” tay=“”>

94. Chương 94

-đi

-đi đâu-nhỏ mệt mỏi

-Hoàng tử của mây đang bị bao vây kìa

-hả-mắt nhỏ sáng lên, chạy về phía nhỏ Linh bảo

Nhỏ cố chen nhưng vẫn chưa thấy được Hoàng Tử bỗng một tay kéo nhỏ lại, nhỏ quay lui thì ra lf Hoàng Tử

-Hoàng.....-nhỏ nói chưa hết câu thì Hoàng Tử bịt miệng nhỏ lại kéo lui sau trường

-Sao anh hok ngồi trong lớp mà ra ngoài làm gì vậy -nhỏ trách

-anh qua tìm em mà

-tìm em-mắt nhỏ sáng lên

-uk

-nhưng có chuyện gì

-ah, uh -Hoàng Tử lấp a lấp bắp, ậm ừ phờng

-anh sao vậy-thấy mặt hoàng Tử đỏ bừng nhỏ cứ tưởng.....Hoàng Tử sốt(_ _ ”)

-ngày 14-2, gặp em ở rạp chiếu phim nhé -Hoàng Tử nói rồi chạy biến để lại nhỏ đứng đơ như tượng luôn

-á , sướng quá-nhỏ vừa đi vừa mơ mộng và đung fải thân cây(vô phước) nhưng nhỏ hok tức mà lại vỗ vỗ cái cây cười títt mắt (đúng là khi người ta vui, mọi thứ đều trở nên vui)

-ê cô bị mắc hội chứng đao hủ -hoàng Thiên

Hok để ý đến câu nói có ý chọc ghẹo của hoàng Thiên nhỏ gật đầu đại

-sax-Hoàng thiên nhìn nhỏ đầy dò xét “con nhỏ ngày hôm nay sao thế cà)”

giờ ra chơi , trong lớp chẳng có ai ngoài nhỏ và Linh, nhỏ kéo tay Linh nói:

-tao đã thắng đã chinh phục được Hoàng tử rồi-nhỏ hăm hủ

-hủ thiệt hok -Linh ngạc nhiên

-thiệt, vậy là trong trò chơi này tao đã thắng hoàng Tử đã thik tao

-uk, thiệt tình lúc bắt đầu trò chơi tao nghĩ HOàng Tử hok thik mày và tao sẽ thắng kia ai dè .haiz

-nhưng..-nhỏ cúi xuống thì thầm -tao đã thật sự thik Hoàng Tử ơy‘ từ lâu tao hok còn xem đây là trò đùa nữa

95. Chương 95

Pip

-thưa ông đã xong

-dạ., tôi sẽ làm theo lời ông chủ

-vâng

=====

Ngày.thángnăm.....

Liên này ngày 14-2 anh hok thể bên em cả ngày được, anh đã tìm được một nửa riêng giống như em vậy, Liên ạ.Nhưng anh hok xem cô ấy như người thay thế em đâu, anh yêu cô ấy thật

Hôm nay anh đã hẹn cô ấy đấy,.....

Chính cô ấy đã làm anh quên đi nỗi buồn mất em, thời gian trôi nhanh thậtem hãy chúc anh hạnh phúc Liên nhé..... Iu em lần cuối

=====

Hoàng Tử đi học về , đi thẳng vào phòng, àng Thiên cũng vậy

-Cái gì thế này-Hoàng Tử cầm máy thu âm lên, bật

SỐC!-hoàng Tử ngồi phịch xuống ghế, một giọt nước mắt rơi (ai bảo con trai hok được khóc)

Hoàng Tử cứ thế ngồi thừ người như mất hồn.....mọi thứ vỡ tan....kết thúc hy vọng.....

=====

14/2 ngày Valentine

Nhỏ, chính xác là nhỏ đang đứng trước rạp chiếu phim.Nhìn từng cặp đôi bước vào trong đoàn mà nhỏ cảm thấy lo lắng, vì sao ư? Vì giờ này Hoàng tử vẫn chưa tới, đã trễ giờ hẹn 1 tiếng rồi . 1.giọt....2giọt.....con mưa ào tới 1 cách bất ngờ mọi người chen chúc nhau tránh mưa làm nhỏ mún ngộp thở .

Hoàng tử hok đến , lại phải chen chúc thế này, làm nhỏ tủi thân hok thể tả, ai cũng có cặp có đôi.....chỉ mình nhỏ.....chỉ mình nhỏ.đứng đó.....cảm giác đoàn làm nhỏ mún oà khóc, nhưng trong đêm mưa ấy, đêm mưa mà Hoàng tử đã tìm thấy nhỏ, nhỏ đã hứa với Hoàng Tử sẽ hok bao giờ khóc nữa.....

96. Chương 96

Loay hoay tìm cái điện thoại để gọi cho Hoàng tử thì nhỏ nhận ra Hoàng Tử đã gửi một tin nhắn cho nhỏ trước đó khoảng tiếng, ngắn gọn chỉ là “GAME OVER” là ý gì???

Trời đất như sụp đổ trước mắt nhỏ,

-“như vậy là sao hả Hoàng Tử?, tại sao anh lại nói thế? Hok thể như thế được chẳng lẽ anh đã biết.....”-nhỏ lắc đầu nguây nguây, ngồi phịch xuống đất-“hok đâu em thật lòng yêu anh, em yêu anh mà Hoàng Tử...hức...” lúc này thì nhỏ khóc thật sự, nhỏ hok thể giữ lời hứa được,

-Không, không thể như thế được.....nhỏ lao ra ngoài trời mưa, như một con điên , mọi

người quanh đó chỉ biết nhìn nhỏ đầy thương cảm, một số người con trai thì thầm nói :”xinh thế mà bị cho leo cây”

Nhỏ bây giờ như điên loạn(Ryank hok biết diễn tả sao nữa (_ _) , đứng rồi Hoàng Tử, nhỏ chạy chạy mãi ..dưới trời mưa, những giọt mưa tạt vào người nhỏ làm nhỏ cảm thấy rất kinh khủng...nhưng bây giờ cái đoàn hok làm nhỏ óá thể để ý , điều bay giờ nhỏ mún chỉ là mún gặp Hoàng Tử để hỏi một câu Tại sao???

-Hoàng Tử! HOÀNG TỬ!a!!!-nhỏ ra sức gọi và đập cửa, cánh cửa bật mở, một tia hi vọng loé lên nhưng rồi nhỏ nhanh chóng thất vọng

-Thưa tiểu thư, cậu Hoàng Tử hok mún gặp cô , cậu chủ bảo tôi đưa cái này cho cô và nói cô hãy về nhà đi , người làm đưa cho nhỏ một chiếc máy fthu âm rồi đóng cửa lại

“ tôi đã thắng rồi, tôi đã chinh phục được Hoàng tử rồi.....” những câu nói đập vào tai nhỏ, đây chẳng phải là cuộc nói chuyện của nhỏ và Linh sao, sao hoàng tử lại có được”

97. Chương 97

-Hok! Hoàng Tử! Hok EM THẬT LÒNG YÊU ANH -NHỎ hét lên một cách tuyệt vọng .Và trên đoàn, ánh sáng vẫn được bật sao lấp lánh ,Hoàng Tử, cũng rất đau khổ đâu chỉ riêng gì nhỏ

đau, Hoàng Tử cũng đau lắm chứ, hai lần yêu, hai lần tình yêu xa cậu , mọi thứ như trùm một màu đen u ám.....

-“Hoàng Tử anh nói em về ư, về đâu, em làm gì có nơi đâu mà về, em đâu có....., em biết phải về đâu “-nhỏ tự nói rồi cười điên dại rồi lại bật khóc nức nở.....

Hai lần trước.....hai lần trước Hoàng Tử đã tìm thấy nhỏ trong đêm mưa,nhưng đêm nay liệu Hoàng Tử có tìm nhỏ hok.....

Nhỏ lao ra đường.....KẾT!!!!!!-cái tiếng đoá kéo dài làm hoàng Tử giật mình...nhỏ đúng rồi... nhỏ....chẳng phải nhỏ vừa lao ra đoá sao.....

Hoàng Tử lao ra đường

98. Chương 98

Hoàng Tử lao ra đường.Nhỏ nằm đó bất tỉnh.Hoàng Tử ôm nhỏ vào lòng, một giọt nước khế lăn trên má, mưa hay nước mắt rơi, Hoàng Tử bik khóc ư?

-ôi, tôi còn chưa đụng fải cô bé mà-người đàn ông trên xe nói

-thôi chú cứ đi đi, có gì tôi sẽ liên lạc-Hoàng Tử nói sau khi xem xét nhỏ

-uk

-Anh thả cô ấy ra, anh không xứng –hoàng Thiên từ bao giờ đứng đó ướn nhẹp

-.....-Hoàng Tử hok nói gì đặt nhỏ xuống, đi đến chỗ Hoàng Thiên đang đứng, cậu xỏ tay vào túi quần nói, giọng lạnh băng

-cậu chăm sóc Giang cho cẩn thận và khi nào cô ấy tỉnh thì nói cô ấy đừng tìm tôi nữa –nói xong Hoàng Tử đi vào trong , trái tim rỉ máu

Hoàng Thiên bế nhỏ đến bệnh viện trung tâm.....

-Cô ấy sao rồi bác sĩ – Hoàng Thiên hỏi, giọng lo lắng

-chỉ là cô ấy bị chấn động tâm lí cquá mạnh thôi, hok đáng lo lắng lắm, cậu nhớ bồi dưỡng cho cô bé -vị bác sĩ nói rồi đi

Hoàng Thiên mở cửa phòng nhỏ, khuôn mặt như thiên thần của nhỏ đang ngủ sao vẫn hiện rõ sự mệt mỏi .Ngủ đi nhé nhỏ!! –Hoàng thiên khế hôn lên trán nhỏ

99. Chương 99

Trong lúc đó, khi mà hoàng Thiên bế nhỏ đến bệnh viện, một chiếc xe lao vút trong đêm mưa, người con trai lái xe đi như điên dại, cứ đi mãi đi mãi chẳng bik sẽ đi về đâu

Chiếc xe dừng lại ở một nghĩa trang, người con trai trong xe bước ra chẳng buồn che ô, cứ thế cậu bước vào trong.Trời tối, mưa rơi, một ngày tồi tệ, nhưng là ngày Valetine , ngày của các đôi tình nhân. Hoàng Tử đứng trước mộ Liên, cứ thế nhìn ngôi mộ như oán trách, cứ đứng như thế dưới trời mưa, gió thổi mạnh,.....tại sao? tại sao hoàng Tử hok bao giờ có được ngày Valetine trọn vẹn, từ khi Liên đã ra đi, ngày Valentien là ngày Hoàng Tử căm ghét nhất cái ngày mà người cậu yêu nhất ra đi, và hôm nay quá khứ lặp lại, một người nữa, người cậu yêu nhất sau khi Liên ra đi, lại lừa dối và rời cậu vào ngày Valentien

“Liên ơi, anh đã làm gì sai, con tim anh chẳng còn cảm giác, đúng nó đã quá đau..... trước đây, trai tim anh lạnh lùng băng giá khi mẹ anh ra đi, và em đến sưởi ấm trái tim anh, làm nó sống lại, nhưng tại sao hã em ra đi mang theo con tim anh. Và rồi... nó- trái tim anh đã lại được tiếp thêm sức sống một lần nữa khi Giang đến, cũng như em vậy cô ấy rất hồn nhiên, nhẹ nhàng bước vào tim anh và rồi như em cô ấy..... !!! anh phải làm sao đây Liên làm sao cho vết thương đó lành “

Hoàng Tử ngồi sụp xuống vệ cỏ gần mộ Liên, nước mắt rơi. Hoàng Tử khóc.

“anh có nên tha thứ cho cô ấy”

-Hoàng Tử!- một giọng trong trẻo vang lên, một người con gái rất xinh đẹp mang một chiếc váy trắng dài chưa đến gối bước đến gần hoàng Tử.

-Liên !- hoàng Tử bất ngờ gọi tên

Liên đưa tay vuốt những giọt nước mắt trên mặt Hoàng tử. Hoàng Tử nắm lấy tay Liên

-Liên, Liên sao em

-Hoàng Tử àh, mọi việc đều phụ thuộc vào anh, anh chỉ cần bik rằng em luôn bên cạnh và ủng hộ anh. và anh bik ai sẽ mang đến cho anh hạnh phúc mà fĩa hok hoàng Tử

-....-Hoàng Tử gục mặt xuống hok nói gì

-chúc anh hạnh phúc.....-Liên nói nẹ nhàng , lười nói phả vào gió

Sau câu nói đó bóng lên mờ dần rồi biến mất

-LIÊN!!!!!!! -Hoàng Tử giật mình tỉnh giấc, thấy đầu nặng nặng

-mày làm cái gì mà sáng sớm hét toáng lên thế -Thiên cầu nhàu-à mà vừa gọi.....

-tại sao tao lại ở đây, với lại đầu tao đau quá

-hôm qua 1 h mà mày mò tới đây hok nhớ hã, làm tao giật cả mình tưởng ông ăn xin nào gõ cửa

-mày-Hoàng Tử lườm

-thôi, thôi mà sao hôm qua mày ướt nhẹp vậy

-.....-hoàng Tử im lặng hok nói gì, rồi nằm phịch xuống bùng câu nói cuối cùng

-xin tao nghỉ hôm nay

-uk, mà nghỉ đi tao đi học

-.....

“chỉ là giấc mơ”

100. Chương 100

Linh đến trường, thấy lạ khi nhỏ và Hoàng Thiên hok đi học, không có lí do.....

Rengggggg!!! -đường như Linh đã chờ tiếng chuông này lâu lắm. Linh vù sang lớp Phong ngay khi cô vừa bước ra khỏi lớp

-Anh Vũ sao kon Kún hok đi học thế -Linh hỏi Vũ

-anh cũng chả bik, tối hôm qua nó hok về nhà chẹp, con bé này

-ah mà Hoàng Tử cũng hok đi học-Phong khoát vai Linh nói

-Kún-Hoàng Thiên-HOàngTử đều nghĩ chẳng lẽ có chuyện gì –Linh lo lắng
 -Hoàng thiên, là em Hoàng Tử hả
 -uk
 Lúc đó thì Thiên đi vào
 -Hoàng Tử đang ở nhà tao, tối hôm qua nó dầm mưa cả đêm
 -?-cả bọn quắc mắt nhìn Thiên
 -sao nhìn tao, tao có bik gì đâu, chỉ thấy nó gọi tên-Thiên đang nói thì im bật
 -nói típ ih, gọi tên ai?-Mai giục (
 -oái bà ni' ở đây từ khi nào thế -Phong giật mình
 Mai khẽ liếc Phong
 -Liên-Thiên vừa nói là cả bọn đơ người lun tất nhiên trừ Linh và Mai
 -Liên, là ai ?-Mai hỏi
 -.....-không có tiếng trả lời , cả bọn tản đi
 -ê, sao thế -linh hỏi
 Đúng lúc đó thì điện thoại Linh reo lên
 -
 hừ Linh bực mình, chưa nói gì đã cúp

101. Chương 101

-Anh Vũ-linh hét với volum cực lớn
 -?
 -Kún đang trong bệnh viện kìa
 -hả, sao nó lại ở đó-Vũ hốt hoảng
 -.-Linh lắc đầu
 -thế bệnh viện nào
 lắc đầu
 -trời –Phong gõ đầu Linh- gọi hỏi ih
 -ah há -Mắt Linh sáng lên gọi lại cho Hoàng Thiên

=====

Ở bệnh viện trung tâm, có một bọn trai lẫn gái, còn mặc áo quần ih học tiến vào
 Thiên đập cửa cái rầm.không khí im lặng, nhỏ ngồi đó dựa đầu vào cửa sổ lặng nhì ra ngoài, hok để ý tụi
 Thiên.Hoàng Thiên ngồi trên ghế gục đầu xuống giường.....
 -Thiên Thiên –Linh khẽ lay vai Hoàng Thiên
 -cậu ấy vừa ngủ, để cậu ý ngủ chút đi-nhỏ nói, mặt vẫn rời khung cửa sổ

-Giang mày sao thế -Linh chạy đến bên nhỏ hỏi
 -.....-nhỏ gạt tay linh , hok nói gì mặt vô cảm
 -Giang, sao em lại như thế -Vũ hỏi, mặt lo lắng
 -em hok sao-nhỏ nói rồi khẽ cười
 -sao mày lại cười-Linh
 -tại tao thấy tao thật ngốc ngếch-nhỏ nói một giọt nước mắt lăn dài trên má
 -có fải hoàng Tử.....-hok để Linh nói hết câu nhỏ nói
 -kết thúc.Game over
 -là sao?!?-sao nãy giờ tôi hok hiểu gì cả -Phong hỏi, mặc cau có
 -nhưng tại sao, tại sao, hok fải hôm qua mày avà hoàng Tử
 -chẳng còn gì cả, Hoàng Tử đã hok tin tao -nhỏ nói, bật khóc ngon lành trước mặt mọi người. nỗi buồn đã bị kìm ném khá lâu, đã đến lúc bật mở

=====

Tìm 1 nơi thanh thản ... để cho lòng đc nhẹ nhàng
 Khi nào biển sẽ cạn ... thì lúc đó sóng sẽ tan
 Ko nên nín vì lòng sẽ càng ... đau ... cũng có thể để tàn mau
 Cũng là điều mình mong muốn
 Bỏ lòng mình trong lọ thủy tinh ... đôi tay buông ... và sóng cuốn
 Ko suy nghĩ ... là điều cần thiết ... khi tất cả ... không là wá muộn

=====

Thiên mở mắt, đã xế chiều, khẽ nheo mắt Htiên ngẩng đầu nhìn nhỏ đang ngồi đó, một cơn gió lạnh khẽ lùa vào, Thiên khẽ rung mình.Nhẹ nhàng Thiên đến gần nhỏ khoát chiếc áo của mình lên vai nhỏ.

102. Chương 102

-tôi mún ra ngoài đi dạo-nhỏ nói mặt ngừc lên nhìn Thiên

-uk-Thiên dịu dàng nhìn nhỏ, lòng nhỏ lại chột nhối lên, anh mắt này rất quen thuộc, wen đến nỗi nhỏ hok muốn nhìn thấy nó.KHẽ cúi đầu nhỏ bước xuống giường .

Hoàng Thiên và nhỏ đi dạo, với bản chất cậu nhỏ thì chắc chắn là hok đi dạo trong bệnh viện rùi.Nơi mà Hoàng aThiên và nhỏ đang đi là công viên gần đó.....

Nhỏ ngồi xuống một ghế đá, Hoàng Thiên cũng ngồi xuống. Im lặng. Nhỏ cố gắng gạt hình ảnh Hoàng Tử trong đầu mình, nhưng càng cố thì hình ảnh lại càng ùa về với nhỏ, sao lại thế này.Hoàng Thiên nhắm mắt ngã lưng ra đằng sau, mệc mỗi, chuyện của nhỏ cứ làm Hoàng Thiên đau cả đầu, fải làm sao, bik làm seo để nhỏ hok còn buồn làm sao để nhỏ trở về với một con bé ngày xưa.....

Giấc mơ này xa vời em ngồi lặng thinh

Lắng nghe mùa đông đến vỗ về từng cơn gió

Lệ em đắng cay nhìn tuyết trắng bay nhẹ bay
Có hay lòng em đang rối bời như mưa tuyết
Kỉ niệm thuở xưa vẫn còn theo năm tháng không xóa mờ
Dẫu anh có quên có vờ như không biết em vẫn tin
Dẫu có thoáng qua em vẫn chờ dẫu có nhói đau em vẫn chờ
Cho đến khi anh về đây với em
[bỏ đi]

103. Chương 103

Mưa! một giọt....hai giọt.....mưa trút xuống nhanh tới mức hok kịp để người ta phản ứng. Hoàng Thiên kéo nhỏ chạy tran h mưa ở một mái hiên gần đó. Tại sao lại vậy? “ông trời ông đang khóc thương cho tôi ư”-nhỏ ngược mắt nhìn trời mưa

Hoàng Thiên cời áo khoát lên vai nhỏ. Trước ặt nhỏ, một cặp tình nhân đứng dưới trời mưa, chàng trai muốn chia tay mặc cho cô gái van xin, nài nỉ..... nhỏ bỗng nhớ đến Hoàng Tử, nhỏ ôm đầu rồi chạy vụt ra dưới trời mưa.....

-Giangggggggg-Hoàng Thiên hét lên chạy theo nhỏ

-không! Không!!!!!!-nhỏ vừa ôm đầu hét

Hoàng Thiên chạy theo kéo nhỏ đứng lại, ôm chặt nhỏ vào lòng

-không!-nhỏ yếu ớt

-nghe tôi nói này Giang- Hoàng Thiên lay vai Giang nhìn sâu vào đôi mắt Giang

-cô hãy quên Hoàng Tử đi-anh ấy hok dành cho cô –Hoàng Thiên hét lên

-cô hãy để tôi thay anh ấy, tôi.....tôi đã thik cô lâu rồi-Hoàng Thiên nói một hơi

-Hoàng Thiên.....-nhỏ ngược đôi mắt đẫm nước lên nhìn(mưa hay là nước mắt?)

Hoàng Thiên ôm nhỏ vào lòng trao nhỏ một nụ hôn dài

ngọt ngào.....

dịu dàng.....

mãnh liệt.....

Nhỏ ôm chặt lấy Hoàng Thiên

-Hoàng Thiên.....-nhỏ bật khóc ngon lành

-ngoan nào, cứ khóc đi- Hoàng Thiên khẽ vuốt tóc nhỏ

Nhỏ khóc và ngủ từ lúc nào. Hoàng Thiên bế nhỏ hok vef bệnh viện mà gọi taxi đưa nhỏ về nhà(nhỏ)

Một cái bóng cao cao tay cầm dù quay lưng đi.....

104. Chương 104

” Giống như cánh chim bay tìm mãi ánh nắng xa xôi
Ngày cuối năm ấy trôi qua còn những bông tuyết băng giá
Bước trên phố thênh thang đường vắng những tiếng mưa rơi
Từng áng mây cứ trôi đi vội vã
Cho từng ngày giá lạnh bước cứ bước về đâu một khi giấc mơ ..
Tìm lại đây buồn vui vẫn vơ như ngày xưa cầm tay dưới mưa

=====

-sao 2 đứa lại ướt thế này-Vũ lo lắng hỏi
-đang đi dạo thì trời mưa anh ạ-Hoàng Thiên cười
-kín sao thế
-mệt quá nên ngủ thôi
-ai thế anh Vũ-Mai hỏi vọng ra
-Kín, và hoàng Thiên -Hoàng aThiên nói vào, Mai liền chạy ra
-Sao lại ướt thế này, chà để kín đó chị thay áo quần cho còn em lên phòng Vũ lấy đại bộ nào đó đi, ướt dễ cảm lắm
-.....-Hoàng Thiên gật đầu

=====

-sao hok đưa nhỏ vào bệnh viện mà lại đưa về nhà -vũ hỏi , đưa cho Thiên một cốc cà phê nóng
-em thấy về nhà sẽ tốt hơn, ở trong đó , Giang cứ như người hok hồn
-uh

105. Chương 105

Sáng hôm sau

-mày ỉu nhà, hok được đi -Vũ ngăn hok cho nhỏ đi
-thôi mà anh, em đi được-nhỏ nũng nịu
-hok là hok-Vũ buông lại một câu trước skhi lên xe
-hừm-nhỏ làm mặt giận
Nhưng ngay sau khi Vũ đi thì nhỏ.....cũng đi theo và kẻ tông phạm chẳng ai ngoài Hoàng Thiên
Vì là nhỏ muốn đi xe đạp nên Hoàng Thiên đành lấy hết sức để đạp, còn nhỏ sau lưng thì cứ khúc khích cười
-chưa bao giờ đi xe đạp hả-nhỏ cười
-ah uh-HoàngThiên đỏ mặt
-khục khục, sao lại có người như cậu nhỉ

-này sao cô hok hoie sảo lại có người như cô, ác độc như mỵ phù thủy
 -uh đấy, phù thủy đấy, thế mà cũng có người thích -nhỏ cười
 -.....-Ahòng Thiên im thin thitư
 (thì bik nói gì)

106. Chương 106

Nhỏ đứng ngoài chờ Hoàng Thiên dắt xe vào gửi trong trường . Một bóng dáng quen thuộc hiện trước mặt, Hoàng Tử vẫn như ngày nào chỉ có thêm chút lạnh vào bất cần.Nhỏ cúi gằm mặt, kéo Hoàng Thiên chạy nhanh vào lớp. Hoàng Tử nhìn theo lòng chột nhối đau.LÂM sao để tha thứ?mà tha thứ thì cô ấy có trở về?

-Xin lỗi Hoàng Thiên mình mình.-nhỏ ôm đầu, lắc đầu nguầy nguậy
 -hok sao đâu mà-Hoàng thiên mỉm cười, giữ lấy hai bàn tay nhỏ nhìn nhỏ- hãy tự do bộc lộ cảm xúc nhé, mình ở bên Giang, sẽ giúp Giang quên Hoàng Tử
 -đi nào, vào lớp thôi nhĩ
 -uh-nhỏ mỉm cười
 Hoàng Thiên quàng tay qua vai nhỏ nói:
 -mình thích như lúc trước hơn -thấy mặt nhỏ ngơ ngơ hok hiểu gì Hoàng Thiên típ-lúc ấy hai đứa thường đối đầu ấy
 -cậu thích thế thật hả-nhỏ ngược mắt lên nhìn hoàng Thiên, mặt gian gian
 -uh
 -thế thì-nhỏ vừa nói vừa làm động tác phụ, ngay lập tức Hoàng Thiên ngã xấp về trước
 -hừ, Giang đứng lại cho tôi –hoàng Thiên đứng dậy chạy theo nhỏ
 -lêu lêu đừng mơ -nhỏ vừa chạy và .rầm!!!.....

107. Chương 107

Hoàng Thiên quàng tay qua vai nhỏ nói:
 -mình thích như lúc trước hơn -thấy mặt nhỏ ngơ ngơ hok hiểu gì Hoàng Thiên típ-lúc ấy hai đứa thường đối đầu ấy
 -cậu thích thế thật hả-nhỏ ngược mắt lên nhìn hoàng Thiên, mặt gian gian
 -uh
 -thế thì-nhỏ vừa nói vừa làm động tác phụ, ngay lập tức Hoàng Thiên ngã xấp về trước
 -hừ, Giang đứng lại cho tôi –hoàng Thiên đứng dậy chạy theo nhỏ
 -lêu lêu đừng mơ -nhỏ vừa chạy và .rầm!!!.....
 Nhỏ choáng váng đầu óc, ngã dúm lui sau

-Xin lỗi-nhỏ nói, mắt vẫn hok nhìn người đó

-.....-im lặng

-này, có ai hok tôi xin lỗi –nhỏ nói cứ tưởng mình nói với ma

Lúc đó thì Hoàng Thiên đến, Thiên đỡ nhỏ đứng lên rồi lên tiếng

-Xin lỗi anh, Hoàng Tử-hoàng Thiên tươi cười

-Hoàng Tử -hai tiếng đó hiện lên trong đầu nhỏ, nhỏ khẽ ngược mắt lên người đối diện .Lạnh lùng, vô hồn-đó là những từ chỉ đôi mắt Hoàng Tử lúc này, tim nhỏ chợt nhói lên, khuôn mặt đó sao quá đối wen thuộc , ánh mắt đó vẫn lạnh lùng nhưng sao lại thể hả Hoàng Tử, ánh mắt nhuốm đầy u sầu.Nhỏ có cảm giác như mình đã làm cho Hoàng Tử như thế? Nhỏ thấy đầu óc quay cuồng rồi ngất đi trong vòng tay Thiên còn nghe tiếng vọng lại

-Giang.....Giang.....

108. Chương 108

Hoàng Thiên bế nhỏ đến phòng y tế, đúng lúc Vũ cũng ở đó ra

-sao thế Thiên-Vũ hỏi, mặt lo lắng

-em hiok bik nữa, chắc tại mệt wa’

-uk

.....

....

Sau khi quay lưng bước đi, vừa khuất sau lưng trường Hoàng Tử khụy xuống, tay đâm mạnh vào tường, máu vài giọt máu chảy ra từ vết thương.Vết thương lòng hay vết thương ngoài da?Hoàng Tử khẽ nhắm mắt những hình ảnh vui vẻ ngày trước, khuôn mặt trong sáng, vẻ nhí nhảnh của nhỏ hiện ra trước mặt Hoàng Tử nhưng đồng thời từng câu từng chữ của nhỏ vọng trong đầu oàng Tử.”cuộc chơi”.....cá cược..tất cả chỉ là 1 trò chơi mà nhỏ là người điều khiển mà Hoàng Tử là con mồi..... Hoàng Tử lắc đầu hok muốn tin vào một sự thật wa’ đáng cay đó, trái tim Hoàng Tử đã chịu một nhát sâu, để rồi khi vết thương đó lành thì nhỏ lại chịu thêm một vết nữa.Vết của của nhỏ hiện giờ còn sâu hơn vết thương của Liên tạo ra, liệu vết thương đó có thể lành? Hoàng Tử có thể tin thêm một ai? Một sự thật quá phũ phàng.Nhưng.....Hoàng Tử đâu bik rằng sự thật chỉ đúng một nửa

Hoàng Tử đâm vào bức tường, máu chảy nhiều in vết lên bức tường trắng.....

-hoàng Tử, tay mày sao thế -Thiên chụp lấy tay Hoàng Tử

-mắc kè tao-Hoàng Tử giật tay lại

-uk thì mắc kè mày-Thiên buông câu thất vọng

-hôm trước mà đến mộ Liên fair hok-Thiên tít lời

-Hoàng Tử hok nói gì, gục đầu xuống bàn

-Tao bik mày luôn yêu Liên nhưng Giang.....

-Chấm dứt rồi, cô ấy đã lừa tao, một lần nữa bước đi như Liên-hoàng Tử đứng dậy bước ra khỏi cửa lớp

-ê, mày đi đâu

-fongf y tế

109. Chương 109

-tao bik mày vẫn còn thik Giang mà, sao fair khổ thế chứ -thiên buông tiếng thở dài

Hoàng Tử bước đi, trong đầu trống rỗng, cậu xuống fongf y tế hok fải vì vết thương mà hok mún nhắc đến chuyện này nữa, cậu hok mún nghe bất cứ chuyện gì về Liên, về Giang cả.....

=====

Hoàng Thiên nắm lấy bàn tay nhỏ, lo lắng hiện rõ trên mặt

-Hoàng Thiên, cô kiu lên tập hợp –một cô bạn chạy vào

-uk –Hoàng thiên quay sang nhìn nhỏ rồi bước đi cùng cô bạn kia

Hoàng Thiên vừa đi thì Hoàng tử lại vào.hoàng Tử buông tiếng thở dài, cô bác sĩ hok có trong phòng thế là HoangfTwr tự tìm thuốc băng lại vết thương, Thấy trên giường có người Hoàng Tử bước đến, bắt ngờ.....hoàng tử nhẹ nhàng ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh nhỏ. Hoàng Tử lạng ngấm khuôn mặt nhỏ, khuôn mặt thiên thần.Hoàng Tử khẽ cười nhưng lại rung mình, thấy nhỏ hoàng Tử vừa vui nhưng cũng lại vừa buồn

-giang này anh rất thik em, cô bé ạ từ cái lúc mà em đòi kua đồ anh, anh đã thấy rất vui, vì hok bik cô bé nào ma fbaoj thế.Rồi em đã dẫn đi vào tìm anh lúc hok hay, nhưng tại sao hử, tại sao em lại dối anh, em có bik em đã chém một nhát vào tim anh hok, vết thương đó đây nè(Hoàng Tử đưa tay lên tim mình) nó đau lắm, em bik hok, em liệu em có buồn như anh hok, một trò chơi và em đã thắng ,em có vui hok? Em hãy sống tốt Giang nhé, trên đường của em sau này sẽ hok có bước chân của anh đâu.....” một giọt nước khẽ rơi từ mắt Hoàng Tử,Hoàng Tử khẽ hôn lên trán nhỏ rồi quay lưng bước đi....

Một giọt nước mắt nóng hổi chảy dài từ đôi mắt thiên thần “hoàng Tử ah em thik anh lắm,.Trò chơi? Đây đau phải trò chơi đâu anh?em có vui hok? Anh nghĩ em có vui hok khi bị người mình thik ruồng bỏ.hoàng Tử àh chúc anh hạnh phúc” hai hàng nước mắt chảy dài trên má. “lần cuối khóc vì anh”

Trả Lời Với Trích Dẫn

110. Chương 110

nho tinh day thay cai bong quen thuoc nho nhan ra do la ai

- hoang tu (nho goi)

hoang tu quay lai nhìn nho rat quay lung dinh đi

- anh hay nghe em noi đã mọi chuyện không phải như the đâu

- không phải sao ?(hoang tu hoi)

- dung la em co noi la tro Choi nhưng thuc su la em thik anh that long em ko he coi do la tro Choi. em biet bay gio em co noi j anh cung ko tin nhưng do la su that (noi rồi nho đi)

về tới lớp thấy hoang thiên

- giang đi đâu đấy

- hoàng thiên tôi muốn nói chuyện với cậu
 - cậu muốn nói j
 - thiên nay tớ rất buồn nhưng tớ biết là cậu thích tớ nhưng tớ ko thể
 - tại sao ? vì hoàng tu phai ko ?
 - không phải du trên đời này ko có hoàng tu to cũng không thích cậu, tớ và cậu chỉ có thể làm bạn thân
 - tớ có điểm gì không bằng hoàng tu
 - cậu không thua kém j hoàng tu nhưng to không thể
 - tớ hiểu
- nói rồi hoàng thiên đi bỏ lại một mình nhỏ. hoàng thiên về nhà gọi điện cho ông lam
- pa ah muốn về ở với mẹ và quay về trường cũ

111. Chương 111

- con nói sao

muốn về trường cũ, ba ơi con biết ba rất yêu hoàng tu con chẳng là j so với anh ấy nói thật với bạn nhiều lúc con ghét ba ghét hoàng tu nhưng giờ thì khác con không còn ghét nữa vì con biết hai người đều là người thân của con, con chỉ mong bạn hãy quan tâm tới mẹ một chút thôi được ko ba

- bạn hiểu, ba xin lỗi con. muốn về ba ko cam tụy con

hoàng tu dù ở ngoài và nghe hết tất cả tự nhiên hoàng tu cảm thấy mình thật có lỗi hoàng thiên đau có làm j tại sao hoàng tu lại ghét hoàng thiên đến vậy chỉ vì thiên có mẹ

hoàng tu buồn chán ra ngoài đến công viên rồi bỗng nhiên nghe thấy tiếng kêu cứu hoàng tu chạy tới rồi nhảy xuống cứu người bị nạn. người bị nạn là một cô gái, sau khi cô bé tỉnh dậy

- em tên j
- em tên vì con anh
- ko cần đâu
- tại sao em lại tu tu
- em chán đời, người yêu em ko tin em yêu anh ấy thật long anh ấy cho rằng em cho rằng anh ấy chỉ là trò đùa nhưng đó là thật long
- em thật ngốc sao em lại làm vậy chứ (nói con chưa hết câu thì có một người con trai chạy tới)
- sao em ngốc vậy
- anh ko tin em (có bé đứng đây)
- anh yêu em (chàng trai ôm lấy cô bé)

hoàng tu bỗng cảm thấy có bé này giống với nhỏgiang sẽ ko làm như cô bé này chứ nghĩ vậy hoàng tu chat tới nhà nhỏ, cảnh của bất kỳ người đứng trước mặt hoàng tu là nhỏ. nhưng ngôi sao trên bầu trời thật đẹp nhưng có hai ngôi sao sáng nhất và toa sáng nhất đứng cạnh nhau thật đẹp giống như nhỏ và hoàng tu vậy

112. Chương 112

Nhỏ ngồi dậy , quệt hai hàng nước mắt rồi lấy hai tay vỗ vỗ má.”không được khóc” nhỏ đã hứa với Hoàng Thiên như thế. Lòng nhỏ chột chùn xuống, nhỏ thừ mặt, đưa mắt ra bên ngoài, ánh nắng mai hắt chiều vào khuôn mặt nhỏ , ngoài kia mọi thứ vẫn bình thường, sinh động.Nhỏ ngắm những chiếc lá, hok hủ sao thấy lòng thanh thẳng lạ .Nhỏ nhìn xuống tay, cởi chiếc nhẫn bỏ vào túi nhỏ khẽ thì thầm “một kí ức đẹp”, mỉm cười .

Hoàng Thiên đến gần áp vào mặt nhỏ một chai nước ướp lạnh làm nhỏ hét toáng lên.Khi nhận ra chẳng ai khác ngoài Hoàng Thiên thì nhỏ rượt Hoàng Thiên chạy.....vòng vòng cái phòng (có vắn ghê hey’)

-phu‘, con gái mà chạy nhanh gớm

-tất nhiên, tui là ai, tui là Giang mờ

-uk, thì là con Kún con

-á-nhỏ hét lên rồi đâm thùm thụp vào cái lưng tội nghiệp của Hoàng Thiên

-sax cứ thế này chắc tui tổn thọ mất khụ khụ

-cho chết, hừ-nhỏ lừ mắt

-vui nhỉ, còn nằm đó mà đùa giỡn ah, lên lớp mau, đang thiếu nhân lực-con Linh hét lên làm nhỏ giật mình

Thì ra con Linh bắt hai đứa nó lên lớp quây, con trai 1 phe con gái một phe.Như thường, nhỏ theo phe con trai, Hoàng Thiên theo phe con gái.giấy, bút, sách vở, phần bay tùm lum..... Nhỏ cười sảng khoái , nụ cười thật sự

Nhỏ nằm phịch xuống bàn.....thở.

-Vui thật

-uk

-chep nếu sau này phải xa cái lớp này thì sẽ thế nào nhỉ>-nhỏ chột hỏ làm cả bọn chùn xuống .Con Linh đánh lưng nhỏ cái chết

-lo xa thế này, ít nhất phải xong lớp 12, quây hết mình đi đề rhok phải tiết

113. Chương 113

-đúng-tụi con trai nhao nhao hưởng ứng

-.....-nhỏ hok nói gì chỉ mỉm cười, chỉ có trong lớp này nhỏ mới có thể cười, vui chơi và làm gì mà mình muốn

“liệu có như thế này mãi hok?”

Reng.....!!..reng..... tiếng chuông báo hiệu giờ ra về, cả bọn đua nhau chạy.....ai ra chót sẽ phải bao cả bọn đi ăn kem.....

Và người ra cuối là nhỏ.....

-hừm, sao mấy người khôn thế-nhro lằm bằm đi ra

-keke, sống cái xh bon chen này hok khôn sao sống-một nhỏ nhanh nhẩu đáp lại

(keke tại nhỏ xui, trùng ngày này là lo trực nên hải ở lại thu xếp đồ , nên ra cuối và thế là.....)

-được rồi, chấp tao cho tiền này bắt..... xe ôm về-nhỏ Linh an ủi

-khỏi, tau có xe ôm rùi-nhỏ cười nhìn sang Hoàng Thiên
 -Hoàng Thiên –nhỏ chạy đến gần, nhận bik được sự nguy hiểm nên Hoàng Thiên cách xa nhỏ 3 m
 -đứng đó, hok...tui chạy-Hoàng Thiên chỉ nhỏ
 -hij hij !-nhỏ làm mặt mèo con (trraau bẻ sừng làm nghe kaf)
 -thôi được rùi, thua cô nương
 -oh ye' iu Thiên nhất –nhỏ cầm tay hoàng Thiên lắc lắc.Hoàng Thiên phì cười xoa đầu nhỏ.cả bọn trong lớp cười rầm rầm “sեն quá bà ạ, mà con Kuns này cũng giả nai tài ghê”
 Đúng lúc đó Hoàng Tử bước ra, khẽ liếc qua nhỏ và hoàng Thiên Hoàng Tử bước lên xe.Chiếc xe lao vun vút xé gió.

114. Chương 114

-đi thôi
 -uk-nhỏ cúi đầu đáp
 Hôm nay tụi nó có một bữa ăn xả hơi và nạn nhân là nhỏ.tụi nó la cà khắp nơi rùi đích đến là.....ai về nhà đó^^
 Nhỏ thả phịch người trên giường, nhắm mắt”nếu một ngày phải xa cái lớp này mãi mãi thì sẽ ra sao?”.Nhỏ ngủ từ lúc nào hok hay, lúc dậy cũng đã tối, với đại một cái áo nào đó nhỏ vào phòng xả nước tắm.
 Vừa bật vào blog lớp , nhỏ vừa lau tóc.Xem lại mấy cái ảnh chụp hồi trại, hồi thi hội thao, nhỏ bật cười.Iu cái lớp này nhắm cơ. Nhỏ lướt nhanh qua một cái ảnh .Cái ảnh chụp cảnh nhỏ đi trước , tay cầm dép bước theo đường mép biển, Hoàng Tử đi sau, tay bỏ và túi quần nhìn nhỏ cười nhẹ.Bức ảnh được chụp vào hoàng hôn chiều hôm đó, cái hôm đi du lịch, phá dưới ghi người chụp là:Hoàng Thiên.Lòng nhỏ chột nhói lên cả. Mà hình đen kịt .Cúp điện.Nhỏ lấy từ trong túi áo một chiếc đèn pin nhỏ(đầu mà sẵn vậy trời), có mặt hình trái tim, vớ cội chiếc áo khoát, nhỏ bỏ ra ngoài .
 Ngoài đường có khá nhieu người tanrbooj, vúp điện mà, mọi người đổ hết ra đường.Nhỏ một mình đi trên 1 con đường vắng, tiếng lá khô xào xạc dưới chân, ánh đèn đường hắt vào le lói đủ để nhận ra rằng có một người ngồi dưới một tán cây to.Một cậu chàng đang dựa vào gốc cây ngẩng mặt lên trời.Nhỏ chột khựng lại.Là hoàng Tử. Quay lưng nhỏ bỏ chạy, nước mắt rơi.Hoàng Tử nhìn theo, lòng buồn bã. Nhỏ hok hủ tại sao mình lại khóc nữa.
 Nhỏ nằm phịch xuống giường, trùm chăn kín mặt .Nằm một lát thì nhỏ ngủ lúc nào hok hay(dễ ngủ thật, chẳng bù Ryank phải nằm đến 12h mới ngủ được >(<).>
 =====
 Sáng sớm, nhỏ mò sang phòng Vũ.Nhẹ nhàng mở cửa.Nhẹ nhàng đóng cửa.
 -phù-nhỏ thở phào nhẹ nhõm, rồi đưa cái đó lủng lẳng
 -chọc Hoàng Thiên chơi
 Nhỏ cho chìa khóa vào chiếc Nouv .Rú ga chạy.
 (chiếc xe này vốn là của nhỏ, nhưng gdo hok yên tâm về con gái nên đưa chìa khóa cho Vũ giữ , khi nào nhỏ xin phải cho Vũ bik mopwis cho đi.Mà đúng hơn nữa là chiếc Sh nhưng mà nhỏ hok thik, Sh nhìn tiểu thư wa', đi nouv cho sung)

115. Chương 115

-Hey, Hoàng Thiên-Nhỏ gọi, cười tí mắt
-xế đâu ra thế-Thiên trở mắt nhìn
-he he của tui mờ-nhỏ cười
-uk, chẹp đi thôi-thiên nhảy lên con Nouv của mình
-đi 1 xe thui, xe tui-Nhỏ thấy chìa khóa cho Thiên
-uk-Thiên cười
Hai đứa đi giữa đường mà la ó ầm trời làm mọi người cứ nhìn.Xe nhỏ dừng trước cổng trường, đợi Hoàng Thiên dắt xe vào trong, nhỏ cùng đi vào.Mọi người ai nấy nhìn chăm chăm.
Zoom vào cận cảnh nào
2 cô gái đi gần đó
-xì, coi con nhỏ Giang đó kìa?
-con nhỏ đó thì sao, nhìn cũng xinh, xứng với thiên đấy chứ
-mày đúng là chả bik gì cả?
-huh?
-nó mới lừa anh Hoàng Tử xong đấy, rồi sau đó cặp với Hoàng Thiên lun
-hả? con đó mà từng là bồ anh hoàng Tử ư
-mà nghe đâu Hoàng Tử là anh của Hoàng Thiên đấy
-thế ah?-uh
Nhỏ lắc đầu khẽ liếc mắt, mọi người im thít hok dám nói gì.Nội công của chủ tướng lớp Q mà ^.^
-Kún đứng lại!!!-Vũ hét lên
-á!-nhỏ hét kéo Hoàng Htien chạy
-làm sao thoát khỏi tay anh mày-Vũ lôi áo nhỏ lại
-hjhjh anh-nhỏ quay lui cười hj hj với Vũ
-còn cười hả
-hjhj
Vũ định xạc cho nhỏ một trận nhưng lại thôi, vì thấy đứa em gái trở lại bình thường vui vẻ thế này, Vũ cũng thấy vui

116. Chương 116

-Thôi anh tha ày đấy, nếu có lần sau thì anh ày chìa khóa lun đêy
-anh, iu anh nhìu chụt choẹt -nhỏ ôm chầm lấy Vũ

- thấy mà gúm, thui cô nương-Vũ đẩy nhỏ ra
 -he‘ he‘
 Mai từ đâu lù lù đi tới.....nhéo tai vũ
 -a1 đau.đau.....
 -Anh còn bik đau hả
 -sao nhéo anh, thả ra coi
 Mai vẫn hok thả nói với giọng sát thủ
 -hừm, sao anh hok đến đón em hả?
 -ah, anh we^n..sr mờ
 Mai thả Vũ ra hàm hè
 -lần này thôi đấy
 -uh-Vũ nói rồi “hun” lên má Mai làm Mai đỏ cả mặt
 -Sao đứng ở đây cả thế này-một giọng con trai vang lên
 Cả bọn quay ra, tì ra là Phong đang khoát tay Linh đi tới
 -tình tứ gúm!
 Nhỏ Linh ngượng bỏ tay ra
 -hok phải ngượng, giả bộ ghê thí mờ!-nhỏ nói
 -ê xiêng xỏ gì thế mài?
 -có gì đâu
 -đói hok mấy cô, rãnh hơi ghê-Thiên nói lập tức.....
 -im-nhỏ và Linh nói
 -đi ăn đói rồi-Phong nhăn mặt
 -uk-hai con vui vẻ trở lại, khoát tay nhau đi
 -còn tui thì sao-Phong/Thiên đồng thanh giơ tay
 -đi với nhau ih
 -huh?
 -hix

117. Chương 117

Tối,Nhỏ cùng Hoàng Thiên đi chơi, mọi việc khá suông sẻ.Khi về Hoàng Thiên bế ôm nhỏ từ đằng sau, nhỏ làm rớt cả con gấu bông cầm trên tay .Hoàng thiên khẽ nhặt con gấu lên , cười khuấy
 -xin lỗi , hoàng Thiên..tôi...tôi-nhỏ bối rối
 -hok cần đâu, tôi bik Giang hok thật lòng thik tôi
 -thiên

-cậu đi đi, và đừng xuất hiện trước mắt tôi nữa-Hoàng Thiên quay đi, lòng nhói đau. Cậu từng bỏ cuộc, rồi hi vọng rồi nắm được nhỏ nhưng cũng đau long khi bik nhỏ chẳng thật thik cậu,tuy vik trước sẽ như thế nhưng Hoàng Thiên vẫn thế vẫn lao vào cố để nhỏ we^n Hoàng Tử và cậu bik cậu đã thất bại.....

Nhỏ ngồi xuống bật khóc, nhỏ đã làm Thiên tổn thương, nhỏ thường giật mình khi Hoàng Thiên cầm tay hay làm những gì tương tự của hai người đang yêu nhau, một chút bối rối, miễn cưỡng .Lại hay bật khóc khi thấy Hoàng Tử.Nhỏ thấy mình đã làm tổn thương Hoàng Thiên quá lớn.Nhỏ bik Hoàng Thiên nói nặng lời như thế với nhỏ là để nhỏ đừng bùn bừa bực rức, nhưng làm sao mà có thể.

Nhỏ đóng cửa, ngồi xuống gục đầu trên chân, trong bóng tối, rồi thiếp đi vì mệt lúc nào hok hay.

=====

Nói nói nữa cũng chỉ vậy thôi nay

Nay em đi xa cuối chân trời

Làm sao quên đi em kỷ niệm ngày mình bên nhau

Giọt nước mắt lăn trên bờ môi tôi

Xin em yêu đừng để ank đơn côi

Thôi mình chia tay nhé em

[chia tay lạnh]

118. Chương 118

=====

Sáng hôm sau, nhỏ đến lớp.Hoàng Thiên đã ngồi sẵn từ bao giờ, cậu nằm gục trên bàn, chắc là ngủ rồi.Nhỏ chắc mẫm .Ngồi xuống cạnh Hoàng Thiên,nhỏ đưa tay vuốt những ngọn tóc mai trên mặt Hoàng Thiên, khuôn mặt đó vẫn như ngày nào, không có vết đau, trông rất yên bình (Nhỏ đâu bik rằng, chỉ vì hok mún nhỏ đau khổ nên Hoàng Thiên mới cố như thế).Nhỏ quay qua lại, hok có ai ở lớp, nhỏ khẽ hôn lên trán Hoàng Thiên thì thầm: “xin lỗi, tớ hok mún cậu đau đầu.Thật lòng xin lỗi, hạnh phúc nhé Hoàng Thiên, tớ và cậu và tất cả mọi người có lẽ hok bik bao giờ mới gặp lại ” .Nhỏ dợm bước quay đi, trên môi nở một nụ cười mãn nguyện nhưng nước mắt đã rơi từ khi nào

.....khóc.....khóc làm gì vì đã hok còn.....chẳng còn gì nữa.....hết thật rồi.....

Hoàng Thiên đã dậy từ lúc nào, nhìn theo bóng dáng nhỏ bước ra khỏi lớp.

-Sao lại như thế hả Giang? cậu định bỏ lại tất cả sao, kể cả hoàng Tử, người cậu rất iu và cũng rất iu cậu.Cậu nhút nhát thế ư?-Hoàng Thiên thì thầm rồi thở dài.

(haizzz..... Ryank cũng thở dài, nản quá cứ lâm li bi đát thế này Ryank chẳng thik chút nào, mún vui vẻ cơ nhưng chẳng sao làm được)

Ngày đó, tớ đã thik cậu.....

Ngày đó, cậu đã thik Hoàng Tử.....

Ngày đó, cậu đã đồng ý làm bạn gái tớ.....

Ngày nay, cậu đã từ bỏ tất cả....cả tớ...hoàng Tử....

.....cậu đã thay đổi.....nhưng.....cậu đừng khóc nhé.....tạm biệt.....Don't cry.....my baby....

119. Chương 119

Nhỏ gấp sách vở bỏ vào túi rồi thật nhanh nhỏ lấy cái thước gỗ lên bàn giáo viên:

-Cả lớp trật tự!

-.....-tiếng nhón nháo im dần(có uy ghê)

-e hèm.....

-có chuyện gì nói nhanh ih đừng để người ta hồi hộp chứ

-e hèm! Ngày mai cả lớp đến nhà tớ nhá, dù gì cũng vừa xong kì thi học kì, tớ sẽ đãi các bạn

-yahoo.....sướng ghê.Kuns muôn năm –cả bọn hét lên, nhỏ khẽ cười, một nụ cười bẽn.

Hoàng Thiên chăm chú nhìn nhỏ, khi chạm phải ánh mắt nhỏ Hoàng Thiên cúi đầu, hok nói gì?

=====

Sau giờ thể dục, nhỏ đem sổ bóng vào cất trong kho.

-Làm sao để lấy nó nhỉ?-nhỏ nhón nhón nhưng vô ích

-Sao có người lùn như em nhỉ-Hoàng tử đứng sau lưng nhỏ, chỉ cần với tay một chút Hoàng Tử đã lấy được quyển vở đưa cho nhỏ

-Hoàng Tử-nhỏ ngạc nhiên vô cùng.

-.....-Hoàng Tử nhìn nhỏ mỉm cười

-sao anh.....anh lại ở đây

-Anh tìm em?

-tìm em? –lòng nhỏ có chút vui mừng

-Giang này! Anh thik em, em hãy làm bạn gái anh nhé-cuối cùng Hoàng Tử đã nói những điều mình muốn, sau những đau khổ, hiểu lầm

-...hức.hức.....hu'..... òa.hu hu hu –nhỏ bật khóc nước mắt ràn rụa, nhỏ lấy hai tay dụi dụi mắt cố ngăn dòng nước mắt nhưng hok thể.hoàng Tử đưa tay cầm lấy hai bàn tay nhỏ rồi kéo nhỏ ôm vào lòng

120. Chương 120

-nhưng.....nhưng.....Hoàng Tử em.....hok thể..... -nhỏ rkhocs to hơn

-.....-Hoàng Tử sốc , im lặng hok nói gì

-Em rất thik anh, Hoàng Tử..... nhưng.....em đã làm Hoàng Thiên tổn thương.....với lại.....

-với lại.....sao.....

-em..... sắp du học rồi, em sẽ xa nơi này để ổn định sau mọi việc đã xảy ra.....-Nhỏ ngược lên nhìn Hoàng Tử như mong chờ một điều gì đó

-uh, anh...em.....chúng ta sẽ là bạn nhé.Và đến khi em có thể chấp nhận anh, anh sẽ theo đuổi em chứ hok như em theo đuổi anh đâu nhé nhok-Hoàng Tử xoa đầu nhỏ

-hoàng Tử.....-nhỏ nhìn Hoàng Tử cười

-thui anh có việc rồi-Hoàng Tử quay lưng đi, lòng có chút vui mừng khi bik nhỏ vẫn thik mình nhưng lại buồn khi phải sắp xa nhỏ có thể là ...mãi mãi..... thời gian này.....để cả hai suy nghĩ lại tất cả.....tất cả mọi việc.....

121. Chương 121

Nhỏ ngồi bệt xuống đất.Cry.cry.....cry.....cứ thế nước mắt cứ tuôn trào.....mọi điều trong lòng đã được giải tỏa.....khóc để thanh thản...khóc để quên anh.....Hoàng Tử.....Khóc để vững tin vào tương lai mới.....một tương lai mới.....có anh và em.....

Nhỏ chùi nước mắt.Khóc thế đủ rồi .Nhỏ tự nhăm , bước ra khỏi phòng kho tối tăm, hướng về phía ánh sáng, nơi có lũ bạn đang đợi nhỏ

Và.....một ngày....mới....bắt đầu

Nhỏ đạp xe chạy từ từ qua các con đường, những con đường này quen thuộc đến mức nhắm mắt nhỏ vẫn biết chính sát ngôi nhà nào ở đâu(xạo we'). Hôm nay nhỏ vừa chia tay lũ bạn xong đứa nào cũng bìn, vài đứa con gái khóc nữa, nhỏ Linh bình thường là thế mà cũng oa' nức nở nhất quyết.....hok heo nhỏ đi(cứ như con xa mẹ vậy)...hix... Một cơn gió lạnh lùa qua, nhỏ khẽ rùng mình..... về thôi, kéo cầm, mai là đi rồi.....

122. Chương 122

Cạch!

Nhỏ mở cửa phòng bước vào.Tối thui.Với tay bật cái công tắc.Không sáng.

-Cái quái gì thế này!-nhỏ bực mình

Một bàn tay bịt mắt nhỏ từ đằng sau, xem nào tay.....con trai.Nhỏ bắt giác hét to lên.Tức thì một người bịt miệng nhỏ lại.

-Tèn tèn -người đó thả tay , nhỏ nheo nheo mắt cái gì thế này.Nhỏ quay sang người sau lưng.Vũ.Nhỏ cau diên lên

-anh Vũ! Anh chết với em-nhỏ đâm thùm thụp vào lưng Vũ

-hị hị -Vũ để yên cho nhỏ đánh, thấy lạ nhỏ quay sang ông anh

-Anh hôm nay sao thế

-Giang ah, anh hok mún xa em đâu-Vũ nói mặt bí xị

-em,em cũng muốn xa anh đâu -nhỏ òa khóc ôm lấy ông anh iu quái

-Giang này, sang đó ai ăn híp thì gọi về cho anh nhá

-Ai mà dám ăn híp Kún chứ-Mai chen vô

-Hana Santa

-huh?-Mai giặt mình-làm gì kêu cả tên họ người ta ra thế

-ke ke

-Giang Hoàng Tử bảo anh đưa cái ni' cho em –Phong lôi ra một cái hộp nhỏ,

-uk -nhỏ cầm lấy bỏ vào túi

=====

Sáng hôm sau, không hiểu sao mùa hè mà trời lại mưa.Nhỏ khoát thêm áo.

Lớp nó có nhieu ddwasddi tiển nó

-Bà qua đó, có gì alo cho tui nhá

-Hem được quên bọn tôi đâu đấy, bà mà quên tui oánh chút

-uk-nhỏ cười khj' khj' tự nhiên thấy cái lớp này đáng yêu ghê

Nhỏ đưa mắt tìm kiếm xung quanh.Hoàng Tử hok tới.Mẹ nhỏ nhắc nhỏ vào trong,nhỏ hok quên ngoái đầu lui tìm kiếm.Đôi mắt nhỏ thoáng buồn.....anh ấy đã hok đến.....

Bỗng điện thoại nhỏ nhận được một tin nhắn.đơn giản chỉ mấy từ “ goodluck my honey” , nhỏ cười thầm, hoàng Tử mà cũng bik những từ ni' ư (Hoàng Tử hok bik đâu Ryank bày đây ^^)

Nhỏ sẽ đi Nhật.....

123. Chương 123

Chris đón nhỏ ở sân bay(từ đây nói tiếng Nhật nhá).Chris toe toét:

-Yuko đây là em họ Chris-Chris chỉ cô bé rất xinh đứng bên cạnh

-Chào bạn!-cô bé đó mỉm cười , cô bé đẹp hết thiên sứ vậy

-hi-nhỏ tươi cười đáp lại

-Bạn rất dễ thương-cô bé nói một câu làm mặt nhỏ đỏ bừng

-Nào chúng ta về nhà đã,mai sẽ dẫn Yuko đi chơi

-uk

Cả ba leo lên xe về nhà

-Chào hai bác ạ-Nhỏ lễ phép

-a1 Yuko, hok cần khách sao thế đâu, vào đây cháu –mẹ Chris hồ hởi, bà thương Yuko như đứa con đẻ vậy

-dạ

-mẹ để Yuko lên phòng đã-Chris cần nhần

-uk

Chris giúp nhỏ mang đồ lên phòng.Thật ra căn phòng này nhỏ vẫn thường ở mỗi khi đến đây nên rất quen thuộc.Nhỏ vén rèm màn sang một bên.đang là Hoàng hôn. Nhìn thật đẹp.Bên đó chắc hoàng Tử cũng đang ngắm như thế này, Hoàng Tử vốn có sở thích như thế mà(hok bik nhỏ khám phá từ lúc nào).

Sau khi ăn tối cùng gia đình Chris nhỏ xin phép lên phòng nghỉ trước vì đã khá mệt sau chuyến đi.nhà Chris rất giàu,nhỏ phải công nhận điều đó.nhà chris còn hơm cả nhà nhỏ nữa.Nhỏ nằm và thiếp khi nào hok bik.

2 tuần nữa là nhập học.Nhỏ thường xuyên đọc sách để làm quen với mặt chữ,tuy nói giỏi nhưng nhỏ đọc và viết hok thành thạo lắm.

124. Chương 124

Đôi lúc nhỏ ngồi thờ người tra, nghĩ xem lúc này mọi người đang làm gì, Phong –Linh và Mai-Vũ chắc đang hẹn hò nhỏ tủm tỉm cười.Nghĩ đến Hoàng Tử và hoàng Thiên nhỏ lại thoáng buồn .Gấp quyển sách đang đọc dở nhỏ bỏ ra ngoài. Ở đây rất lạnh, nhỏ mặc thật nhiều áo khoác thêm cái mũ len.Xoa xoa tay, nhỏ đến một quán làm thức ăn Việt Nam(quán này do một bác người Việt nam sang đây định cư mở, nhỏ bik được khi cùng đi dạo cùng Chris, tuy là món aViệt nhưng được rất nhiều dân bản xứ thích).

-Bác cho cháu 1 tô phở ạ-nhỏ gọi bằng Tiếng Việt mọi người ngoái lại nhìn.Mặt kệ.ói chuyện bằng Tiếng Việt thì sao chứ

Bác chủ quán bik nhỏ là người Việt nên ưu ái ột tô phở lớn hơn mọi người.

-Ừi sao nhiều vậy bác-nhỏ suyt sao

-ăn nhiều vào cháu, sang đây gặp đồng hương là khó lắm đấy-hai bác cháu nói bằng Tiếng việt mặc kệ cho người ta hok hiểu.Có người gọi, bác quay đi làm việc, nhỏ nhoẻn miệng cười, tuy chỉ kà một tô phở nhưng làm nhỏ đỡ nhớ nhà rất nhiều

Nhỏ ăn xong quay ra về vừa đến đầu ngõ thì một toáng con gái chặn lại

-ê nhok!-1 đứa gọi, nhỏ giả hok nghe tiếp tục đi

-ê, cái con kia, bik tiếng Nhật hok hả

Nhỏ ăn xong quay ra về vừa đến đầu ngõ thì một toáng con gái chặn lại

-ê nhok!-1 đứa gọi, nhỏ giả hok nghe tiếp tục đi

-ê, cái con kia, bik tiếng Nhật hok hả

Mặc kệ những lời xì xào nhỏ tiếp tục bước đi tự nhăm cứ coi như họ tự nói đi.Vì nhỏ biết chắc rằng họ chẳng nói gì hay ho cả.....

125. Chương 125

-con nhỏ đó dám chảnh ah, để tao cho nó một bài học!-1 con nhỏ xông xáo

-thôi mày, sắp khai giảng rồi gì cũng sẽ gặp lúc đó đông hơn dễ xử hơn

-uk, để xem nó còn chảnh được bao lâu-con nhỏ đó cười lớn rồi bỏ đi

Nhỏ bik, bik chứ tui nó ghét nhỏ vì thấy nhỏ hay đi với Chris, hừm mặc kệ khi còn ở Việt Nam nhỏ vẫn thường bị như thế.....

Nhỏ mở cửa, hok bật đèn nằm phịch xuống giường. Nhỏ nhớ, nhớ lắm , nhớ Hoàng Tử, nhớ Hoàng Thiên, nhớ Linh , nhớ Vũ, nhớ ba mẹ nhớ tất cả mọi người và mọi kỉ niệm vui buồn.Nghĩ đến mọi người là nhỏ chảy nước mắt. Đành rằng về ngoài nhỏ là con người mạnh mẽ, hok có vẻ gì là buồn cả.Nhỏ đã cố gắng

lắm rồi, cố gắng để quên, lí trí nghe nhưng con tim nhỏ thì hok chịu nghe. Nhỏ khóc. Khóc để vơi buồn để đỡ nhớ.

Một bàn tay với bật đèn trong phòng nhỏ.

-Sao tối thế Yuko-Chris hỏi. Nhỏ lau vội những dòng nước mắt, tươi cười

-ah, tại mệt quá nên quên bật

-Yuko-Chris

-huh?-nhỏ ngược lên

Chris tiến đến ôm nhỏ vào lòng nhẹ nhàng nói:

-Yuko, khóc đi

-Chris nói gì vậy, Yuko hem sao đâu-Yuko tính đẩy Chris ra nhưng Chris ôm chặt hơn

-Chris bik mà, Yuko khóc đi. Chris bik Yuko rất nhớ mọi người và nhất là.....Hoàng Tử đúng hok haizz.....
đành hi sinh bờ vai vậy -Chris nói

-Chris.....hức....hức....hu' oà....Yuko..hu hu buồn lắm....hức Yuko rất nhớ mọi người..... -Nhỏ khóc khóc để vơi nỗi buồn, khóc đỡ đau vì vết thương chưa lành..... Khóc nhỏ khóc, rồi ngủ lúc nào hok hay, nhỏ cứ khóc là ngủ.

Chris bế nhỏ nằm xuống, kéo chăn đắp cho nhỏ rồi quay ra tắt điện Chris thì thầm:

-ngủ đi em gái, Hoàng Tử đã giao Yuko cho Chris vì thế cố len Yuko nhé

2 tuần sau.....

Nhỏ dậy từ sớm, nhỏ đã bắt đầu học thói quen này khi mới qua đây.

-Đi nào Yuko

-uk, chào hai bác

-uk

126. Chương 126

Chris và yuko leo lên xe đầu sắn ở ngoài. Chris gấn tai nghe và bắt đầu nghe, nhỏ ngả đầu về phía sau, nhắm hờ mắt. chris gỡ 1 tai hỏi

-mệt lắm hả, ngủ hok ngon sao

-hok phải, chỉ là đang nghĩ cách.....

-nghĩ cách?-Chris ngạc nhiên

-nghĩ cách đối phó với mấy đứa con gái fan crazy của cậu đó-nhỏ thở dài (haizz.....)

-ho ho, ai bảo tại Chris đẹp trai cơ

- hơ hơ

Chiếc xe đỗ xích trước một ngôi trường lớn nhỏ hok lấy làm ngạc nhiên, ngôi trường mà nhỏ học cũng lớn như thế này

-Thấy thế nào?-Chris hỏi

-chả thấy thế nào cả, bình thường-nhỏ nói đẩy cửa bước ra

-ê làm gì lạnh lùng thế-Chris kéo tay yuko

-bỏ ra đi-nhỏ khẽ nhăn mặt rồi thì thầm-nếu hok mún Yuko chết -nhr vừa nói vừa liếc ám chỉ cho Chris thấy

-ah ra là thế, chuyện này Yuko hok fải lo-Chris cười lôi chiếc điện thoại gọi gì đó rồi không đầy 1phút sau cô em họ của Chris xuất hiện

-Tôi là Yumi-cô bé cười-đã gặp hồi trước

-uk

-Này Yumi, em đừng để ai đụng đến Yuko nhé

-ok sir-cô em họ tươi cười rồi quay ra mấy đứa con gái với vẻ mặt sát thủ

-Mấy người đứa nào dám đụng đến Yuko thì coi như đụng đến yumi này-nói xong Yumi quay sang nhỏ tươi cười

-chúng ta đi

-đi đâu

-ăn sáng

-uk

127. Chương 127

Mọi chuyện có vẻ khá suông sẻ nếu nhỏ cùng đi cùng Yumi, nhưng trong lớp(nhỏ học cùng lớp với Chris nhưng Chris thường xuyên vắng mặt, hok phải trốn học đâu nh đa chẳng qâu Chris là học sinh suất sắc nên mới thế) nhỏ thường nhận được những ánh mắt sắc lẹm của tụi con gái và ánh những ánh mắt “đưa tình” của tụi con trai..... Mặc kệ, uk thì mặc kệ, nhưng nhỏ chẳng mặc kệ được bao lâu khi nhận ra rằng mọi chuyện hok đơ giản như nhỏ nghĩ. Khi thì bị mất vở, rách sách, giày thể dục bị thu bị nói xấu sau lưng..... Cũng như hôm nay khi sự chịu đựng đã quá giới hạn của nhỏ.....

Giờ ra về, nhỏ từ chối đi cùng Yumi, bik là hok an toàn nhưng nhỏ vẫn thik thế, một phần sự tò mò làm nhỏ muốn xem sẽ có chuyện gì xảy ra.....

-ê con nhok người Việt Nam kia-con nhok lần trước nhỏ gặp nói giọng khinh khỉnh.Lần này nhỏ hok giả vờ hok nghe thấy nữa mà quay lui nhìn bằng ánh mắt thách thức

-ê, con kia sao mày hok nói gì, hay là mày hok bik tiếng Nhật, hok ngờ người Việt Nam ngu thế-con bé đó nói rồi cười lớn ,cả bọn hòa nhau cười theo. Nhỏ hok có vẻ shok lắm,quay ra nói bằng tiếng anh:

-Tôi là người Việt Nam, và tôi tự hào về điều đó.Còn mấy người , hừm, chỉ là “lũ hám trai” , chỉ dôi bám theo Chris, mấy người nghĩ Chris sẽ để ý mấy người ư hok bao giờ?và một điều cuối cùng, nếu mấy người còn làm những chuyện hok đâu vào đâu này tôi sẽ hok tha ấy người đâu?

Nhỏ xỏ một tràng, nhìn mấy đứa đó ngơ ngơ xem ra chưa hiểu gì nhỉ chỉ khinh khỉnh cười, nói với giọng mỉa mai:

-hok hủ àh-nhỏ giả vờ tròn mắt-hok ngờ mấy người tệt thật đó, ha ha

-này con kia , mày ní ai tệt hả

-hừm, nói ai thì người đó tự hủ

-xông vô đánh nó đi, lải nhải chệt

-uk-tụi nó đồng thanh rùi xông vào, nhỏ nhìn rùi đếm 1,2,3,4,5 ít quá

Thật may cho nhỏ, sau vụ bị tạt nước bới những crazy fan của Hoàng Tử, Vũ đã tắt tốc độ chạy cho nhỏ một khóa võ học, hok ngờ bây giờ tiện thể đem ra xài.....

Nhỏ giải quyết nhanh chóng nhưng hok cẩn thận bị một đứa rạch một đường ở cánh tay, máu chảy ra khá nhiều...

Nhỏ bước đi giữa đường, cảnh vật như múa trước mắt nhỏ, nhỏ hok mún về nhà, uk hi hok phải nhà nhỏ, hok mún mọi người lo lắng, cứ thế nhỏ ngất đi, trong vòng tay ai đó.....chỉ văng vẳng tiếng gọi của một đứa con trai mà nhỏ chưa hề wen bik

128. Chương 128

Thiếu

129. Chương 129

“bye bye never say good bye.....” điện thoại nhỏ rung lên.Một số điện thoại quen, rất quen thuộc với nhỏ, quen đến nỗi nhỏ muốn quên....

nhỏ làm theo, bầu trời tối đầy sao, ánh trăng khuyết .Có phải giống như nhỏ và Hoàng Tử, cũng là hai mảnh trăng khuyết cần tìm đến nhau để ghép lại thành một mặt trăng tròn hoàn chỉnh.Nhỏ khẽ reo lên:

Hoàng Tử khẽ mỉm cười . Cả hai cùng giữ máy, không ai nói câu gì. trong lòng thấy bình yên lạ.....

=====

Hoàng Tử lật lại cuốn nhật kí của mình, đã lâu rồi Hoàng Tử hok vik nhật kí.....

Ngày tháng... năm.....

Cũng đã nhiều ngày kể từ khi nhỏ đi.Mình lao vào những trận bóng rổ, chơi để quên đi nỗi nhớ nhỏ , chơi để quên đi nỗi buồn khi không có nhỏ bên cạnh...nhưng mình sẽ không bao giờ quên đi nhỏ , sẽ hok bao giờ để nhỏ chỉ là một bóng hình....giống như Liên.Đạo này mình và Hoàng Thiên có vẻ thân hơn trước(sau trận bóng rổ nảy lửa).Mình đã nhớ nhỏ rất nhiều.Mong nhỏ quay về.

130. Chương 130

Thiếu

131. Chương 131

Chris cùng yuko bước vào lớp . Mọi người chú ý nhìn Yuko (hok phải tại 2 người nì đi vs nhau đầu vì 2 người vẫn thường xuyên đi cùng nhau mà) vì cánh tay băng trắng. Tụi con gái nhìn vì một số đưa thấy nhột vì hôm qua tham gia vào vụ đánh hội đồng nhỏ sợ Chris bik được thì tiêu, vài đứa chứng kiến hôm qua nhỏ đánh tụi con gái nên rất nể sợ. Tụi con trai nhìn lo lắng cho vết thương của nhỏ. Nhận ra sự khác thường , nhỏ giấu cánh tay sau lưng, cùng Chris về chỗ ngồi .Nhỏ quay sang cô bạn ngồi cạnh mà lâu nay nhỏ hok hề để ý, cô bạn có vẻ khá hiền lành và hòa đồng.

-Chào bạn-nhỏ nở một nụ cười thân thiện

-ah, chào bạn

-Mình có thể kết bạn với bạn hok, mình là Yuko -nhỏ cười

Nhận thấy sự thân thiện của nhỏ cô bạn này mỉm cười

-Mình là Ezumy.Lam bạn nhé-cô bạn này mỉm cười bắt tay nhỏ. Cả hai cùng cười.Chris khẽ lẩm bẩm. Con gái dễ kết bạn thật

-Yuko, Chris lượn đây

-đi đâu đấy

-ngủ!-ngắn gọn

-nhưng còn Yuko

-có Ezumy rồi mà, Ezumy này chăm sóc tốt Yuko nhé-Chris nháy mắt rồi đi để lại Ezumy đang đỏ mặt

-wuay, Ezumy thik Chris hả -Yuko hỏi làm mặt Ezumy đỏ hơn

-đâu, đâu

-ha ha, thui hok chọc Ezumy nữa

-uk

-nè, cho Yuko hỏi

-huh?

-Ichi là ai thế?

-huh?

-thôi thôi hok cần nữa

-ẹc, hok phải vậy, ý mình là tại sao bạn lại hỏi thế, mà bạn hok bik ichi thật sao

Nhỏ lắc đầu nghĩ thầm “sao giống như từ trên sao hỏa xuống vậy nè”

132. Chương 132

Nhỏ bik, bik chứ tụi nó ghét nhỏ vì thấy nhỏ hay đi với Chris, hừm mặc kệ khi còn ở Việt Nam nhỏ vẫn thường bị như thế.....

Nhỏ mở cửa, hok bật đèn nằm phịch xuống giường. Nhỏ nhớ, nhớ lắm , nhớ Hoàng Tử, nhớ Hoàng Thiên, nhớ Linh , nhớ Vũ, nhớ ba mẹ nhớ tất cả mọi người và mọi kỉ niệm vui buồn.Nghĩ đến mọi người là nhỏ chảy nước mắt. Đành rằng về ngoài nhỏ là con người mạnh mẽ, hok có vẻ gì là buồn cả.Nhỏ đã cố gắng

lắm rồi, cố gắng để quên , lí trí nghe nhưng con tim nhỏ thì hok chịu nghe.Nhỏ khóc.Khóc để vơi buồn để đỡ nhớ.

Một bàn tay với bật đèn trong phòng nhỏ.

-Sao tối thế Yuko-Chris hỏi.Nhỏ lau vội những dòng nước mắt, tươi cười

-ah, tại mệt quá nên quên bật

-Yuko-Chris

-huh?-nhỏ ngược lên

Chris tiến đến ôm nhỏ vào lòng nhẹ nhàng nói:

-Yuko, khóc đi

-Chris nói gì vậy, Yuko hem sao đâu-Yuko tính đẩy Chris ra nhưng Chris ôm chặt hơn

-Chris bik mà, Yuko khóc đi.Chris bik Yuko rất nhớ mọi người và nhất là.....Hoàng Tử đúng hok haizz.....
đành hi sinh bờ vai vậy –Chris nói

-Chris.....hức....hức....hu’ oà....Yuko..hu hu buồn lắm....hức Yuko rất nhớ mọi người..... -Nhỏ khóc khóc để vơi nỗi buồn, khóc đỡ đau vì vết thương chưa lành..... Khóc nhỏ khóc, rồi ngủ lúc nào hok hay, nhỏ cứ khóc là ngủ.

Chris bế nhỏ nằm xuống, kéo chăn đắp cho nhỏ rồi quay ra tắt điện Chris thì thầm:

-ngủ đi em gái, Hoàng Tử đã giao Yuko cho Chris vì thế cố len Yuko nhé

2 tuần sau.....

Nhỏ dậy từ sớm, nhỏ đã bắt đầu học thói quen này khi mới qua đây.

-Đi nào Yuko

-uk, chào hai bác

-uk

133. Chương 133

-là vậy nè Ezumy bình tĩnh nói blabla....

Ryank tóm tắt là thế nì Ichi là con một của một gia đình quyền quý, cậu là một hotboy nhưng hok phải vì thế mà cậu kênh kiệu, Ichi rất hòa đồng, thường giúp đỡ người khác, trên môi cậu ta lun nở một nụ cười.... nói chung lại cậu ấy cái gì cũng tốt trừ một điều là lẳng nhăng (thế nhưng điểm này các nàng vẫn hok chú ý mà vẫn đắm đầu vào)

-nói chung là tốt-Ezumy kết thúc = 1 câu như thế

-thế hơn Chris hok

-cái nì thì hem bik nữa, 2 người ngang ngửa quá mà, cả hai là bạn thân nên ít ai so sánh

-dù gì cậu ta cũng là một người tốt.....-nhỏ nói thầm

-nói gì thế?

-hok ko

-ah mà khi nào Ezumy chỉ cho Yuko bik Ichi nhé?

-huh?-Ezumy tròn mắt -cậu ấy ngồi trên cậu mà

-hả?-Yuko ngạc nhiên nhìn lên , một cậu bạn ngồi bàn trên với khuôn mặt rất ư là baby.... Bông Ichi quay lui sau, nhìn nhỏ và cườitrò này xưa rồi, mặt ngọt chết rui nhưng làm sao chết nhỏ.....nhỏ cười lại

Ichi thoáng ngạc nhiên, ít ai được Ichi “tặng” nụ cười mà còn giữ được bình tĩnh như nhỏ này, lại còn cười lại nữa chứ, nụ cười của nhỏ đẹp thật làm Ichi ngây ra vài giây(tại trong lớp nhỏ ít cười quá mà nói thẳng là chưa bao giờ cười lun)(ở lớp nì tại nhỏ hok wen ai thui, ở lớp cũ thì toe toét cả ngày)

-Cám ơn vì đã cứu tôi!

-hok sao, bạn bè mà

rồi im lặng cả hai hok bik nó gì.Ichi mở lời trước

-dù gì tôi cũng là ân nhân của cô bạn, cô đãi tôi một bữa cơm trưa, oki

-ok

nhỏ quay sang hok để ý tụi trong lớp đang nhìn nhỏ .hok nhìn hok được “con nhỏ nì ngày này sao khác vậy”

134. Chương 134

Thiếu

135. Chương 135

Thiếu

136. Chương 136

Quay lại chuyện tevv của nhỏ và Ichi.Hôm nay là một ngày mưa. Sau trận mưa dai dẳng bầu trời trong xanh. Nhỏ đang bị Ichi kéo đi.

-uầy, đi đâu đấy?-Yuko hỏi

-đến rùi!-Ichi thả tay nhỏ ra

Nhỏ nhìn quanh, nhỏ đang đứng trước một cây cổ thụ to sau trường, cây xanh, tán rất rộng,nghe mấy anh chị đàn trước đồn rằng, chỉ cần tỏ tình trước cây này thì nhất định sẽ hạnh phúc

-này sao đưa Yuko đến đây?-nhỏ thắc mắc

-Yuko, thật ra....ichi...Ichi....-Ichi ngập ngừng

-Thật ra Ichi bị cà lăm hả -Yuko chọc ròi

-hok phải-Ichi đỏ mặt nhưng rồi chột nghiêm mặt

-Ichi thik Yuko, làm bạn gái Ichi nhé

-Ichi....-Yuko ngạc nhiên

-hok cần Yuko trả lời ngay đâu, Ichi sẽ chờ -Ichi định bỏ đi thì yuko ngăn lại

-hok , ichi, để yuko nói.Chuyện này Ichi rất cần câu trả lời mà

-uk

-Thật ra Yuko xin lỗi.....

-tại sao? Yuko chưa có người yêu mà, xin Yuko hãy 1 lần tiếp nhận tình cảm của ichi, Ichi đối với Yuko là thật lòng, Ichi hok xem Yuko như những cô gái khác đâu mà.....

-Ichi, minh thật ra đã có người yêu

-hả? yuko đừng nói dối

-Ichi-nhỏ nhìn thẳng vào mắt Ichi-mình chỉ xem Ichi là bạn thôi, xin lỗi.....- nhỏ nói rồi khóc, quay lưng bỏ đi quá khứ một lần lặp lại.....Ngày đó nhỏ đã làm hoàng Thiên đau khổ.....nhỏ du học cũng vì cảm thấy có lỗi với Hoàng Thiênvà bây giờ nhỏ hok mún điều đó lặp lại một chút nào.....

Ầm..... sét đánh, bầu trời đen kịt lại , mưa bắt đầu rơi.Ichi vẫn ngồi đó thần thờMưa làm áo của Ichi ướt đẫm.....

137. Chương 137

Một người che mưa cho Ichi

-đã nói rồi mà hok chịu nghe.Tôi nói Yuko hok thể iu cậu mà

-Tại sao/ chẳng lẽ cô ấy lại có người yêu, sao tôi chưa bao giờ được bik-Ichi đắm mạnh dưới đất

-yuko sang đây để quên thì tại sao lại cho cậu bik chứ. Đứng dậy nếu cậu là con tra.-Chris quay lưng bước đi

Ichi đứng dậy thất thểu bước theo Chris

Chris ném cho Ichi một bộ quần áo rồi đẩy Ichi vào phòng tắm.

chris đang ngồi uống một ly cà phê nóng thì Ichi đi ra

-nào, cho tôi bik chuyện của yuko

-.....-chris nở một nụ cười rồi cho kể cho Ichi bik những gì mà mình bik bla bla

-Hok ngờ Yuko là người kiên cường như vậy

-tất nhiên, em gái tao mà

-mà Yuko đang ở đâu

-hok bik, tao nhờ Ezumi tìm giùm rồi

-uk.....có lẽ tao đã sai

-iu hok phải là sai..... mà chỉ sai vì hok bày tỏ đúng lúc thôi

-là sao?

-Lẽ ra vào ngày noen mà nên bày tỏ, lúc đó nàng cảm động quá mới nhận lời chứ, hôm nay chả có gì đặc biệt, lại mưa nữa, mà Yuko ghét nhất là mưa

-uk, mày chí lí-Ichi vỗ vai Chris, hai thành ngồi cười

-Thế thôi, ngày mai gặp lại yuko mày phải cười đêy nhá, tao hok mún yuko bùn đầu-Chris nói một câu trước khi tổng thằng bạn ra khỏi nhà

-bik rùi, nói hoài.....

138. Chương 138

.....2 năm trôi qua.....

Nhỏ hok còn là cô nhok ngây thơ hồi nào nữa mà đã là một tiểu thư 18 tuổi rồi(vườn còn nhỏ chán)

Nhỏ dậy sớm nhưng Chris còn dậy sớm hơn.

-Yuko này, Chris đi trước nha

-uk-nhỏ nói thắc mắc vì sao trông Chris vội vậy, còn sớm mà.Chả là hôm nay Chris nói có buổi học mặt bạn gì đó, và bắt Yuko đi cho bằng được

7h!oki, xuất phát.....

Nhỏ đang đứng trước một ngôi biệt thự lớn..... có nhảm hok, hình như biệt thự này hok phải của nhà Chris , nhỏ đã bik hết các biệt thự của nhà Chris rùi mà thắc mắc thì thắc mắc nhưng nhỏ vẫn bấm chuông..... Có người ra mở, nhỏ đơ người mất mấy giây, thốt không nên lời

-Giang, Giang-Linh ôm chầm lấy nhỏ .Nhỏ cũng vui mừng hok kém, tay bắt mặt mừng với con bạn

-Sao mày lại ở đây

-suyt khoan thắc mắc, đi theo tao-Linh lôi nhỏ vào trong

-tên ten

Cái gì thế này : Phong-Vũ-Minh Thiên-Mai-Hoàng Thiên còn có cả Chris nữa, hok thiếu một ai

-Anh Vũ -Giang ôm chầm lấy vũ. Mọi cảm xúc trong lòng vỡ òa ra, như lâu nay nó đã bị nén chặt vậy,nhỏ nhận ra rằng mọi người vẫn lun trong lòng nhỏ

-em gái, em xinh ra rồi đấy

-Em rất nhớ anh

-Anh cũng vậy-Vũ vuốt tóc nhỏ

139. Chương 139

-Cô dạo này bớt lùn rùi nhĩ-Hoàng Thiên chọc nhỏ. Giang khẽ lườm Hoàng Thiên

-cậu vẫn còn cái tính nói xóc người khác hả, muins chết hok?

-mún

Nhỏ lao ra rượt theo đánh Hoàng Thiên. Cả hai cảm nhận ra rằng , đã thoải mái hơn trước, hok còn khổ đau như trước, không còn oán hận, hok còn luyến tiếc....

Rầm !!! Nhỏ đụng phải một người

Ngước lên nhìn nhỏ nhận ra đó là một người-mà-ai-cũng-bik-là-ai-đấy
 -Hoàng Tử!!! -Nhỏ ngạc nhiên, nước mắt cũng tự nhiên tuôn trào
 -ngốc! hok định ngồi đó khóc chứ
 -hok, hok-nhỏ đưa tay lau nước mắt -em hok sao-nhỏ nói rồi đứng dậy
 sau bữa ăn nhỏ cùng Hoàng Tử đi dạoNhỏ sợ, sợ mình sẽ hok cầm lòng được.....
 -Anh thấy em đã tốt hơn rất nhiều
 -uk
 -Em đã có thể đối xử bình thường với Hoàng Thiên
 -vâng
 -Em, chẳng lẽ em hok có gì để nói với anh -Hoàng Tử quay sang cầm lấy vai nhỏ nhìn thẳng vào mắt nhỏ.Nhỏ
 lảng tránh nhìn đi hướng khác
 -Thôi được rồi-Hoàng Tử bắt lực , buông nhỏ ra, Hoàng Tử chợt thấy đau nhói.....
 Hoàng tử quay lưng bước đi . Bỗng dừng lại rồi nói đủ để cho nhỏ nghe thấy:
 -Chúc em hạnh phúc
 Nhỏ bật khóc.Chạy theo Hoàng Tử.Nhỏ ôm Hoàng Tử sau lưng, thật chặt
 -Hoàng Tử , em em yêu anh , em.....-Hoàng Tử quay lưng đặt tay lên môi nhỏ
 -anh chỉ cần có thể -rồi Hoàng Tử ôm nhỏ vào lòng sau đó đặt lên môi nhỏ một nụ hôn dài, nụ hôn đầy
 nước mắt.....nước mắt hạnh phúc.....

140. Chương 140

Ngày 1 tháng 6 năm 2009

.....Và cả hai đã tìm thấy nhauNhư câu chuyện cổ tích Công **** và Hoàng Tử.....

.....Trang nhật kí Hoàng Tử đóng lại.....

.....Mở ra một trang nhật kí mới..... nhật kí prince & princess.....

Cuộc sống mới lại bắt đầu.....

—————The end—————

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nhat-ky-hoang-tu>